

A LITERAL TRANSLATION
OF
THE NEW ROYAL READERS, NO. III.
(complete.)

From pp. Fifty to the end.

—: 0 —

ન્યુ રોયલ રીડર્સ નં. ૩ બનો તરબુમો.
(કમ્પલિટ)

પચ પચાસ થી તે છેક છેડે ગ્રંથીના બેવે બોલ ગુજરાતી તરબુમા

(Registered under Act XXV of 1867.)

Bombay No. 2.

PUBLISHED & SOLD BY
NANABHAI BEJANJI KARANI.

BOOK SELLER, PUBLISHER, &c, 33, DHOBI WADIA

Place d'armes.

નાનાભાઈ બેજાંજી કરાણી

પુસ્તકો વેચનાર તથા પ્રગટ કરનાર નં ૩૩, ધોબી તળાવ, મુંબઈ

કીમત આઠ આના

(All Rights Reserved by the Publisher સર્વ હક સ્વાધીન સંપત્તિ છે)

PRINTED BY V. G. JOSHI AT THE G. K. PRESS CO.,
GIRGAUM, BOMBAY

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
ગુજરાતી સાહિત્ય સભા
અમદાવાદ

૨

जगत विद्यापीठ ग्रंथालय

१९१२ - १९१३ - १९१४

क्रमांक १३७२

१९१३

पुस्तक संख्या १३७२-३ नो
तारखेची

दिनांक १९१३

A Literal Translation of The New Royal Readers, No III From pp. 51 to the end.

The Gate Without A Latch.—અડગરા વગરનો દરવાજો

૧ એક ખેડુત હતો, જેનો એક નાનો દરવાજો હતો, જે ઉઘાડીને તેના ચોકમાથી એક ખેતરમાં જવાતું હતું. આ નાના દરવાજાને અડગરો ન હતો, અને નેટલા માટે બધું થઈ શકતો ન હતો. (૨) જ્યારે તે દરવાજામાંથી પસાર થતો હતો, ત્યારે તે પોતાની પાછળ બધું કરવાને ધણો સાવચેત રહેતો હતો, પણ બીજા લોકો હા મેશા એટલા સાવચેત ન હતાં. પોતાનો સઘળો સંભાળ છતાં પણ, તે (દરવાજો) બધું કર્યા પછી પવનથી તે પાછો વારંવાર ઉઘડી જતો હતો. (૩) તેણે પરીણામ એ આવ્યું કે તે દરવાજો ધણું કરીને પવનમાં આમતેમ હાલતો હતો. અથવા તો તદ્દન ઉઘાડો રહેતો હતો. (૪) આ રીતે મરવા બટકા હમેશા બહાર નીકળી જતા હતા, અને મેઢા અને ઘેટા હા મેશા અદર દાખલ થતા હતા. પીલાની પછવાડે દોડવામાં, અને તેઓને પાછા વાડામાં હાકવામાં, અને મેઢા અને ઘેટાને પાછા ખેતરમાં મોકલવામાં છોકરાઓનો અરથો અરથ વખત નાકળી જતો હતો. (૫) ખેડુતની ખાચડી તેને હમેશા કહેતી હતી, કે તેણે અડગરો મેળવવો જોઈએ, પણ તે કહેતો હતો કે તેની કિંમત છ પેન્સ બેસશે, અને નેટલું ખરચવા જોગ નથી. તે કહેતો હતો કે છોકરાઓ કાંઈ ન કરે, તેના કરતા વાડાની અદર અને બહાર મેઢાને અને મરવા બટકાને હાકે તો સાદું. તેથી તે દરવાજો અડગરા વગર રહ્યો. (૬) એક દહાડો એક માતેલું ડુકકર તેના વાડામાંથી બહાર નીકળ્યું, અને હડસેલો મારી દરવાજો ઉઘાડીને ખેતરમાં દાડ્યું, અને ત્યાંથી એક ધીચ જગલમાં રખડ્યું. તે ડુકકર તરતજ ગુમાઇ ગયું અને તેની પાછળ ધરપકડ અને યુમરાણું થઈ રહ્યું. (૭) તે ખેડુત તબેલામાં એક ઘોડો બાંધવાના કામમાં હતો, પણ ડુકકરની પાછળ દોડવામાં તેણે તે કામ ષડત્ર સુક્યું. તેની ખાચડી સઘ-ણીમાં કપડા અસતરી કરતી હતી, અને તેણીએ પોતાના ધણીની પુઠે જવાને પોતાનું કામ છોડી દીધું. (૮) તેની દીકરી ચુલાઉપર સેરવો હલાવતી હતી, અને પોતાની માયની પાછળ દોડવાને તેણીએ તે સેરવો મૂકી દાંધો. તે ખેડુતના દીકરાઓ અને તેનો ચાકર તે ડુકકરની પુઠે દોડવામાં સામેલ થયા, અને તેઓ સઘળા માટીમાં અને બહાર બેલમલેલ જગલમાં ગયા. (૯) પણ તે ચાકરની, સારી ઝડપના કરતા વધારે ઉતાવળ કરવા જતા, એક વાડ ઉપરથી કુદકો મારવા જતા, ધુટી લચકાઈ ગઈ. તે ખેડુત અને તેના દીકરાઓને, તે ચાકરને પાછો ધર લાવવાને માટે, તે ડુકકરના પૂઠે દોડવાનું છોડી દેવાની ફરજ પડી. તે બંધી ખાચડી અને તેણીની દીકરી, તે બીચારો ચાકર જે ઇન્ન પામ્યો હતો, તેને મદદ કરવાને, વળી પાછા ફર્યા. (૧૦) જ્યારે તેઓ ધર પાછા આવ્યા, ત્યારે તેઓને માલમ પડ્યું કે સેરવો ઉભાઈ ગયો હતો-ખાણું બગડી ગયું હતું, અને બે પહેરણું જે જે સવડીની નજદીક લટકતા હતા, તે દાઝી ગયા, અને તદ્દન નાશ પામ્યા હતા. (૧૧) રાત્રી છોડવા આગમન ચુલા ઉપરથી પહેરણું અને સેરવો નહિ લઈ લેવા બેટલા બે ફરકારે વધા માટ તે ખેડુતે પોતાનો ખાચડી અને પોતાની દીકરીને ઠપકો આપ્યો, (૧૨) ત્યારપછી તે તબેલા આગળ ગયો, જ્યાં તેને માલમ પડ્યું કે જે વાડાને તેણે છુટો મૂક્યો હતો, તેણે એક સુદર વછેરાને લાત મારી હતી, અને તેનો એક પગ બાગી નાખ્યો હતો, તે ઢાકરની ધુટીને ઇન્ન થવાથી એક પખવાડીયા સુધી તેને ધરમાં રાખવામાં આવ્યો. (૧૩) આ પ્રમાણે તે ખેડુતના ચાકરને ઇન્ન થવા ઉપરાંત, તે ખેડુતે પોતાના ચાકર તરફથી બે અઠવાડીયાનું

જામ, એક નુદર વંદરો, એક માતેલુ ઢુકકર, અને તેના બે સૌથી સરસ પહ્લરણ ખોલા—
તેનુ ખાણુ ગયુ તેની તો કાઠ વાતજ નહિ—એ સધળુ એક જ પેનીના અડગશે ન હોવાને લીધ
યયુ ' (૧૪) આ રીતે બે સારી જુની કહેવતો ખરી પડી —એક ખીલો ન હોવાને લીધે,
પેડુ નીકળી આવે છે, સલામત બાધો, સલામત મળશે

THE SAINT BERNARD DOG.—મુન્ટ બરનાર્ડે કુતરો.

૧ સેન્ટ ખરનાડ, કુતરાં મોટા માથા સાવનાં, લાખા વાળ સાવનાં, અને ગુચ્છાદાર પુછી સાથનાં વળા મોટા અને જોતવાર છે તે ઉમદા દેખાવનાં કુતરાં છે, અને જેવાં તે દેખાય છે, તેવાજ તે ઉમદા અને ચતુર છે (૨) તેનું રહેઠાણ આલગ પર્વતો ઉપર છે—જે રવીટઝરલાડમા ઘણા ઉંચા પહાડો છે ત્યાં કેટલાક ઘણા ઉંચા અને સાફડા રતતા છે, જેને “પારસીજ” કહ્યું છે, જ્યાંથી યહને આ પહાડ ઉપરથી ઇટલીમા જવાય છે (૩) ઉનાળામા પણ આ પહાડો ઉપર ખરદનાં તોફાન થાય છે, પણ લાખા રાયાળાની રૂતમા તેઓ અતીશય જોરામા થાય છે અને ત વખતે તે પહાડ ઉપરના રતતા ઘણા વારતી ભરલા હોય છે આ તોફાનો કોઇ કોઇ વખતે ઘણા એકાએક—વાર વાર એક પ્રકારની અને ખુશનુમા સહવાર પછી થઇ આવે છે ખરદ એટલું તા મોટા જગ્યામા પડે છે, કે યાડાક કલાકમા મુસાફરે તે વસડાઇ આવેલા ખરદની હેઠળ દટાઇ જાય છે (૪) રાયાળાની રૂતમા આ પહાડ ઓળગવાની કોશિશ કરવામા સેકંડો માણ સોગ્ય પોતાનાં જીવ ખોલે છે પણ સેન્ટ ખરનાડ કુતરાંની ચતુરાઇ અને માયાથી વળા જીવ ખરવા છે (૫) આ કુતરાઓનું નામ સેન્ટ ખરનાડનું મધ્ય, જ્યાં તેઓને રાખવામા આવે છે, તેના નામ ઉપરથી, પડેલું છે આ મકાન માટા સેન્ટ ખરનાડનાં પહાડી રતતા છે જે આવેળખા પહાડી રતતાઓમાનાં એક ઘણાજ ધારતી ભરેલો પહાડી રતતા છે, ત્યાં વળે દૂર આવેલું છે (૬) અહિંયા નુરત સાધુઓ મુસાફરોને મદદ કરવાને માટે આખું વર્ષ રહે છે, અને પોતાના કુતરાઓની મદદથી તેઓએ ઘણા જીવ ખરવાયા છે (૭) તે કુતરાઓને ભૂલા પડેલા મુસાફરોને શાધી કાઢવામાટે કેળવેલા હોય છે, અને દરરોજ રાયાળામા તેઓને ઘણું કરીને ખજાનેની જોડમા ખહાર મોકળવામા આવે છે એકની ગરદન સાથે ખોરાકની ટોપલી અને વાઇન અથવા ખાડીનું નાનું પીપ પટાથી બાંધેલું હોય છે, અને ખીલની પીઠ ઉપર એક જાંભી પટાથી બાંધેલો હોય છે. આ પ્રમાણે કોઇપણ ખીચારો ખેલાન યંતા માણસ, જે તેઓને મળી આવે, તેને એકદમ ખોરાક અને કપડા પૂરા પાડવામા આવે (૮) જો તે માણસ ચાલી શકે તો તેઓ મદદને માટે, અને તમે પાછા આવે છે, તે સાડુઓને જણાવવા, આખે રતે માટેથી ભસતા તેન મઠ તરફ લઇ જાય છે જો તે માણસ અટકે તો ખેલાન અને ઠીથી હુઠવાઇ જાયેલા હોય કે તે ચાલી શકે નહિ, તો તેઓ તે સાધુઓને લઇ આવવા, અને જે જગ્યાએ તે પડેલો હોય છે, તે જગ્યાએ તેઓને દારવી લઇ જવાને પાછા લઇ જાય છે (૯) કોઇ કોઇ વખતે મુસાફર ખરદમા ઉંડા દટાઇ જાય છે જો સાડુઓ એકલા હોય તો તેઓ તેને કઠી શોધી નહી શકે નહિ, પણ તે કુતરાઓ પોતાની નીક્ષણ સુધવાની શક્તિથી તેને શાધી કાઢે છે, અને તેઓ પોતાના પગ વડે ખરદ ખળી કાઢે છે (૧૦) આ રીતે એક કુતરાએ ખેતાળીસ જેટલા જીવ ખરવાયા છે તેનું નામ ખોરે હટ્ટ, અને જેટલો તે પહાડુર હતો, તેટલોજ તે ચતુર હતો એક વખત એક ખાચરી, જે પોતાના નાના દીકરા સાથે પહાડ ઉપર જતી હતી, તે એક ખરદના સરી આવત દેખતી ઘસડાડ જઈ ખરીએ તે નાનાં છોકરાને ધબ વગરનાં, પણ ઠંડો અને અકડી ગયેલો જોયો તાપણ, તેણે તેને પોતાની પીઠઉપર લેવાની કોશિશ કરી, અને આ પ્રમાણે તેને મડા દરવાજા આગળ લઇ ગયો, જ્યાં સાડુઓએ તેની સારી ખરદારત લીધી.

NEVER BE LATE —કદી મોડું કરતા ના.

સંમ્યુઅલ — જો આપણે નિશાળે જરા મોડા જઈએ છીએ તો આપણા શિક્ષક દેવા છીટા શોધે છે ' મારી ખાતરી છે કે ચોરી મિનિટ મોડા થવામા હું કાંઈ ખોટું જોતો નથી તોમસ, તમે ખોટું જુઓ છો? તોમસ — હું જાણું છું કે આપણે મોડા આવ્યે તે આપણા શિક્ષકને ગમતું નથી, અને હું ધારું છું કે તેને રાજ કરવાને આપણે કોશિસ કરવી જોઈએ સંમ્યુઅલ — હીક, મને જાણવા ગમે છે કે જરા મોડા થવામા શું ખોટું છે તોમસ.—હું જાણું છું કે આપણા શિક્ષક શું કહે છે, અને સૌથી સાક શું છે તે ત જાણે છે તે ખચીત આપણી ઉપર ઘણે માયાળુ છે, અને હું ધારું છું કે જે આપણા ભલાને માટે હોય, તેજ માત્ર ને આપણી પાસેવી માગે છે સંમ્યુઅલ — મોડા થવા વિષે તે શું કહે છે? તેની વિરૂધ્ધ કાંઈ સારું કારણ છે કે નહિ તે મને જાણવા ગમે છે તોમસ — તે કહે છે કે તે દેવ ઘણી વારે ખરાબ છે જો આપણે મોડા આવ્યે, તો આપણે આપણા શિક્ષકને અને નિશાળને હરકત કર્યે છીએ. અને ત્યારપછી, તે કહે છે કે જો આપણે નિશાળે મોડા જવાની દેવ પાડીએ, તો ખચીત આપણે જીજી ખાખરામા પછાત પડીશું, અને કદાચ આખી જીજી સુધી પછાત પડીશું સંમ્યુઅલ — મે અગાઉ આવા કારણો વિષે કદી વિચાર કર્યો ન હતો, અને મારી ખાતરી નથી, પણ તે ખરે છે જ્યારે પેટી સહવારે હું મોડો ગયો, ત્યારે મને યાદ છે કે, અહર મેજ આન્યુ તે જોવાને બધા નિશાળિયાઓએ ઉપર જોયું, અને શિક્ષકે વર્ગને કંઈપી વધારે સવાલો પુછ્યા, તેની અગાઉ, જ્યાં સુધી હું મારી જગ્યાએ પુજ્યો, ત્યાંસુધી તેવણ યોગ્યા તોમસ — હા, મને તે યાદ છે, અને તે વખતે મે ધ્રુવ્યુ કે તમે વધારે વાર મોડા થશો નહિ હું ને એક વણી ખરાબ નવ ધારું છું જો તમે નિશાળે મોડા આવો, તો તમે બીજા ઠેકાણે મોડું કરશો મારો યાદ રાખવા જોગ રાજ એ છે 'કે કદી મોડું કરતા ના', અને હું ધ્રુવ્યુ છું કે તે તમારો પણ યાદ રાખવા જોગ રાજ વાય સૌમ, તમે તને વિષે શું કહે છો? સંમ્યુઅલ — હીક, હું ધારું છું કે તમે ખરું જાણો છો મે તે ખાખરામા અગાઉ કદી વિચાર કર્યો નથી આ કમતથી તમારો યાદ રાખવા જોગ રાજ મારો થશ, અને હું તેને વળગી રહેવાને કોશિસ કરીશ તોમસ — તે હીક છે અને હવે સંમ્યુઅલ, આપણી નિશાળના સઘળા વિદ્યાર્થીઓ પાસે તેજ યાદ રાખવા જોગ રાજ ધારણ કરાવવા સારો આપણે આપણાથી ખનતું કર્યે. સંમ્યુઅલ — તેમ આપણે કરીશું, અને પછી આપણે સઘળા જોડાઈશું, અને આપણે પોતાને 'તુરંત ટોળી' કહીશું

THE SEAL.—સીલ માછલી.

૧. તમે કદી સીલ માછલી જોઈ છે? સાધારણ સીલ માછલી આપણા કિનારાની આસપાસના દરિયામા, અને દુન્યાના બીજા ઘણા ભાગમા મળી આવે છે પણ વધારે મોટી ભતની (સીલ) હાકા ઉતર તરફના અને દક્ષિણ તરફના દરિયાઓમાજ જણાય છે (૨) સીલ એક ઘણું નવાઈ જવું પ્રાણી છે પોતાના ખાખરાને માટે માછલી પકડતું, તેને આખો દહાડો અહીં તહીં તરવા ગમે છે જ્યારે તે દમ લેવા સપાટીએ આવે છે, ત્યારે માત્ર તેનું માનુજ પાનીની ઉપર જણાય છે (૩) જ્યારે તમે તેના માથા શિવાય કાંઈ જોતા નથી, ત્યારે તે એક ખિલાડી જેવું દેખાય છે તેને મોટી આંખો, પહોળું નાક, અને કાનને બદલે તેના માથામા કાણુ હોય છે તેનું શરીર એક માછલીના જેવું હોય છે તેને ચાર ટુકડા પગ હોય છે, જે પાખના જેવા દેખાય છે. (૪) બે આંગળા પગોને તીક્ષ્ણ નખ હોય છે, જે વડે સીલ ખરક અને અગસને વળગી રહે છે. એક

ખતકના પગની માફક તેના પાછળા પગ ચામડીથી જોડાયેલા હોય છે. સીલ માછલી સારી રીતે તરી શકે છે, પણ જ્યારે તેઓ જમીન ઉપર હોય છે, ત્યારે તેઓ ચાલી શકતી નથી,—તેઓ માત્ર ફસડ્યા, મારી શકે છે, અને આમ તેમ પેટે ચાલી શકે છે ચિત્રમા જુઓ, અને તમે ચામડીથી જોડાયેલા પાછળા પગો જોશો (૫) જ્યારે સીલ પુરતી માછલી પકડે છે, ત્યારે તે વાર વાર કિનારે જાય છે ઉનાળામા તે કલાકોના કલાક સુધી તડકામા ભુજવા અને ઉઘાવા, ખડક ઉપર પડી રહે છે. પણ તે એટલું તો સાવચેત છે કે તે પોતાની આખ ઉઘાડી રાખીને ઉઘાટ જણાય છે. (૬) ઠંડા ઉતર તરફના દરિયામા તે ખરડ ઉપર ઝોકો ખાય છે પણ તે એક દરની નજદીક રહેવાને હમેશાં સાવચેત રહે છે, કે જેથી કરીને તે એક મિનિટમા નીચે ઝડપથી ધુસી જઈ શકે છે તે સહેજ પણ ઘોઘાટથી દરિયામા ડુબકી મારશે (૭) ગ્રીનલાઈન લોકો સીલ વગર ભાગ્યેજ રહી શકે તેનું માસ અને તેની ચરબી તેના મુખ્ય ખોરાક બને છે. તેની ચામડી કપડા તરીકે વપરાય છે એટલું જ નહિ, પણ તેના તાલુના ઢાંકણ તરીકે અને તેના મજવાના ઢાંકણ તરીકે વપરાય છે તે વળી તેના હાડકાની સોય બનાવે છે, અને તેની માછલી પકડવાની દોરી અને તેના કામઠાને માટે તેની નસની દોરી બનાવે છે (૮) સીલને ઘણું કરીને ભાલાથી મારી નાખવામા આવે છે શિયાળામા જ્યારે દરિયા ખાધા જાય છે, ત્યારે એક દેશી વાર વાર કલાકોના કલાક સુધી ખરડમા એક કાણાની નજદીક સીલની રાહ જોતો બેસે છે, તેની પાસે તેના ભાલો તેની ખાજુએ, જ્યારે જોઈએ ત્યારે વાપરવાને તૈયાર, હોય છે (૯) પવનથી પોતાનો ખચાવ કરવાને તે ખરડની એક નાની દીવાલ બાંધે છે, અને ત્યાં તે તપાસતો અને રાહ જોતો ઠંડીમા બેસે છે ખીચારી સીલ જણતી નથી કે તેના દુશ્મન તેની રાહ જુએ છે (૧૦) ખરડમાના ઘણાં કાણા સીલ પોતે કરે છે તે તેઓને એટલા માટે કરે છે કે તે તેઓની આગળ તરી જાય, અને તમ લેવાને માટે પોતાનું ગોળ માથું ઉપર મૂકે, કારણ કે તે પાણીમા લાખો વખત સુધી રહી શકતી નથી (૧૧) જ્યારે સીલ કાણા આગળ આવે છે ત્યારે પેલો માણસ પોતાના ભાલો એક પળમા ઉઘડે છે, અને પોતાના સઘળા જોરથી તેના શરીરમા ધોચે છે. તે ભાલાની સાથે બાંધેલું એક દોરડું તેની પાસે હોય છે, અને તે વડે તે સીલને પાણીમાથી ખેંચી કાઢે છે (૧૨) જ્યારે એક સીલ ખરાબર પકડાય છે, ત્યારે મોટી ખુશાલી થઈ રહે છે. ખાચડીઓ અને છોકરાઓ તે શીકારીને મળવા બહાર જાય છે જેમ વાર વાર શિયાળામા આ ગરીબ માણસોના ખાખમા બને છે, તેમ તેઓએ કઠાચ કેટલોક વખત સુધી ગોસ્ત વગર કાઢ્યો હોય છે (૧૩) તેઓની ખતીમા કઠાચ તેલ ન હોય, અને તેથી જ્યારે તેઓને કાંઈ પીવાનું જોઈતું હતું, ત્યારે ખરડને પણ પીગળાવીને પાણી કરી શક્યા નહિ. પણ હવે પુષ્કળતાનો વખત શરૂ થાય છે ખતીઓ તેલથી ભરેલી હોય છે, અને ખાચડીઓ પોતાના સઘળા વાસણ બહાર લાવે છે. છોકરાઓ કાચા સીલના ટુકડા ઝુટવી લે છે, અને જાણે કે તે શાકરના ટુકડા હોય, તેમ તેઓ તે પોતાના મોઢામા મૂકે છે

THE YOUNG WITNESS. જુવાન સાક્ષી.

૧. થોડા વખતની વાત ઉપર, માત્ર નવ વર્ષની ઉંમરની એક નાની છોકરીને, ચોરીને માટે એક સખસની તપાસ વેળાએ, એક સાક્ષી તરીકે લાવવામા આવી હતી તે ચોરી તે નાની છોકરીના ખાખના ઘરમા કરવામા આવી હતી તેણીએ તે જોઈ હતી તેટલા માટે તેણીની સાક્ષી ઘણી અગત્યની હતી. (૨) જે વધીલ તે ચોરનો ખચાવ કરતો હતો, તે પેલી નાની છોકરીને, સાક્ષી તરીકે આવવા દેવા માગતો ન હતો, તે જણતો હતો કે તેણીને જે કહેવાનું હતું, તે તેની

તરફેણની ધણી વિરૂધ જશે (૩) તેણી જ્યારે તેણીને કોર્ટમા લાવવામા આવી, ત્યારે તેણે તેણીને કહ્યું, એમિલિ, તમે સોગરની ખાસીયત જણાવો છો? તેણીએ કહ્યું, સાહેબ, તમે શું કહેવા માગો છો તે હું સમજતી નથી તે વખતે તે ન્યાયાધીશને કહ્યું, જીઓ, નામદાર, તેણી સોગરની ખાસીયત સમજતી નથી તેણી સાક્ષી થવાને લાયક નથી, તેની શું આ પુરતી ગવાહી નથી? તેણીની સાક્ષી લેવાઇ શકાય નહિ (૪) તે ન્યાયાધીશે કહ્યું, ચાલો આપણે જોઈએ. મારી નાની છોકરી, અહિયા આવ મને કહો કે તમે કઈ સોગર ખાધા છે? જ્યારે તેણીએ 'નહિ સાહેબ,' કહ્યુંને જવાબ આપ્યો, ત્યારે તેના વિચારથીજ લોહી તેણીની ગરદન અને ચેહરા ઉપર ચઢી આવ્યું (૫) તે ન્યાયાધીશે કહ્યું, એક દુષ્ટ સોગર ખવાડવાની મારી મતલબ નથી તમે અગાઉ કહી કોર્ટમા સાક્ષી તરીકે આવ્યા હતા? નહિ સાહેબ તે ન્યાયાધીશે તેણીને એક ખાઇબલ આપીને કહ્યું, તમે જાણો છો કે આ ચોપડી શું છે? હા સાહેબ, તે ખાઇબલ છે (૬) તમે તે કઈ વાચી છે? હા સાહેબ, હું તે દંરોજ વાચુ છું મારા ખચ્ચા, ખાઇબલ શું છે તે તમે જાણો છો? તે મહાન ખોદાને હુકમ છે હવે મારી નાની વહાલી આ ચોપડી ઉપર તમારો હાથ મૂકો (૭) તેણીએ તે ઉપર પોતાનો હાથ ધુજતા મૂક્યો ત્યારપછી તે, જે કોઇ સાક્ષી થવાને હોય, તેનાથી લેવામા આવતા સોગરનો ખરડો, તેણીની આગળ બોલી ગયો. પોતાનો હાથ ખાઇબલ ઉપર મૂકીને તેણીએ કહ્યું, હું જ બીરાદ થી સોગર ખાઉ છું કે જે મને હમણા કહેવાનું છે, તે સાચું છે, ખરું સાચું છે, અને સાચા શિવાય કાંઈ નથી તેથી ખોદા મને મદદ કરો (૮) તે ન્યાયાધીશે કહ્યું, હવે મારી વહાલી, તમે એક સાક્ષી તરીકે સોગર ખાધા છે જો તમે સાચું નહિ બોલો તો તમને શું થશે તે તમે જાણો છો? હા સાહેબ, શું? મને કેળાને પુરવામા આવશે. બીજું કાંઈ? હા સાહેબ, મારાથી ખહેશતમા જઈ શકાય નહિ તે તમે કેમ જાણો છો? (૯) તેણીએ ખાઇબલ લીધી, પોતાના આગળથી પાના ફેરવ્યા, અને એજોડસના વીસમા પ્રકરણની સોળમી કવિતા કાઢી અને વાચી, 'તું તારા પડોશી સામે ખોટી સાક્ષી આપતો ના' તેણીએ કહ્યું, મને ખાઇબલ વાચતા આવડી, તેની આગમજ હું તે શીખી હતી તે ન્યાયાધીશે પુછ્યું, કોઇએ તમને કહ્યું હતું કે આ કજયામા તમે એક સાક્ષી થવાના હતા? (૧૦) હા સાહેબ. માએ સાબળ્યું કે મને બોલાવવામા આવનાર છે, પછી તેણી મને પોતાના ઓરડામા લઈ ગઈ અને મને દસ શરમાતો તેણીની આગળ બોલી જવા કહ્યું અને માય અને હું ગુટલમ કીએ પડ્યા, અને બંદગી કીધી કે, એક પાડોશી સામે ખોટી સાક્ષી આપવી, તે કેવું દુષ્ટ છે, તે હું સમજું, અને જો મને આવતી કાલે કોર્ટમા જવું પડે તો સાચું કહેવાને ખોદા મને મદદ કરે (૧૧) અને જ્યારે હું ગઈ, ત્યારે માએ મને બોલી લીધી અને મને કહ્યું કે નવમુ ફરમાન યાદ રાખજે, અને માદ રાખજે કે તમે કોર્ટમા જો કહો, તેના દરેકે શબ્દ ખોદા સાબળે છે જ્યારે તે ન્યાયાધીશની આખમા એક આસુ પ્રકાશ્યું, અને તેના હોઠ સખત લાગણીથી ધુજ્યા, ત્યારે તે બોલ્યો, જો તે માનો છે? તે છોકરીએ એવી રીતે 'હા, સાહેબ' કરીને કહ્યું કે નેથી કરીને તેણી જે કહેવા માગતી હતી, તે દેખાઇ આવ્યું (૧૨) તે ન્યાયાધીશે કહ્યું, મારા ખચ્ચા, ખોદા તને મુખી રાખે તમારી એક ભક્ષી માય છે તે વધુ બોલ્યો, આ સાક્ષી લાયક છે જો હું આને માફી જોડીને માટેની તપાસપર હોઉં, અને તોહમતમા નીગંદાપ હોઉં, તો આ ખચ્ચાને જેવો સાક્ષી મને આપવાને માટે હું ખોદાને અરજ કરું તેણીની તપાસ થવા દો (૧૩) તે નાની છોકરીને જ્યારે કોર્ટમા સાક્ષી તરીકે બોલાવવાને બોલાવવામા આવી, ત્યારે તેણીએ સાચું

કહ્યું પણ જ્યારે આપણે બોલવાને માટે આપણા હોઠ ઉઘાડીયે, ત્યારે સવળી વખતે ભાગે કાઠેમા હોઠયે એમ આપણને લાગતું જોઈએ આ દુન્યા એક મોટી કાઠેના જેવી છે, અને બોહા તેના ન્યાયાધીશ છે

THE SPIDER AND THE FLY.—કરોળીયો અને માખી.

૧ કરોળીયાએ માખીને કહ્યું, તમે માગ દીવાનખાનામા આવશો? તમે કદી જોયું હોય તેમા તે સર્વથી મુદ્દર નાનું દીવાનખાનું છે મારા દીવાનખાનાનો રસ્તો એક આઠા અવળા દાંદર ઉપરથી છે, અને જ્યારે તમે ત્યાં હોવ, ત્યારે તમને દેખાડવાને માટે મારી પાસે ઘણી નવાઇ જેવી થીજે છે તે નાની માખીએ કહ્યું, અરે નહિ, નહિ, મને કહેવું ફ્રેકટ છે, કારણ કે જેઓ તમારા આઠા અવળા દાંદર ઉપર જાય છે, તેઓ કદી પાછા હેડ આવતા નથી (૨) તે કરોળીયાએ તે માખીએ કહ્યું, વહાલી, મારી ખાતરી છે કે એટલે ઉંચે ઉડવાથી તમે ધાકી ગયા હશે, તમે મારા નાના બીછાણા ઉપર આરામ લેશો? આસપાસ મુંદર પડદાઓ ખેંચેલા છે, ચાંદ્રો મુંદર અને પાતળી છે, અને જો તમને યોગેક વખત સુધી આસાથસ લેવા ગમે, તો હું તમને અદ્દર સુખમંથનથી ચાંદ્રો ઓઢાદીશ. તે નાની માખીએ કહ્યું, અરે નહિ, નહિ, કાંણુ કે મે વદવાગ કરવાતા સાભળ્યું છે કે જેઓ તમારા બિછાણા ઉપર ઉઘે છે, તેઓ કદી પાછા ભગતા નથી (૩) તે લુચ્યા કરોળીયાએ માખીને કહ્યું, વહાલા મિત્ર, જે દીવોભણી ભરેલો પ્યાર મને તમારે માટે લાગે છે, તે સાબત કરવાને હું શું કરી શકું? મારી પાસે મારા કાઠારમા, જે સઘળું મુંદર છે, તેનો એક સારો જગ્યો છે, મારી ખાતરી છે કે તમને ઘણું આવકાર આપવામા આવશ-તમે મરજીમાની કરીને એક કાતરી લેશો? તે નાની માખીએ કહ્યું, અરે નહિ, નહિ મહેરબાન સાહેબ, તેમ થઇ શકે નહિ, તમારા કાઠારમા શું છે તે મે સાભળ્યું છે, અને હું જોવા ઇચ્છતી નથી (૪) તે કરોળીયાએ કહ્યું, 'ચાન પ્રાણી, તમે અકકળવાળા અને ડાહ્યા છો, તમારી પાતળી પાખો ટેવી મુંદર છે, તમારી આખો ટેવી ચળકતી છે' મારા દીવાનખાનાની અભરાઇ ઉપર એક નાની ચારશી છે, વહાલી જો તમે એક પળ અદ્દર આવો તો તમારું પોતાનું શરીર જોશે. તેણીએ કહ્યું, ભલા સાહેબ, જે તમે મહેરબાનીની રાહ કહ્યું તેને માટે હું તમારો ઉપકાર માનુ છું, અને હવે તમને સહવારની સલામ કરીને, હું કાઠ બીજે દહાડે આવીશ (૫) તે કરોળીયો ગોળ કર્યો, અને પોતાના ગુફામા ગયો, કારણ કે તે સારી પેઠે ભણતો હતો, કે તે મુખે માખી જલદીથી પાછી આવશે, તેથી તેણે એક નાના છુપા ખુણામા એક લુચ્યાધી વણેલું ભળુ ખનાવ્યું અને તે માખી આવવાને પોતાની મેજ તૈયાર પાથરી ત્યારપછી તે પાછો પોતાના દરવાજા આગળ આવ્યો, અને આનંદથી ગાયું, 'મોતીના જેવી અને ફેરેરી પાખવાળી મુંદર માખી અહિ આવ, અહિ આવ, તમારા ઝલા લીલા અને જાબુરા છે, તમારા માથા ઉપર એક કલગીર છે' તમારી આખો પ્રકાશતા હીરાના જેવી છે, પણ મારી સીસા જેવી ઝાખી છે (૬) અફસોસ! અફસોસ! આ મુખે નાની માખી તેના લુચ્યા ખુશામતખોરા શબ્દો સાભળીને, ધીમેથી ઉડતી આવી ગુચું કરતી પાખો સાથે તેણી ઉંચે દીગાઇ, ત્યારપછી પોતાની પ્રકાશતી આખોનોજ વિચાર કરતી, પોતાના લીલા અને જાબુરા રંગનો વિચાર કરતી—પોતાના કળગીરવાળા માથાનોજ વિચાર કરતી. તેણી નજીક અને વધારે નજીક આવી ગરીબ બિચારી માખી! આખરે તે લુચ્યા કરોળીયાએ ઉપર કુદકો માર્યો, અને તેણીને ઝડપથી મજબુત પકડી રાખી. તે તેણીને પોતાના આઠા અવળા દાંદર ઉપરથી પોતાના અધારા ગુફામા ધસડી ગયો, પોતાના નાના ઓરડામા ધસડી ગયો, પણ તેણી દરીથી બહાર આવી નહિ (૭) અને હવે વહાલા નાના છોકરા જેઓ આ વાત વાંચે, તેઓએ

મહેરખાની કંઝીને નકામા, મુખાંધ ભરેલા, અને ખુશામત ભરેલા રાખેલ ઉપર કદી ધ્યાન આપવું નહિ, એક ખુરા સલાહકાર તરફ તમારૂં દીલ અને કાન અને આખા બંધ કરો, અને કરોળિયા અને માખીની વાત ઉપથી એક ઘડો લેવો.

THE ELEPHANT.— હાથી.

૧. હાથીનું રહેઠાણુ વિશાળ છાંયડાવાળા જંગલમાં હોય છે સઘળા જમીન ઉપરના પ્રાણીઓમાં તે સર્વથી મોટું છે, અને તે એશિયા અને આફ્રિકામાં મળી આવે છે. (૨) એશિયાની મુખ્ય જગ્યાઓ,—કે જ્યાં હાથી મળી આવે છે, તેમાંની એક સીલોનનો ટાપુ છે આ સુદર ટાપુ, જે આયરલાંડ જેટલો મોટો છે, તેમાં વિશાળ જંગલો છે, કે જે હજારો હાથીનું રહેઠાણુ બન છે આ જંગલોમાં ઝાડો ગીચ અને ઉંચા ઉગે છે, કે જેથી કરીને વણક લાગે લગલગ અઘાત બને છે, અને પ્રકાશની સુર્યની રોશની તેઓની ઉપર અને આસપાસ પડે છે. (૩) હાથીને જંગલનો ઠંડો છાંયડાવાળો ભાગ ગમે છે, અને સૌથી ઠંડકવાળી જગા જે મળી રહે છે, તે શામે છે ત્યાંથી તે માખીઓને ઉડાડવા પોતાના કાન ફેરવતો ઉભો રહેશે, અથવા તે પોતાના શરીર ઉપર પાંખો નાખવાને તે ઝાડની એક ડાળી ખેંચી કાઢે છે (૪) તેને વળી નહાવાનો ઘણો શોખ હોય છે, અને એક સરોવર અથવા વહેતા પાણીની નજીક રહેવાને તે પસંદ કરે છે, કે જ્યાં તે કલાકોના કલાકો સુધી, પોતાની સુઠ વડે પાણી ચુસી લેતો, અને તે પોતાના આખા શરીર ઉપર ઉડાડતો ઉભો રહેશે. (૫) જે ફેળો જંગલમાં ઉગે છે, તેનો તે શોખીન છે, પણ તે વળી ઝાડના પાંદડા અને કુમળી ડાખળીઓ ખાય છે તેના સ્વદેશના જંગલમાં તેને માટે પુષ્કળ હોય છે, તે જો કે તેને જે ત્યાં મળે છે, તેથી તે હંમેશા ધરાતો નથી. (૬) જ્યારે ઓખા અને મકાઈના પાક પાકે છે, ત્યારે તે વારંવાર ઘણું જ નુકસાન કરે છે. રાત્રે તે જંગલમાંથી બહાર આવે છે, અને એક વાડી અથવા ખેતરમાં ભાજીને દાખલ થાય છે તે જલદીથી વાડ ભાજી નાખે છે, અને પોતાથી બને તેટલું ખાતો, અને ખાય તેના કરતા વધારે કચડી નાખતો, ખેતર ઉપરથી કુચ કરે છે. બીજી સહવારે ખેતરનો ઘણો ભંગે છે, ત્યારે તેને માલમ પડે છે કે હાથી ત્યાં આવ્યો હતો, અને તેના પાકનો તદ્દન નાશ કરીને પાછો જંગલમાં ચાલી ગયો છે (૭) જ્યારે એક હાથીનું ટાણું જંગલમાં આમતેમ ચાલે છે, ત્યારે તે ટાળામાંનાં સૌથી યુદ્ધો પહેલા ચાલે છે જુવાન હાથી અને તેઓની માદાઓને તે ટાળાની વચમાં મૂકવામાં આવે છે, કે જ્યાં તેઓ સૌથી સલામત હોય છે. ત્યારપછી સઘળા મોટા કચડવાનો ઘોઘાટ કરીને કુચ કરે છે, ઝાડની ડાખળીઓ તેઓની આગળ વળી જાય છે, અને ભાગી જાય છે જો કે હાથી વાયુ કરીને શાંત અને નિર્દોષ પ્રાણી હોય છે, તાપણુ જંગલમાં કુચ કરતા એક હાથીના ટાળા ઉપર હુમલો કરવાની કોઈ હિંમત કરતું નથી (૮) એશિયામાં હાથીને પાળવામાં આવે છે, અને તેની પાસે કામ કરાવે છે એક વખતે આફ્રિકાના હાથીને પણ પાળવામાં આવતો હતો અસલના વખતમાં સીપાઈઓ વારંવાર આફ્રિકાના હાથીની પીઠ ઉપર બેસીને લડાઈમાં જતા હતા. પણ હમણાં જે હાથી આફ્રિકામાં રહે છે, તેના મુખ્ય કમને તેના કિમતી હાથી દાંતને માટે શીકાર કરવામાં આવે છે, કે જે દાંતમાંથી ઘણું ઉપયાગી અને સુદર ચીજો બનાવવામાં આવે છે.

“TOO LATE” AND “BY AND BY.”

“જોઇએ તે કરતા વધારે મોડું” અને “રફતે રફતે.”

૧ ધીમે સૌલોમન એક ગ્રહસ્થના છોકરો હતો, જે ન્યુ ફૌરેસ્ટની સરહદ ઉપર રહેતો હતો. તેની માથ તેને સૌલોમન કહેતી હતી કારણ કે તેણી કહેતી હતી કે તે એક સ્થાણ છોકરું છે, ધીમે અને ખાતરીપૂર્વક ખચીત સારું કરે છે. (૨) તેના બાપે કહ્યું, હા, પણ તે જોઇએ તે કરતા ઘણા ધીમા છે, અને ન્યામુધી તે જરા વધારે ઝડપવાળો અને જરા જોષા આળસુ યાચ નહિ, ત્યામુધી હું તેને કંઈ માટીડા તરીકે ગણીશ નહિ. (૩) ન્યારે તે આસરે દસ વર્ષની ઉમરના હતો, ત્યાર તેના બાપે અને કેટલાક મિત્રોએ ન્યુ ફૌરેસ્ટમા એક ઉભાણી મોઢની, અને નેએને ત્યા લઈ જવાને માટે એક મોટી ગાડી ભાડે કીધી. તેઓ સહવારના સાત થાણે નીકળવાના હતા. સૌલોમન આ જાણતો હતો કારણ કે તેણે આગળથી ગતે પોતાના બાપને એમ કહેતા સાંભળ્યા હતા. (૪) ન્યારે બીજી સહવારે તે છ વાગે ઉઠ્યો ત્યારે સુરજ ઘણે તેજથી પ્રકાશતો હતો, પણ તે હ મેશના જેવો આળસુ હતો તેણે કહ્યું, જો હ સાતની દસ મિનિટ અગાઉ ઉઠું તો મને હું જવાને પુષ્કળ વખત મળશે. તેથી તે બિગાણામા ગુપચુપ પડી રહ્યો, અને આખી ટાળી ન્યારે નાંચે ગઈ ત્યારે તેઓને પોતાના દરવાજા આગળથી પસાર થતી સાંભળી. (૫) તેઓએ તેને વળી હાક મારીને બોલાવ્યો, પણ તેણે કાંઈ જવાબ આપ્યો નહિ, અને માત્ર કપડામા આળસાઇથી આળોટ્યા કીધો. આખરે તે કુદકો મારી ઉભો થયો, કપડા પહેર્યો, અને નાંચે ઘડી ગયો. પણ તેણે નારતાના ઓરડો ખાલી જોયો, અને ગાડી ગયલી જોઈ. (૬) પોતાની ટાપી ઝડપમા લઈ લઈને તે રસ્તા ઉપરથી જેમ અને તેમ ઝડપથી દોડ્યો. પણ પવન જોશમા ફુકતો હતો, અને ધુળ વાદળામા દરેક ઠંકાણું હતી તેણે ગાડી ચોલાવવાને માટે ચીચીચાત્ર પાડી, અને યુમ પાડી, પણ સવળું ફોકટ કોઈ તેણે સાંભળી શક્યું નહિ, અને આખરે દોડતા ઠાકી જઈને, અને ધુળથી અરવો ગુજાઈ જઈને, તે ઉપાસપણે ઘર ચાલ્યો. (૭) પણ આથી પણ તે સુધર્યો નહિ તે એક આળસુ છોકરો હતો, અને આળસુ માટીડો થયો અને ન્યારે તે ધધામા પડ્યો, ત્યારે જોઈ ગાડી રોજ તેના દરવાજા આગળથી પસાર થતી હતી, તોખી તે ભાવેજ્ય તૈયાર રહેતો હતો. ટેકરી ઉપર દોડતો, અને ઉભા રહ્યો, ઉભા રહ્યો કરીને યુમ પાડતો, ચિત્રમા તેની તરફ માત્ર જુઓ. (૮) એક બીજો છોકરો, જેને જે કરવાનું હોય, તે હ મેશા મુલતવી રાખતો હતો, તેની એક બીજી વાત છે તે કંઈપણ કાંઈ ચીજ ખરાબર વખતે કરતો ન હતો. રફતે રફતે અને આવતી કાલે એ તેના માનીતા શબ્દો હતા. (૯) તેની માએ કહ્યું, જેમ્સ તમે વાડીનો દરવાજો બંધ કરશો? જેમ્સ, કે જે એક રમુજ વાત વાચતો હતો, તે બોલ્યો, માય, તરતજ. (૧૦) જેમ્સે પોતાની વાત પૂરી કીધી અને ત્યારપછી દરવાજો બંધ કરવાને ગયો. પણ તે દરમ્યાન ડુકકરો અદર દાખલ થયા હતા, અને જેટલું મહિનાઓ સુધી સમારી શકાય તેના કરતા વધારે જડ મુળથી ઉમેડી નાખ્યું હતું, અને નાશ કીધો હતો. (૧૧) તેની માએ કહ્યું, જેમ્સ હવે તમે તમારો પાઠ સીખશો? જેમ્સ કે જે એક નવું પત્રગ બનાવતો હતો, તેણે જવાબ આપ્યો, ‘રફતે રફતે’ (૧૨) પત્રગ પૂરો થયો, પણ તે પાઠ કંઈ શીખવામા આવ્યો નહિ. બીજે દિવસે જેમ્સે વર્ગમા પોતાની જગ્યા, અને ધનામની સઘળી તક ખોલી. (૧૩) જેવો જેમ્સ એક છોકરો હતો, તેવોજ તે એક માણસ નીવડ્યો એક શત્રુ પેઢી, જે સલામત ન હતી, તેમાથી તેણે આવતી કાલે પોતાના પૈસા લેવાનો ઇરાદો રાખ્યો, પણ કાલ અગાઉ તે પેઢી ભાગી પડી, અને તેણે સઘળું ખોહ્યું. (૧૪) તેણે આવના કાલે પોતાના ઘર અને દુકાનનો બીમા ઉભારવાનો

ઈરાદા રાખ્યો, પણ કાલ અગાઉ તેઓમા આગ લાગી, ખળી ગયા, અને તે પાપમાળ થયો સઘળાઓએ આ કહેવત શીખવી નેધએ, જે તમે આજે કરી શકો, તે આવતી કાલ ઉપર કઠી મુલતવી રાખતા ના

LITTLE DICK AND THE GIANT.—નાનો ડીક અને રાક્ષસ.

૧. નાનો ડીક,—તે કેવું આનદી પ્રાણી હતું ! તે આખો દહાડો ખીત ગાતો અને સીસોડી વગાડતો આમ તેમ જતો હતો, તે હ મેશા આનદી હતો, અને કદાચજ કાંઈ ચીજ તેને ઉદાસ બનાવતી હતી. (૨) એક દહાડો નાના ડીકે પોતાના ઘરથી ઘેડે ડે જંગલમા રખડવાનો વિચાર કર્યો તેથી જ્યાંસુધી તેણે જંગલને પાછું ગતવી મેળ્યું, ત્યાંસુધી તે ગાતો અને સીસોડી વગાડતો, આનદમા નીકળ્યો. (૩) આખરે તે એક સ્વસ્ત્ર ગરા આગળ પુગ્યા, કે જે જંગલ-માથી વહેતો હતો અને તરસ્યો હાવાથી તે પાણી પીવાને વાંકો વળ્યો. પણ તેજ પળ તેને એવિંતો પડવાડેવી પકડવામા આવ્યો અને તેણે પાતાન, પોતાના કરતા સોગણા મોટા રાક્ષસના હાથમા નેધ્યો. (૪) તે રાક્ષસે તેની તરફ મોટી યુરાસીવી નેધ્યું, અને ત્યારપછી તેન એક મોટા કોઠામા મૂક્યો, અને તેને લઇ ગયો ખિચારા ડીકે તે કોઠામાથી બહાર નીકળવાને પોતાથી ખનતું કીધું, પણ કોઠા તેણે ચીચીચારી પાડી, ખચતાણ કીધી, તેણે કોઠામા કાંડી નાખવાની કોશિશ કીધી પણ તે રાક્ષસ તેની મહનતન માટ તેની તરફ માન હસ્યા, અને તેને મજાનુત પકડીને ચાર્યો. (૫) આખર તે રાક્ષસ પોતાના વરમા આવ્યો, કે જે આસપાસ ફરતી ઉચી દીવાળ સાથનું, અને કાંબી ઝાડ કે ફુલ વગરનું એક અધારી દેખાતી જગા હતી. જ્યારે તે અદર ગયો, ત્યારે તેણે ઠરવાળે ખધ કર્યો, અને ડીકને કોઠામાથી બહાર કાઢ્યો. (૬) તે ખિચારા કદીએ હવે વિચાર્યું કે તેના વખત નજદીક આવી પુગા હતો, ગરજ કે જ્યારે તણ આસપાસ નેધ્યું, ત્યારે તેણે એક મોટા સુલો જાણ્યો, અને તેની નજદીક, પોતાના કરતા બ વધારે મોટા ભોગો, તે રાક્ષસના ખાણને માટ ભુજતા તેણે જાણ્યો તે રાક્ષસ ડીકને મારી નાખ્યો નહિ, પણ માત્ર તેને એક કેળાનામા મૂક્યા, કે જે તેણે તને માટ તૈયાર કીતું હતું. (૭) તે બદીખાનું, તેને સઘળ ફરતા સળીયા સાથનું તફત અવાદ હતું, અને તમા માત્ર જે ખારાક મૂક્યો હતો, તે એક સુધી રાટલીના ટુકડો, અને પાણીનું પ્યાલું હતું. ડીક લોખંડના સળીયાની સામે પોતાનું માનું અદાળીયું, અને આમતેમ અડાડાયા, અને તન વાનું કે ગાળ લાગ્યું. (૮) બીજે દિવસે તે રાક્ષસ આવ્યો, અને ડીક તરફ નેધ્યું, અને તેણે કાંઈ પણ રાટલી ખાધા ન હતી તે નેધને, તેણે તેને માવામાથી પકડ્યા, અને તેના ગળામા યાડુક દાગ્યું. ખીચારા ડીક એટલો તો ખીધો હતો કે ખાવા પીવાનો વિચાર કર્યો નહિ. (૯) તે બીજે દિવસ અવાસમા તફત એકલો રહ્યો, અને તે એક ઉદાસ દિવસ હતો. તે ખિચારા પ્રાણીએ પોતાના વર, પોતાના સાથી, સુર્યની રોશની, ઝાડ, ફુલ, અને જે ઘણીક નુસ્ત્ર ચીતે તે ખાતો હતો, તેના વિચાર કર્યો, અને ત્યારપછી તેણે ચીચીચારી પાડી, અને તે લોખંડના સળીયાની વચ્ચેથી નીકળવાની કોશિશ કીધી, અને પોતાને માર્યો અને પીખ્યા. (૧૦) તે રાક્ષસ પાછો આવ્યો, અને જેમ ડીક ગાતો હતો, તેમ તેની પાસે ગવાડવા માગ્યું, અને સુખી અને આનદી થવા કહ્યું. તેણે કહ્યું, ગા, ગા, ગા ! પણ ડીક એટલો તો ઉદાસ હતો કે તેણે ગાયું નહિ. બદીખાનું કાંઈ એવી જગા નથી કે જેમા ખીત ગવાય. આખરે તે રાક્ષસ ગુસ્સે થયા, અને ડીકને ગાવાની ફરજ પાડવાને બહાર કાઢ્યો. ડીક મોટેથી ચીચીચારી પાડી, ઉઘર્યો, અને ખચતાણ કીધી, અને ત્યારપછી તે રાક્ષસના હાથમા મુલેલો પડ્યો. (૧૧) આ એક ખરી વાત છે.—ખીચારો ડીક એક નાનું પક્ષી હતું, અને તે રાક્ષસ એક ઘાટકી ઝોકરો હતો.

HOUSES MADE OF SNOW.—બરફનાં બનાવેલાં ઘર.

૧. છેક ઉત્તર તરફના લોકોને એરફીમો કહે છે. જેવાં ઘરો આપણને રહેવાને માટે છે, તેવા તેઓ પાસે નથી આપો શિયાળો તેઓ બરફના બનાવેલાં ઝુપડામાં રહે છે. આ ઝુપડાં જ્યારે નવાં હોય છે, ત્યારે ઘણાં રવચ્છ અને સફેદ હોય છે; પણ તેઓ જલદીથી મેલા થઈ જાય છે, અને જ્યારે ઉનાળો આવે છે, ત્યારે તેઓ પીગળવા માટે છે (૨) કોઈ કોઈ વાર એરફીમોને કિનારાઉપર લાકડાના દીમરા મળે છે, કે જે દીમરા કોઈ બીજા દેશમાંથી મોલઓથી કરાને ઘસડાઈ આવેલાં હોય છે, અને આ તેઓ એકઠા કરે છે, અને તે વડે પોતાના ઝુપડા બાંધે છે (૩) જ્યારે તેઓને લાકડું મળી શકતું નથી, ત્યારે તેઓ રવચ્છ સફેદ બરફ વાપરે છે તે બધાંજન એટલું તો કંઈ બુદ્ધિ બતાવે છે કે તે આપો શિયાળો કંઈ રહે છે. કોઈ કોઈ વખત ત્યારે ઝુપડું દીવાથી અને લોકોથી, અને કુતરાઓથી ઘણું ગરમ બને છે, ત્યારે દીવાલ જરા ટપકવા માંડે છે, પણ તે જગા ઉપર તાજા બરફનો કંકડો મસળવાથી તે પાછી તફન બરાબર બને છે, આ ઝુપડાની બારીઓ કાચની બનાવેલી નથી હોતી, પણ આંધસની બનાવેલી હોય છે. (૪) જો કે ઝુપડામાં કોઈપણ બળતું હોતું નથી, તાપણ એરફીમો ખમી શકે તેટલું તે ગરમ હોય છે તે પોતાની બતી વડે તેને હુકાળું રાખે છે, કે જે બતી તેલથી ભરેલી એક રકાબી જેવા વાસણું રાંધવા બીજું કોઈ હોતું નથી. તેલ ઉપર ઘણાંક-કાકરા તરે છે, અને તે બધાને સળગાવે છે બળતા કાકરા તે એરફીમોને ગરમ બનાવે છે એક રાંધવાનું વાસણું તે બતી ઉપર ટાંગેલું હોય છે, પણ તે વારંવાર પોતાનાં જોરાંક કાચા ખાય છે (૫) તેની પાસે ખુરસી કે ટબલ નથી, કારણ કે તે બેસતો નથી કે તે કેમ બનાવવા, પણ તે ઝુપડાની સઘળી આસપાસ હુકાળા ચામડાની ઢાંકેલી એક ઉચી ચમરાઈ છે. આ દિવસે તેની બેઠક અને રાત્રે તેનું બિછાનું છે પણ ચામડાની હેડ બરફ શિયાળ કોઈ નથી (૬) જ્યારે ઉનાળો આવે છે, ત્યારે એરફીમો બરફના ઝુપડામાંથી નીકળી જવાને ખુશી ધાય છે તેની દીવાલ પીગળવા માંડે છે, અને જ્યારે તે બીછાણમાં સુતેલો હોય છે ત્યારે તે બીજાંજન થાય છે, અને વારંવાર તેને સરદી ધાય છે તેટલા માટે તેમાંથી પોતાનાં તણુ, કે જે તેનું ઉનાળાનું રહેઠાણ બને છે, તેમાં નાસી જવાને વાંચાં ખુશી ધાય છે

BRAVE BOBBY.—બહાદુર બાબી.

૧. ટેટલાક વર્ષની વાત ઉપર ચીન જવાને તૈયાર થયેલા એક વહાણ ઉપર, બીજા ઉતાડ્યો સાય, એક અમલદાર, તેની બાઈ, તેઓના એક પુત્ર એકર, (એક પાંચ વર્ષની ઉંમરનો એકરો), અને બાબી નામના એક માંટા ન્યુકાઉન્ડલાઈ કુતરો હતો. (૨) વહાણમાંનું દરેકજણ બાબીને ચહાતું હતું, તે એટલો તો ભલા રવભાવનો અને રમતીયાળ હતો, પણ તે એકરો તે કુતરાનો હમ શનો રમતનો સાથી હતો તે એક આનંદી નાનો એકરો હતો, અને જેટલો બાબી તેને ચહાતા હતા, તેટલોજ તે બાબીને ચહાતો હતો. (૩) એક સાંજે જ્યારે તે નાનો એકરો અને તે કુતરો સાથે ફેફકું કરતા હતા, ત્યારે વહાણે એચીતો જોકો ખાધો, અને તે બાળક છબ કંઈને દરિયામાં પડ્યું એક યુમ પાડવામાં આવી, 'એક માણસ દરિયામાં પડ્યું' એક માણસ દરિયામાં પડ્યું ! અને તે બહાદુર કુતરાએ એક શીકારી કુતરાની મારફ કુદી જઈને, વહાણની બાજુએ કુદકો માર્યો, અને પાછળા ભાગ તરફ તરી ગયો. (૪) તે નાના એકરોનો ખાપ અરધો ગાડા જેવો, બીજાંજન સાય એક મછવામાં કુદી પડ્યો; પણ એટલું તો અમારું થયું હતું, કે તેઓની આગળ દુર જેવાં શિકારી નહિ. સઘળાંજન તે બાળકની આશા મૂકી.

(૫) આખરે તેઓએ વહાણની ડાહી બાબતે એક અઠડવાનો અવાજ સાંભળ્યો તે બાપ બોલી ઉઠ્યો, ઝડપથી બેસો. મછવો ફેરવવામાં આવ્યો, માણસોએ પોતાના સઘળા ભેરથી ખેંચ્યું, અને એક પળમાં બહાદુર બાબી તે બાળકને પોતાના મોઢામાં પકડીને વહાણની બાબતે આવ્યો. ખુશાલી ! ખુશાલી ! ખુશાલી ! (૬) તે મછવાને વહાણ તરફ પાછો હકારવામાં આવ્યો, તે અરધા ડુબેલો છોકરો જલદીથી સાંભળે થયો, તે માખાપો ખુશી થયા, અને બહાદુર બાબીને સઘળાઓથી પપાળવામાં આવ્યો. (૭) કેપ ઓવ ગ્રુડ હોપ આગળ ઉતાર્યો ઉતરવાના હતા. તે અમલદાર પોતાની બધરી અને છોકરા સાથે મછવામાં બેઠો, પણ તેણે, ન્યાસુધી તે મછવો વહાણથી થોડે દુર ભય, તથા સુધી તે ન્યુપ્રાઉન્ડલાઇ કુતરાને ગળપટામાંથી મજબુત પકડવાને તે ખલાસીઓને કહ્યું તેણે કહ્યું, તમે જોશો કે તે કેવો મજબુત તરનાર છે. (૮) બહાદુર બાબીએ છુટા થવાને બેચતાણ કીધી, પણ સઘળું ફ્રેક્ટ, કારણ કે ન્યાસુધી તે મછવો કિનારાની નજીક આવ્યો, ત્યાં સુધી તેઓએ તેને પકડી રાખ્યો. પણ જેવી તે અમલદારે ઈશારત કીધી, તેઓજ તે કુતરાને છુટો કરવામાં આવ્યો, અને તે દરિયામાં પુર ધસારાપાધ ચાલ્યો. (૯) એકાએક તે ગરીબ પ્રાણીએ એક તીક્ષણ પોકાર કર્યો, અને પાણીની બહાર પડ્યો પહેલ વહેલા એમ ધારવામાં આવ્યું કે તેને આકરા આવ્યા હશે, પણ તે તેના કરતા વગરે ખરાબ હતું — એક શાર્ક તેની પુઠે લાગી હતી. (૧૦) એક શાર્ક ! એક શાર્ક ! એવો અવાજ મછવા ઉપરથી વહાણ ઉપર ગયો. બાબી પોતાના દાંત દેખાડતો, અને તે શાર્કને તેની પીઠ ઉપર ફેરવાને વખત નહિ આપતો, જમણી અને ડાહી ગમ તર્યો, અને ડુબકી મારી અને આટો અવગો કર્યો, કે જેમ કર્યા વગર તે રાક્ષસી પ્રાણી તેને કરડી શકી નહિ. (૧૧) તે મછવામાના અમલદારે તરતજ ભેંચું કે તે કુતરાને ખયાવવાને વખતસર તે જગાએ પહોંચવાનો યોગ્ય સમય હતો ખીઆરે બાબી ન્યાસુધી લગભગ ઠાકી ગયો, તથાસુધી તર્યો, અને ઠાપ આપી, તે અમલદારે માણસોને કહ્યું, હટલેસા મારવાનું બંધ કરો, અને મછવો ગોળ ફેરવો. (૧૨) તેજ પળે તે શાર્ક કે જે તે કુતરાની ઘણી નજીક ગઇ હતી, તે તેની પીઠ ઉપર ફેરી, અને પોતાનું ભયંકર જડબું ઉઘાડ્યું ! બાબીનું તદન આવી બન્યું હતું તેના શેઠ ઉઠ્યો, પોતાની બંદુક ટાકી અને ફોડી. (૧૩) એક પળમાં પાણી લોહીથી લાલ રંગાઈ ગયું, તે શાર્કના ભયંકર જડબાને ચુરેચુરો થઈ ગયો ! ત્યારપછી તે માણસો તે જગાએ હકારી ગયા, કે જ્યાં બાબી આમતેમ તરતો હતો. (૧૪) તે અમલદારે તે કુતરાને મછવામાં બેચી લીધો, તે બાળકે પોતાના નાના હાથ તેની આસપાસ નાખ્યા, અને તે મછવામાના માણસો, અને તે વહાણમાના ખલાસીઓ ખુશાલીથી બોલી ઉઠ્યા, હુરા ! હુરા ! ખુશાલી ! ખુશાલી ! બાબી સલામત છે ! શાર્ક મરી ગઇ છે ! હુરા ! હુરા !

A NOBLE BOY.—એક ભલો છોકરો.

૧. તે બાચડી ઘરડી અને નાતવાન અને સફેદ બાળવાળી હતી, અને શિયાળાના દિવસની ઠંડીથી વાકી વળી ગયલી હતી. મહોલ્લો તરતના પડેલા બરફથી ભીજ્યેલો હતો, અને તે બાચડીના પગ ઠાકેલા અને ધીમા હતા. તેણી એકલી, ઝાંઘની પણ સલાખ વગર તે રોળામાં, ન્યાં બે રતતા મળે ત્યાં ઉભી રહી અને લાખો વખત સુધી બોટી રહી. (૨) મહોલ્લામાંથી હસાહસ અને પોકાર સાથે, નિશાળ છુટવાના છુટાપણાની ખુશાલીમાં, છોકરાઓ એક મેઢાના રોળાની માફક, ઢગળા થયેલા સફેદ અને ઉઠા બરફને આવકાર દેતા આવ્યા. આવી બુદ્ધી અને સફેદ વાળવાળી બાચડી આગળથી તે છોકરાઓ પોતાને માર્ગે ઉતાવળે ચાલી ગયા, અને

આવી ગરીમ, આવી બીહુણ, અને હાલવા ચાલવાને બીહતી બાયદીને મદદનો હાથ આપ્યો નહિ (૩) આખરે તે આનદી ટોળામાંથી એક, કે જે તે આખા ટોળામાં સૌથી આનદી હતો, તે આવ્યો, તે તેણીની આગળ ઉભો રહ્યો, અને ધીમેથી બડબડયો, જે તમે પેલે પાર જવા માગતા હોવ તો હું તમને મદદ કરીશ તેણે તે ધુજતા પગોને રસ્તો બતાવ્યો, તેના પોતાના પગો મક્કમ અને મજબુત હતા, તેથી તે મગફર ચલે (૪) ત્યારપછી તે પાછો પોતાના મિત્રો આગળ ગયો, તેનું નાનું હૃદય સુખી અને તદ્દન સતોષી હતું છોકરાઓ તમે જાણો છો કે તેણી ઘરડી, અને ગરીબ અને ધીમી છે તે જોતા તે કોઇની માથે છે અને હું, આશા રાખું છું કે કોઈ શખસ મારી માથેને મદદ કરશે—તમે સમજો છો—જે તેણી કદી ગરીબ, અને બુદ્ધિ અને સફેદ વાળવાળી હોય, અને જ્યારે તેણીનો પોતાનો વહાલો દીકરો ધણે દુર હોય (૫) અને તે કોઇની માથે તે રાત્રે પોતાના ઘરમાં પોતાનું માનુ વાકું વળ્યું, અને તેણીએ જે બદલી કરી હતી તે એ હતી કે ‘બાહા, તે ભલો છોજરો કે જે કોઇના દીકરો અને મગફરી અને ખુશાલી છે, તેના ઉપર ગાયાળું થજે.

THE TRUNK OF THE ELEPHANT.—હાથીની સુંદ.

૧ હાથીની લાંબી સુંદ કળા અને ચતુરાઈનો અભ્યુત્થાન જેવો દાખલો છે ચોપગાં જતાવરની ગરદન, મુગડેલી વગર તેઓના ખોરાક આગળ પાંચવાને તેઓને શક્તિવાન કરવાને માટે કાનૂ કરીને લાંબી હોય છે, પણ હાથીને પોતાના મોટા માથા અને ભારી દંતુશળને ભાર વધારે સહેલાઈથી ટેકવવાને શક્તિવાન કરવાને માટે, એક ટુકડી ગરદન હોય છે ખોરાક મેળવવાની મુગડેલી તેની લાંબી સુંદથી અજબ જેવી રીતે દુર થાય છે (૨) હાથીની સુંદ. જેમ બીજા પ્રાણીઓને ગરદન છે, તે સમાન છે તે વળી તેને માટે નાક છે, કારણ કે તેને છેડે એક પ્યાલા જેવો પોકળ ભાગ હોય છે, કે જેના તળીયામાં બે કાણા અથવા નસકોરા હોય છે, જે વડે તે પ્રાણીઓ મુગે છે અને દમ લે છે (૩) તે વળી (તેને માટે) હાથ, અને આખો હાથ પણ છે, કે જેથી કરીને એનું કહેવાયલું છે કે હાથી પોતાનું નાક પોતાના હાથમાં રાખે છે, અને વળી એમ પણ કહેવાય કે તે પોતાના હાથ વડે દમ લે છે જે આપણે આપણા હાથ વડે દમ લઈએ તો તે આપણને કેટ નવાઈ જેવું લાગે (૪) સુંદને છેડે આશરે પાંચ ઇંચ લાંબો એક નવાઈ જેવો ભાગ છે, જે એક આગળી બને છે (ગરબ સારે છે) આ આગળી વડે તે પ્રાણી જમીન ઉપરથી એક ટાકણી કે સૌથી નાનો (સિકંદા ઉચકી શકે કે, તે ભાઈપાલો અને ફુલ ચુટી કાઢી શકે છે, અને તેઓને એક પછી એક લઈ શકે છે, તે ગાંઠ છોડી શકે છે, તે કુચી ફેરવીને અથવા અડગત હટાવીને દરવાજા ઉઘાડ બંધ કરી શકે છે, અને આ આગળી વડે, એક હાથીને, એક કલમ જેવા નાના ઉપચારથી, અક્ષરોના જેવી નિયમિત નિશાનીઓ કરતા શીખવવામાં આવ્યું છે. (૫) એક પુખ્ત ઉમરના હાથીની સુંદ આશરે આઠ ફીટ લાંબી હોય છે જેમ તે પ્રાણીને ગમે તેમ તે વધારે ટુકડી અથવા વધારે લાંબી થઈ શકે છે, અને ખની શક્તી દરેક દીશાએ તે ધણી સહેલાઈથી હલાવી શકાય છે તેને એટલું તો મોટું જોર હોય છે કે તે તે વડે એક માણસને નીચ તોડી પાડી શકે છે, અને મધ્યમ કદના ઝાડને સૂળમાંથી ઉખેડી નાખી શકે છે.

THE SAILOR AND THE BIRDS.—ખલાસી અને પક્ષીઓ.

૧ ઘણા વરસની વાત ઉપર ન્યારે કાસ અને ઇલાક લડાઇમાં ઉતર્યા હતા, સ્થાને શિપાઇઓ અને ખલાસીઓ ખેંડને વાર વાર ફેદી બનાવવામાં આવતા હતા એક અગ્રેજ ખલાસીને કેટલાક વર્ષસુધી ફ્રેન્ચ બધીખાનામાં ફેડ કરવામાં આવ્યો હતો, પણ પાછી સલાહ થતા તેને છુટા કરવામાં આવ્યો હતો. (૨) લડન પહેલ્યા પછી તે એક દિવસ, જે પુલોથી, તેમજ નદીને એક પારથી બીજે પાર જવાય છે, તે પુલોમાંના એકની નજદીકથી પસાર થતો હતો અને તે એક માણસ આગળ આવી લાગ્યો, કે જેની પાસે સખાખંધ પક્ષીઓ વેચવાને માટે હતા. (૩) જોકે પોતે બધીખાનામાં લાખા વર્ષો ગુજર્યા હતા, તે યાદ આવવાથી તે નાના પ્રાણીઓને આ પ્રમાણે બધ કીધેલા જવાનું સાખી શક્યો નહિ; તેથી તેણે તે પીજડ અને સઘળા પક્ષીઓ ખરીદ કર્યા. તે માણસ અભયબ થયો કે તે એટલા બધા પક્ષીઓને શું કરવા માગે છે (૪) પોતાના ખરીદ કીધેલા પક્ષીઓને લઇને ચાલી જવાને બદલે જોકે તે પીજડનો દરવાજો ઉઘાડ્યો, અને એક પછી એક પક્ષીઓ બહાર કાઢ્યા, અને તેઓને ઉડી જવા દીધા (૫) તે પક્ષી વેચનાર અભયબ થયો આવું મુર્ખાઇ ભરેલું કામ કરવાને માટે તે જોકને ટપકો દેવા લાગ્યો, પણ જોક માત્ર હર્યો, અને ન્યાસુધી દરેક પક્ષી ઉડી ગયું, ત્યાસુધી તેઓને ઉડવા દેવાનું ચાલુ રાખ્યું (૬) જોક આખરે ખોલ્યો, “હું તમને કહીશ કે શું નેટલો વખત એક બધીખાનાના સળીયાની અંદર હું બધ પડેલો હતો, તેટલો વખત જ તમે બધ પડેલા હો, તો તમે પણ આ પક્ષીઓને છુટા મેળાયલા જવામાં મળત મેળવતે” (૭) બે નાના છોકરાઓ તે ખલાસીની નજદીક ઉભા હતા, અને ન્યારે જોક ચાલી ગયો, ત્યારે તેઓએ દીલોઝની ભરેલા ખુશાકીના પોકાર કર્યા (૮) તે ખુશમીજળ ખલાસીએ ઘણા ખુશી થઇને પછવાડે જોયું. તેણે પોતાની ટોપી ઉતારી અને તે છોકરાઓ તરફ હુરા કરીને પોકાર કર્યો, કે જે છોકરાઓ ખલાસી અને પક્ષીની વાત બીજાઓને કહેવાને પે તાને રસે ગયા.

IS IT RIGHT?—શું તે ખરું છે ?

૧. ઍલિસ—એડવર્ડ, ન્યારે આપણે કાઇ ચીજ કરવાના હોઇએ, ત્યારે એક સવાલ હમેશા આપણે પોતાને પુછવો જોઇએ, અને જો માત્ર આપણે તે પુછ્યે, અને તેનો પ્રમાણિકપણે જવાબ આપ્યે, તો તે આપણને ઘણા ઉપયોગી થઇ પડશે એડવર્ડ.—અને ઍલિસ તે શું છે? મને તે જાણવા ગમે છે ઍલિસ—તે આ છે—શું તે ખરું છે? એડવર્ડ—ખચીત, તે એક ઘણા ઢુકા સવાલ છે, અને હું ધારૂ છું કે તે એક ઘણા સારો સવાલ છે ઍલિસ—હા, તે છે, અને તોપણ મને ધારતી લાગે છે કે જેવી રીતે તમને તે લેખવો જોઇએ, તેવી રીતે તમે તેને હમેશા લેખ્યા નથી. એડવર્ડ—ખરેખર? ક્યારે નહિ? ઍલિસ—મને બધા જાણતા યાદ નથી, પણ હું ધારૂ છું કે હું બે ત્રણ જણની શકુ એડવર્ડ—હું જાણવા માગુ છું કે તે શું છે ઍલિસ—ઠીક ત્યારે, તમે ગુસ્સે નહિ થાઓ એવું વચન આપવું જોઇએ. એડવર્ડ.—હું ખચીત ગુસ્સે થઇશ નહિ મારી ખાતરી છે કે હું ખોટું કરવા ઇચ્છતો નથી. ઍલિસ—ઠીક, એડવર્ડ, ન્યારે માએ તે કહાડે તમને કામે જવા કહ્યું, ત્યારે તમે તેણીને કહ્યું કે તમે જવા માગતા નથી, અને તમે તેણીને કહ્યું કે તેણી મેરીને કાય નથી મોકળની. એડવર્ડ—તેવું કારણ એ કે હું મારા ભમરડા સાથે રમવામાં રોકાયેલો હતો ઍલિસ.—પણ એડવર્ડ, તેમ કહેવું તમારે માટે વાજબી હતું? માત્ર વિચાર કરો કે આપણા વહાલા માય આપણા તરફ ફેટલા માયાળુ છે—તેણી આપણા ભલાને માટે ફેટલી બધી ચીજો કરે છે? એડવર્ડ.—હા, હું જાણું છું કે માય ઘણા

માયાણુ છે, અને આપણને દરેક રીતે તેણીને તાણે થવું જોઈએ અને મદદ કરવી જોઈએ, પણ તે વખતે મેં તેનો વિચાર કર્યો ન હતો. એલિસ—તે ખરાબર છે. તમે વિચાર કીધો નહિ, તમે પોતાને પુછ્યું નહિ, કે “મારી માયને મદદ કરવાને નારાજ થવું મારે માટે વાજબી છે? અને તમે જાણો છો કે ગંધ કાઢે તમે તમારા નાના ભાઈ સાથે ગુરસે થયા હતા એડવર્ડ, શું તે ખરૂં હતું? એડવર્ડ—નહિ એલિસ, તે ખરૂં ન હતું, પણ ખરી વાત એ છે કે જ્યારે હું એક વાત વાચતો હતો, ત્યારે તેણે મને પજવ્યો, અને મેં વિચાર કર્યો તેની આગમજ મેં તેને આચક્ષા માયો. તેમાં મારી ભૂલ હતી. અને હું ઘણો દલગીર છું, એલિસ.—હું બીજા એકજ ચીજ જણાવીશ, કે જે મને હમણાં યાદ આવે છે થોડા દહાડાની વાત ઉપર જ્યારે શિક્ષકે તમને એક સવાલ પુછ્યો, ત્યારે તમને તમારી ચોપડીમાં ધણી ચોરી કુપીથી જોતા મેં તમને જોયા હતા. એડવર્ડ—તેનું કારણ એ કે મને જવાબ યાદ આવી શક્યો નહિ. હું નહિ ધારતો કે તેમાં કાંઈ ખોટું હતું એલિસ—કંઈ એડવર્ડ, તમે એમ કેમ કહી શકો? તે ખચીત તમારા શિક્ષકને કમવા ખરાબર હતું, અને જ્યારે તમને તમારો પાઠ આવડતો ન હતો, ત્યારે તમને તે આવડતો હતો એમ તેની પાસે મનાવવા ખરાબર હતું. ભાઈ શું તે ખરાબર હતું? એડવર્ડ—નહિ એલિસ, તે ખરાબર ન હતું; પણ મેં તેનો વિચાર કર્યો ન હતો. મને કહેવા માટે હું તમારો ઉપકાર માનું છું અને હવે હું વચન આપું છું કે જ્યારે કાંઈ કરવાને હું લલચાઈશ ત્યારે હું શરૂ કરવાની આગમજ હમેશા પુછીશ, શું તે ખરૂં છે? એલિસ.—અરે એડવર્ડ, તમને એમ કહેતા સાબળીને મને ધણી ખુશાલી લાગે છે, અને જો જેમ તમે વચન આપો છો તેમ તમે માન કરશો, તો તમે તેથી ઘણા વધારે સુખી થશો.

THE ENGLISH GIRL AND HER AYAH.

અંગરેજ છોકરી અને તેણીની આયા.

૧. હિંદુસ્તાનમાં એક નાની અંગ્રેજ છોકરી એક દહાડો, એક જંગલની કિનારીની નજીક પોતાના ખાપના તણુની ખઠાર રમતી હતી, તેણીનું ધ્યાન એક સુંદર નાના હરજૂના ખચ્ચાથી ખેંચાયું, કે જે એટલું તો નાનું જણાયું કે આમ તેમ દોડી શક્યું નહિ, અને જે પોતાની નરમ કાળી આખોથી તે ખચ્ચા તરફ ખીકણપણે તીકીને જોતું હતું (૨) તે છોકરી તેની આગળ ચાલી, પણ તે હરજૂનું ખચ્ચું બીધેલા દેખાવ સાથે પાછું હટ્યું અને નાસ્તી ગયું તે બાળક તેની પુઠે ગયું, પણ તે હરજૂનું ખચ્ચું તરતજ જંગલના ઉંચા ખરૂંના રોપા અને ઘાસમાં છુપાઈ ગયું (૩) જ્યારે તે છોકરીની આયા આગળથી પોતાને સોપવામાં આવેલી છોકરી જતી રહી, ત્યારે તેણી હતાવળે તેણીની પુઠે દોડી. પણ તે બાળક તે હરજૂના ખચ્ચાની પુઠે દોડવામાં એટલી તો આતુર હતી, કે તે આયાએ તેણીને પકડી પાડી, તે આગમજ તેણી તંબુથી કેટલેક દુર નીકળી ગઈ હતી. તે છોકરીને પોતાના હાથમાં લઈને તેણીએ પાછા ફરવાની કોશિશ કીધી, પણ આસપાસ ઘાસ અને ખરૂંના રોપા એટલા તો ઉંચા ઉંચા હતા, કે તેણી ભાગ્યેજ પોતાની આગળ બે વારને છેડે જઈ શકી. (૪) તેણી પોતાના હાથમાં તે નાના બાળકને લઈને કેટલાક પગલા ચાલી; ત્યારપછી ઉભી રહી ગઈ, અને બીધેલા દેખાવ સાથે આસપાસ જોયું તે બીચારી હિંદુ આયા જોલી ઉઠી, આપણે જૂલા પડયા છીએ, એક ભયંકર જંગલમાં ભુલા પડયા છીએ તે સુનેરી બાળવાળી છોકરીએ કહ્યું. (૫) મોટી એટલી બધી બી ના, ખોદા આપણો ખચાવ કરશે, અને પાછા ફરવાનો આપણને રસ્તો બતાવશે. (૬) તે નાની છોકરીને જણાઈ શક્યું કે જેમ તે હિંદુને જણાયું નહિ કે તે એકંત જંગલમાં પણ એક મોટો અને વહાલો

મિત્ર તેણીની નજદીક હતો. તે આયાએ ફરીથી પોતાનો વસ્તો શોધી કાઢવાની કોશિશ કરી; ફરીથી તેણી ધારતીમાં ચોળી. (૭) એક પુરકવાના જેવો પેલો અવાજ શુ હતો, કે જેથી તેણી ચોકી ઉઠી, અને પોતાના હાથમાં તે નાની છોકરીને વધારે મજબુત પકડીને ધારતીમાં જમીન ઉપર ખેંચી ગઈ. જે દીશાએથી તે ભયંકર અવાજ આવ્યો, તે દીશા તરફ એકી ટગરે જોવાને ખેંચે જણા કર્યા. (૮) તે હીલતા ધાસની ઉપર એક ખગાલી વાઘનું ચઢા પડાવાળું માથું જોઈને તેઓને કેટલી ધારતી લાગી હશે ! તે આયાએ એક ધારતી ખાધેલી ચીચીચારી પાડી ; અને તે નાની છોકરીએ પોતાને ખચાવવાને માટે ખોદાને પોકાર મારીને કહ્યું. (૯) જ્યારે તે ઝાડીમાં એક ખંડુકનો ઓચિતો અવાજ ગાળ નીકળ્યો, અને તેની પુઠે બીજો અવાજ નીકળ્યો, ત્યારે તે પોકારનો તુરતને તુરત જવાબ જણાયો ; અને તે વાઘ પ્રાણઘાતક રીતે જખમી થઈને જમીન ઉપર આઘાતોતો અને તરફીયા મારતો પડ્યો (૧૦) એલિથ, કારણ કે તે પેલી છોકરીનું નામ હતું, તેણે ત્યારપછી શું થયું, તે કાંઈ જાણું નહિ. ધારતીથી ખેલાન બનીને, તેણી પોતાની પુજતી આયાના હાથમાં પડી હતી (૧૧) તે તેણીના ખાપ હતો, કે જેને ખોદાએ તેઓના ખચાવને માટે મોકલ્યો હતો તે નાની છોકરીને પોતાના હાથમાં ઉંચકી લઈને, તે તેણીને પાછો તણુમાં લઈ ગયો ; જે ચાકરો, તેના પગલાની પુઠે પુઠે આવ્યા હતા, તેઓને તે મુવેલા વાઘને લાવવા મુકી ગયો

HALF THE PRICE.—અરધી કીમત.

૧. એક અમીર, જે દરિયે કિનારેથી ઘણે દુર એક કિલ્લામાં રહેતો હતો, તે પોતાના લગનની ખાણી પીણી કરવાની તૈયારીમાં હતો. તે મોટા ટાકણને માટે પુષ્કળ ગોસ, શીકાર અને ફળ હતા, પણ કાંઈ માછલી ન હતી, કારણ કે દરિયો ઘણો તોશાની હતો (૨) તોપણ ખાણી પીણીની સહવારેજ એક ગરીબ માછી એક મોટી ટર્બોટ માછલી લઈને તે કિલ્લામાં આવ્યો તે વરમાં ઘણી ખુશાલી હતી, અને તે માછીને પોતાની પકડેલી માછલી સાથે મોટા ચોરડામાં લાવવામાં આવ્યો, કે જ્યાં તે અમીર પોતાના પરોણાની વચમાં ખેંદા હતો (૩) તે અમીરે કહ્યું, એક સુ દર માછલી. તમે તમારીજ કિમત નક્કી કરો, તમને તરતજ આપવામાં આવશે. તમે કેટલી કિમત માગો છો ? (૪) મારા ચુરંબી, એક પેની પણ નહિ. હું પૈસા લઈશ નહિ. મારી ઉંઘાડી પીઠ ઉપર એક સો ચાખકના ફટકા તે મારી માછલીની કિમત છે. હું તે સખ્યા માથા એક ચોથો લઈશ નહિ (૫) તે અમીર અને તેના પરોણાએ ઘણા અભયબ થયા ; પણ તે માછી સમજ્યો નહિ. તેઓએ તેની સાથે ફ્રાકટમાં તકરાર કરી. આખરે તે અમીરે કહ્યું. (૬) ઠીક, ઠીક, આ માછીનો એક અભયબ જેવો ફાટો છે, પણ આપણને તે માછલી લેવીજ જોઈએ. તેથી ખીમેથી મારજો, અને તે કિમત આપણી હાજરીમાં આપવા દો. (૭) પચાસ ફટકા માર્યા પછી તે માછી બોલ્યો, સખર સખર, આ કામમાં મારો એક ભાગ્યો છે, અને તે બાજબી છે કે તેને તેનો ભાગ મળવો જોઈએ (૮) તે અમીરે કહ્યું, શુ દુન્યામાં બે એવા મુર્ખાઓ છે ? તે કયાથી મળી આવશે ? તેનું નામ કહો, અને તેને એકદમ તેડાવી મંગાવવામાં આવશે. (૯) તે માછીએ કહ્યું, તમારે તેને માટે દુર જવું ન જોઈએ. તમને તે તમારા પોતાના ફરવામાં આગળ તમારા પોતાના ફરવાના રૂપમાં મળશે. જ્યાંસુધી મેં તેને વચન આપ્યું કે મારી ટર્બોટને માટે મને જે મળશે તેનો અરધો ભાગ તેને મળશે, ત્યાંસુધી તેણે મને પસાર થવ દીધો નહિ. (૧૦) તે ઉમરાવે કહ્યું, અરે નહિ, તેને એકદમ ઉપર લાવો ; તેને તેનો અરધો ભાગ સપુર્ણ મનસાફ સાથે મળશે. (૧૧) તેટલા માટે તે ફરવાને ઉપર લાવવામાં આવ્યો

અને તેને તે સાટાને અરવો ભાગ લેવો પડ્યો. ત્યારપછી તેને તે અમીરની ચાકરીમાંથી કાઢી મૂક્યો, અને તે માછીને પુરતો ખદલો આપવામાં આવ્યો.

THE DUN COW.—ભુરા રંગની ગાય.

૧. ઍલફ્રેડ ન્યારે પોતાની બહેન સાથે ફરતો હતો, ત્યારે ખેતરમાં ડનડિલાયન કુલના મહાબાને પોતાની નેતર વડે કાપી નાખતો બોલ્યો, હા, મેરી, હવે હું ઘરમાં છું, તેથી તમે મારી સાથે ગમે ત્યાં ફરો, અને કાઠ ખીંટો ના બે એક, બે, અથવા અરધી ડબન ચારો હમણાં આપણા ઉપર હુમલો કરે, તો હું — (૨) મેરી એકાએક બોલી ઉઠી, અરે વહાલા, હું બૂલી ગઈ કે આ તે ખેતર છે, કે જેમાં ખેડુત પેલી ખરાબ ભુરા રંગની ગાય રાખે છે' ત્યાં તેણી છે' તેણીએ આપણને જોયા છે! ન્યારે તે ભુરા રંગની ગાય, તેઓની તરફ ટાકેલા શીગડા સાથે અને હવામાં પુછડી ઉભી કરીને તેઓની તરફ ધસી આવી, ત્યારે ઍલફ્રેડ ધ્રુમ પાડી ઉઠ્યો. (૩) દોડો તમારી જાગૃતિને ખાતર દોડો બેઠે છોકરાઓ, એક સીડી જે ઘણું દુર ન હતી, તે તરફ જતા. પોતાની ખનતી અડધે દોડ્યા (૪) ખીચારી મેરી બોલી ઉઠી, સખર ભાઈ, સખર! એક કાટાની આડીમાં માઢ બદીયાન ભેરવાઈ ગયું છે મને છુટી કરો, — અરે મને છુટી કરો! (૫) જે માત્ર જવાબ આવ્યો, તે પેલી ગાય તરફનું એક ખરાડક હતું, જેથી ઍલફ્રેડ વધારે અડપથી દોડ્યો, અને તેથી મેરી એટલી તો ખીંટી કે તે કાટાની આડીમાં અરવો વાર લેસા રહેવા દઈને તેણીએ પોતાનું ખરીયાન ઘણાજ ભેરથી ખેંચ્યું (૬) હાકતી તેણી તે સીડી આગળ પુગી અને એક પળમાં ચઢી જઈને સલામત ખાબુએ પોતાના ભાઈને જઈ મળી તે ખરાબ સ્વભાવની ગાયે તે છોકરાઓને પોતાના શીગડાની હદની ખહાર બંધને ખીજી વાર ખરાડ મારી. (૭) ઍલફ્રેડ તે અવાજથી હદી જઈને ધ્રુમ પાડી ઉઠ્યો, તે ખરાડ મારીને તે શું કહેવા માગે છે? કારણ કે ચારો નહિ હોય ત્યારે તેઓની સામે તે ગમે તેટલો ખહાડુર હોય, પણ તે એક ગાયથી ઘણાજ ખોતો હતો (૮) મેરી, જેણીની ધારતી દુર થઈ હતી, તે હસીને બોલી, મને શક લાગે છે કે તેણીનું ખરાડવાનો અર્થ, તે કથામાં રીંછે મુસાફરને જે કાનમાં કહ્યું, તેના જેવોજ થાય છે, હિંમત કામથી સામેત વધી જાય, નહિ કે શબ્દથી (૯) મને તમને રીંછ અને મુસાફરની વાત કહેવા દો એક વાર બે માણસો જેઓ મુસાફરીએ જતા હતા, તેઓને એક જ ગલમાંથી પસાર થવું પડ્યું. એકે કહ્યું મને બીક લાગે છે કે આપણને જ ગલી પશુઓ મળશે, હું જમીન ઉપર તેઓના પગલાંની નિશાની જોઉં છું (૧૦) ખીંટો, કે જેનું નામ ઍગાર્ટ હતું, તે બોલી ઉઠ્યા, કાંઈ ખી ના, હુમલો થશે તો આપણું મરદની માફક એક એકની પાસે ઉભા રહીશું મારો એક મજબુત હાથ, એક ભેટાવર હૈયું છે, અને — (૧૧) ન્યારે પાસેની આડીમાંથી એક ધીમો ધુરકવાનો અવાજ સળગાયો, ત્યારે પહેલો બોલી ઉઠ્યો, સાલગો. એક પળમાં ઍગાર્ટ જે હલકો અને ચપળ હતો, તે, પોતાનો દોડત, જે એકલો ભયની સામે થવાને એટલો બધો ચપળ ન હતો. તેને રહેવા દઈને એક ખીસડાલીની માફક ઝાડઉપર ચઢી ગયો. (૧૨) પણ કવિકવિટની સમય સુચકતા તેને છોડી ગઈ નહિ તેનાથી લડી શકાતું ન હતું, તેનાથી દોડી શકાતું ન હતું, પણ તે જમીન ઉપર ચટાપાટ સુધ ગયો, અને તદન મુવેલો દેખાવાને માટે પોતાનો દમ ખેંચી કરી રાખ્યો. આડીમાંથી એક મોટું રીંછ ધસી આવ્યું, અને એકદમ ખીચારા કવિકવિટ તરફ ચાલી આવ્યું, ન્યારે ઍગાર્ટ, કે જે હવે તે રીંછથી પુગાય નહિ તેટલો ઉંચે હતો, તેથી ખુશી થઈને આ ઉપરની પોતાની બેઠક ઉપરથી ધુજતો નીચે જાય (૧૩) ન્યારે

તે રીંછે પોતાનું 'મોઢું' તેના કાનની નજદીક લાવીને તેના ગરમ હાથે તેને લાગી શકે એટલે નજદીક આવીને, તેને આખે દીલે સુધી ભેયો, ત્યારે કવિકઉવિટની લાગની શુ હશે તેની કોઇ અટકળ ખાધો. પણ કવિકઉવિટ ચોકચો પણ નહિ અને હાલ્યો પણ નહિ અને તે રીંછે તેને મુખેલો ધારીને તેને તદન ધન કર્યા વગર રહેવા દઇને પાછો જાડીમા દોડી ગયો (૧૪) જ્યારે ઊંઘાઈ ભેયુ કે ધારતી ખલાસ થઇ, ત્યારે તે જાડ ઉપરથી હેડે આવ્યો. પોતાની હીચકારી વર્તણૂકથી જરા શરમાઇને તેણે તે ખાખદ મશકરીમા પસાર કરી દેવાની કોશિશ કીધી તેણે કહ્યું, 'હીક, મારા મિત્ર કવિકઉવિટ, જ્યારે તે રીંછે તમારા કાનમા કહ્યું, ત્યારે તેણે શુ કહ્યું?' કવિકઉવિટે જવાબ આપ્યો, તેણે મને, હિમ્મત કામથી સાબેત થવા દેવા કહ્યું, અને નહિ કે રાજદોષી, અને તમારા જેવા પતરાજખોર ઉપર કદી ભરોસો મેળવા ના કહ્યું.

THE LOST THIMBLE.—ખોહવાયલી અંગુઠી.

મેરી.—સારાહ, હું ઇચ્છુ છું કે તમે મને તમારી અંગુઠી વાપરવા આપો, જ્યારે મને મારી ભેંધએ છે, ત્યારે મને તે કદી જડતી નથી. સારાહ—હું તમને તે વાપરવા આપવા ખુશી છું; પણ હું ઇચ્છુ છું કે તમે મને કહો કે જ્યારે તમારી કાંઇ ચીજ ગુમાઇ જાય છે, ત્યારે તમે હંમેશા મારી આગળ કાચ આવો છો? મેરી.—કારણ કે તમે તમારી ચીજને કદી ગુમાવતા નથી, તે કયાથી શોધી કાઢવી તે તમે હંમેશા જાણો છો. સારાહ—અને તમારા ધારવાપ્રમાણે મારી ચીજને કયાથી શોધી કાઢવી તે હું હંમેશા કેમ જાણુ છું? મેરી—હું કેમ કહી શકું? જો હું તે જાણુ તો હું મારી પોતાની ચીજને શોધી કાઢવાની કોઇ કોઇ વખત કોશિશ કરું. સારાહ.—જો મારો ભરમ તમે સાબળો તો હું તે તમને કહીશ. દરેક ચીજને માટે હું એક જગા રાખું છું, અને એક ચીજ વાપરી રહ્યા પછી, હું તેને ખરાખર જગાએ મુકું છું, અને તેને આમતેમ ફેરકાવનિ માટે અને ગુમાવાને માટે કદી રહેવા દેતી નથી. મેરી—મારી ચીજને ઉઘી મૂકવાને માટે મને કદી વખત મળી શકે નહિ. અને જેવો કોઈ એક ચીજ વાપરી રહ્યો, કે જાણે તેની જીંજીનો આધાર તેના ઉપર હોય તેમ દોડી જઇને તેને જાણુ ઉઘે મૂકવા માંગે છે? સારાહ.—તમારી જીંજીનો તેના ઉપર આધાર રાખતી નથી, પણ તમારી સગવડ તેના ઉપર આધાર રાખે છે. મને તમને પુછવા દો કે એક ચીજ ગુમાયા પછી તેની શોધ કરવી, અથવા તમારા મિત્રો પાસે તે ઉછીની માગવી, તેના કરતા તેને તેની ખરાખર જગાએ મૂકવામા કેટલો વધારે વખત લાગશે? મેરી—હીક, સારાહ, તમે ખાતરી રાખજો કે હું તમારી પાસેથી કદી ઉછીનુ માગીશ નહિ. સારાહ.—કાચ મેરી, હું આશા રાખુ છું કે તમે ગુરસે થયા નથી. મેરી.—નહિ, પણ મને શરમ લાગે છે, અને મે તમારી માફક દરેક ચીજને માટે એક જગા રાખવાનો, અને દરેક ચીજને તેની જગાએ મૂકવાનો ઠંડાવ કર્યો છે. છોકરાઓ અને છોકરીઓ! આ કાચદો ધ્યાનમા રાખજો દરેક ચીજને માટે એક જગા, અને દરેક ચીજ તેની જગાએ.

ELEPHANT STORIES—હાથીની વાર્તાઓ.

(૧) સીલોનના ટાપુમા જગલી હાથીના મોટા ટોળા હોય છે. ઘણાએને પકડવામા આવે છે અને પાળવામા આવે છે, અને પુલો ધરો અને દેવળો ખાધવામા મદદ કરવાને ઉપયોગમા લેવામા આવે છે. (૨) મુસાફરો આપણને કહે છે કે તેઓમાના કેટલાક માણસના જેવાજ પોતાના કામની સફાઇને માટે સાવચેત રહે છે. એક હાથીએ એક પથ્થરનું ચોસણુ સીધું મૂક્યું છે કે નહિ તે જોવાને થોડાક વાર પાછળ હટતા તે એક વાર જોવામા આવ્યો હતો, અને ત્યારપછી

દેખાઈ જાય તે સતોપ ન પામીને તે પાછો ફર્યો, અને તેને તેની બરાબર જગાએ હડસેલ્યો (૩) ચોદાક વર્ષની વાત ઉપર સંલોહનમાં એક ઇન્જનેરને, ટેકરી અને જંગલો, કે જ્યાં રસ્તા ન હતો, તે ઉપરથી લગભગ બે માઇલથી પાણી લઈ આવવાને માટે નળીઓ મૂકવાની હતી તેના કામમાં તેને મદદ કરવાને માટે તેને કેટલાક હાથીઓને કામે લગાડવા પડ્યા, અને તે હાથી ઇન્જનેરના જે રીતે પોતાનું કામ કરીયું તે તપાસવાના કરતા કાંઈપણ વધારે રમુજ ન હતું (૪) તે ભારે નળાઆમાની એક ઉચકીને, અને તેને પોતાની સુઢમાં સમતોળ રાખીને, દરેક પ્રાણી પોતાનો ખાલો લઈને કુચ કરતું હતું, અને દરેક અડચણ ભરેલી જગા ઉપરથી જે જગાએ તે મૂકવાની હતી, ત્યાં તેને સહીસલામત લઈ જતો હતો જ્યારે તે તે જગાએ પહોંચતો, ત્યાં તે ગુટલમટીય બસતો, અને જ્યાં તે હાકનાર ઇચ્છતો, ત્યાં બરાબર તે નળી મુકતો (૫) અડવા જ્યારે તે હાથીઓમાંના એકને, જે નળાઆ તે લાવ્યા હતા, તેમાંની એકને બીજામાં બેસાડવાનું મુરજીલ માલમ પડ્યું, ત્યારે તે નળીના છેડા આગળ ગયો, અને તેના આગળે ભાગ તેની સાથે મુકીને, તેને તેની બરાબર જગાએ તરતજ હટસેલી દીધી (૬) કેટલાક વર્ષની વાતઉપર બાય બાય જોતો જંગલી હવાનોના એક તમાશામાં એક માટે સારા સ્વભાવનો હાથી હતો તે તમાશા જવાને જે ટોળું ગયું તેમાં એક ભઠીયારો હતો તેને એક પુરી આપવાનો ઢોંગ કરીને અને ત્યારપછી પોતાના હાથ ખેંચી લઈને તે હાથીને ચીડવવાનું તેણે હુશીયારી ભરતું રાખ્યું (૭) તે હાથીએ આ કેટલોક વખત સુધી બરાબર ખમ્યું, પણ આખરે તે ગુરૂ થયા પોતાની સુઢ પાંજરાની બહાર મુકીને, તેણે તે ભઠીયાતને કમરમાંથી પકડ્યો, તે વખતે મહાગ તેને ઉચક્યા, અને તનુ માયુ માટે જોરથી છાપતા સાથે અક્ષાણુ (૮) દરેક જણે ધાતું કે તે માણસને મારી નાખવામાં આવશે, પણ એકાએક તે હાથીએ પોતાની સુઢ ઢીથી છોડી, અને લાકડાની બરાબર વચમાં તેને છાપતા ઉપરથી જમીન ઉપર નાખ્યો ત્યાં તે એક બે મિનિટ સુધા અરવો મુવલો દખાવતો પડી રહ્યો, પણ જ્યારે લોકો તેની આગળ આવ્યા, ત્યારે તે ઉભા થયા, અને જાણ કે કાંઈ બન્યું ન હોય તેમ તે ચાલી ગયો (૯) જો કે તે ઘણો ખાદો તોપણ તેને ઇન થઈ ન હતી, પણ તમે ખાતરી રાખજો કે તેણે ફરીથી હાથીઓ સાથે ડગાઇ રમવાની કદી કોશિશ કરી નહિ.

DREAMING SUSY.—સ્વપ્ના જોતી સુસી.

૧ સુસીએ વિચાર્યું કે જો હું એક મહેલમાં રહેતી હતે અને મારી એક પરી ધર્મમાતા હતે તો કેવું સારું 'એક વાર એક શાહાબંદી હતી, જેની ઘાટકી સાવકી માથે તેણીને એક બેગમાં મુકી, કે જ્યાં પીંછાના એક માટે ઢગળા હતા તેણીએ કંઈ કે આ સો જુદી જુદી ભતના પડાના પીંછાએ, અને રાત અગાઉ તમારે તે છુટા પાડવા જોઈએ, અને દરેક ભત એકલી એક જુદા ઢગળામાં મુકવી જોઈએ, નહિ તો તમે મરી જશો. તેથી તે ગરીબ શાહબંદી રડી અને રડી (૨) જોઈએ કંઈયું, સુસી, સુસી, તમે હવાઈ કિરલા બાંધો છો, તમે બીલકુલ અભ્યાસ કરતા નથી સુસીએ કંઈયું, હું એક પળમાં અભ્યાસ કરીશ, અને ત્યારપછી તેણીએ હવાઈ કિરલા બાંધવાનું ચાલુ રાખ્યું. તેથી તે ગરીબ શાહબંદી, જ્યાંસુધી આખરે તેની પરી ધર્મમાતા આવી અને ત્રણ વખત પોતાની જાંઘ લાકડી હલાવી, અને દરેક નાનું બહુ પીંછું, અને દરેક નાનું રાતુ પીંછું અકદમ તેની જગાએ ઉડી ગયું, ત્યાંસુધી તેણી રડ્યા કરી. (૩) સુસીએ વિચાર્યું કે હવે જો એકપરી આવે, અને આ પાંડ ઉપર જાંઘ લાકડી હલાવે, અને દરેક આકડો જ્યાં જોઈએ ત્યાં ઉડાવે, અને તેની બધી મતલબ મારા ભેજમાં ઉતારે, તો કેવું સરસ થઈ પડે.

ત્યારપછી ત્યારે હું પાઠ બોલી રહું ત્યારે શિક્ષક કહેશે, ખીસ મુસન. તમે વખાણવા લાયક રીતે કંઈ છે; વર્ગમાં પહેલા જાઓ, અને—(૪) ડીંગ રોગ, ડીંગ રોગ, મુસી ઉતાવળથી કુરી પડીને બોલી, કાચ તે કાંઈ નિશાળનો ઘંટ હોય નહિ. જોઈએ કહ્યું તે ખરેખર છે, અને લગભગ પોણે કલાક થયો તમે શેખસલ્લીની માફક વિચાર કર્યા કરો છો. દશ મિનિટ અગાઉ મેં તમારા અકર્ણિત લઘ લીધી, અને તમને તે વિષે કાંઈ ખબર ન હતી. (૫) લાલચાળ ગાળ અને આમુથી ભરેલી આખ સાથે મુસી ઉઠી, અને ચોપડીને માટે પોતાનો હાથ લાખો કીધો નિશાળે જતા આખે રસ્તે તેણીએ પોતાના સારા રવભાવના ભાઈની મદદથી અભ્યાસ કીધો. પણ સઘળું ફોકટ—વખત ધણોજ ટુકો હતો, અને તેણીના પાઠની સેવટ, કાંઈપણ વખાણ સાભળવાને બદલે, તેણીએ શિક્ષકને ચહેરો ધણો ઉઘાસ નેયો, અને તેણીને વગને છેડે પોતાની જગા લેવાને મોકલવામાં આવી. (૬) પણ આ સઘળા તાણાથી મુસી ઉપર કાંઈ અસર થયેલી જણાઈ નહિ. તેજ રાતના ત્યારે તેણી, પોતાની માથે જે ચોડુ શીવવાનું આપ્યું હતું, તે લઘને બેઠી હતી, ત્યારે તેણીની સાથે તેણીના આગળામાંથી પડી ગઈ. અને તેણીની આખ પાછી ખાલી જગાઉપર પડી. (૭) જોઈએ કહ્યું, મુસી, હવે તમે શું કરો છો? ઠીક હું વિચાર કરું છું કે જો મને હાથની ત્રણ જોડ હતે, તો એક જોડ એટલું કરતે બીજી જોડ આ દોરી ઉપર સીવતે, અને બીજી જોડ તે સાધાને બખીયો દેતે, અને હમે તે સમયે બોલ બોલતામાં કંઈ નાખતે. (૮) જો બોલી ઉઠેયો, ઠીક મેં તેવું કંઈ સાભળ્યું નથી. અને એમ જણાય છે - વધારે લાચની જોડીને માટે ચીરડાવાના કરતા એક હાથની જોડી વાપરતા આખને શીખવું જોઈએ. હવે હું ધારું છું કે હું પણ જરા રવભાવે જોઈશ. ધારો કે લોગો દુન્યામાં, કાંઈપણ હવેથીને આગળા વગર, પોતાના હાથના છેડા તફન લીસા રાખીને આવે, અને ધારો કે દર વખતે જ્યાં તેઓ ધણા ભલા યાચ, અથવા કાંઈ મોટી ચીજ કરે, ત્યારે એક આગળું ઉઘી નીકળે. (૯) મો રાક લાગે છે કે જો કંઈ તેઓને દસ આગળા યાચ તો તેઓ ચેડા આભારી થાય. મન અજબ લાગે છે કે આ વખત મુઘીમાં તમને કેટલા આગળા યતે. હું જાણું છું કે તમે રાત્રીને જોડ કે તમને ખસો કે ત્રણસો હતે, પણ જો તમને આગળી આગળીના પહેલો સંધો ન હતે તો હું જરાપણ અજબ યતે નહિ. (૧૦) મુસી લાલ થઈ ગઈ, અને પોતાના હોઠ કંડયા, તેણે તેને એકપણ શબ્દ કહેવાનો ન હતો. રવભાવે જોવાની તેણીની ખરાબ ટેન મુઘાનવા આગળા લાંબા વખત નીકળી ગયો, પણ આખરે તેણી મુઘરી, અને તેણી ખતથી કામ કરવા મંડી, એજ જાણીને કે પક્ષીના પીછા છુટા પાડવાને, અથવા હિસાબ કરવાને અને અભ્યાસ પાઠ કરવે ને સૌથી સરસ પરીઓ ધીરજ અને ઉધોગ છે, અને જો કોઈની નાની છોકરી કે છોકરાને તેઓની ખરેખરી ગરજ હોય, તો તેઓ હમેશા આવવાને તૈયાર હોય છે.

THE OSTRICH.—શાહમૃગ.

૧ પક્ષીઓમાં યુ યુ કરતું પક્ષી સૌથી નાનું અને શાહમૃગ સૌથી મોટું પક્ષી છે. મધમાખી કરતા વધારે મોટું નહિ એવા યુ યુ કરતા પક્ષીઓ હોય છે, ત્યારે શાહમૃગ વાર વાર દશ કીટ ઉંચું હોય છે. (૨) શાહમૃગનું રહેઠાણ આફ્રિકા અને અરબસ્તાનના રેતાળ સ્થાનોમાં હોય છે. અરબોમાં તેને તેના ગરદન અને શરીરના આકાર ઉપરથી ઉટતું પક્ષી કહે છે. ઉટની માફક તે રણમાં રહે છે, અને પાણી વગર લાંબો વખત મુઘી જવી શકે છે. (૩) જો કે શાહમૃગને પાણી હોય છે, તોપણ તે એટલી તો નાની હોય છે, કે તેનાથી ઉડાતું નથી, પણ ફાંડવુંમાં તે તેઓને પહોળા ટુકા હલેસાની માફક વાપરે છે. તેઓને પહોળી કરીને, અને તેઓને હવામાં

ફક્કાબીને, તે ઘણી ઝડપથી દોડે છે. સૌથી ઝડપમાં દોડનાર ઘોડો તેની સરેખર દોડી શકે નહિ ! જેમ બાઈબલમાં કહેલું છે કે તે પોતે ઉઝે ઉઝે છે, તે ઘોડો અને તેના સવારને ધિક્કારે છે. (૪) શાહમૃગનો માલો માત્ર રેતીમાં એક દર છે, અને ત્યાં માદા દરકે બાર મોટા ઇંડા મુકે છે. રાત્રે હંમેશા પોતાના ઇંડા ઉપર બેસીને, અને દિવસના સૌથી ગરમ ભાગની વખતેજ તેઓને છોડી દેધને તે પોતાના માળો ધણો બારીકીથી તપાસે છે. (૫) તે ઇંડાને ખોરાક તરીકે તહરેવાર રીતે તૈયાર કરવામાં આવે છે, અને ફેટલાક લોહા તેના ઘણા શેાખીન હોય છે. વળી તેના ફાટલાના ખાલા અને ઘરેણા ખનાવવામાં આવે છે. (૬) શાહમૃગનો વાર વાર ઘોડાની પીઠ ઉપર શીકાર કરવામાં આવે છે. પણ તેનું ઉડવું એટલું તો ઝડપવાળું હોય છે કે જો શીકારીઓ ભૂલે નહિ કે તે કદી પણ સીધે માર્ગે દોડતું નથી, પણ આંધા અવળા માર્ગે દોડે છે, તો તેઓ તેને પકડવામાં કદાચજ ફતેહ પામે તેથી તેઓ તેને આડું તીડું દોડવા દે છે, ન્યારે તેઓ પોતે સીધા આગળ દોડે છે. (૭) ન્યાસુધી તે બીચારે પક્ષી ઠાકી ભય ત્યાસુધી તેની પુઠ પકડવાનું કાંઈ કાંઈ વખત બે ત્રણ દિવસ સુધી ચાલે છે, કારણ કે જો કે તે ઝડપવાળું છે, તોપણ તે ઘોડા જેટલું ભેરાવર નથી. ન્યારે તે પકડાય છે, ત્યારે તે શીકારીઓ ઉપર ફરે છે, અને ન્યાસુધી તેને મારી નાખવામાં આવે છે, ત્યાસુધી તે ઝનુનથી તેઓ ઉપર હુમલો કરે છે. (૮) શાહમૃગનો શીકાર કરવામાં જગલી આક્રિંકનોની રીત મી મોક્ષ વર્ણવે છે —એક દેશી આ પક્ષીઓમાન એકની ચામડી અને પીછા પહેરે છે, અને આ પ્રમાણે વેષ બદલાવે તે શાહમૃગના એક ટોળાની નજદીકે ભય છે. જમીન ઉપર ચાલ મારીને અને પોતાના પીછા હલાવીને તે ખરેખરા પક્ષીની નકલ કરે છે તે ટપ ટપ કુદે છે અને ચાલે છે, ન્યાસુધી તે તેને તીર મારી શકાય એટલે નજદીક પુગે છે ત્યારપછી તે ટોળામાના એકની તરફ તે એક ઝેરી તીર મારે છે, અને પોતાનો શીકાર પકડવામાં ધણો ખરો ફતેહ પામે છે. (૯) એક મુશાકર જણાવે છે કે તેણે એક વાર એક શાહમૃગના ખચ્ચને એટલું તો હળી ગયલું જોયું, કે તેણે એક સીધીના છોકરાને પોતાની પીઠ ઉપર બેસવા દીધો જેવો તે છોકરાનો ભાર તેને લાગ્યો, તેવોજ તે ચાર્યો. પહેલા તે ઝડપથી ટપ ટપ ચાલ્યો, અને ત્યારપછી તેણે પોતાની પાખો પહોળી કીધી, અને તે ગામડાની આસપાસ એક સરતના ઘોડાની ઝડપથી દોડ્યો. (૧૦) શાહમૃગની પાખના અને પુછડીના સુ દર સફેદ પીછાને માટે તેને મુખ્ય કારીને કીમતી ગણવામાં આવે છે જીવાન વાચનાર નહિ જણતો હોય કે ઉવેલ્લના શાહબંદાની કલગીર ‘હુ સેવા કરે હુ’ એવા અર્થવાળા ધારણ કીધેલા શબ્દો સાથના ત્રણ શાહમૃગના પીછાની બનેલી છે. (૧૧) આનું મૂળ નીચે પ્રમાણે કહેવાયલું છે —ખોહીમીયાનો રાત્ર, જે ૧૩૪૬ ના વર્ષમાં કેસિની લકાઈમાં માર્યો ગયો હતો, તેણે આ કલગીર અને ધારણ કીધેલા શબ્દો પેહેર્યા હતા. આ તેના જીતનાર ઉવેલ્લના શાહબંદા એડવર્ડ, જે બ્લેક પ્રિન્સ તરીકે જણાયેલો હતો, તેનેથી ધારણ કરવામાં આવ્યા હતા, અને ત્યારપછી હંમેશા ક્રિસ્ટિશ તાજના વારસથી પહેરવામાં આવ્યો છે.

THOUGHTLESS CRUELTY.—અવિચારી ધાટકીપણું.

કાકા —જર્જ, પેલા છોકરાઓ, જે પક્ષીઓને પથ્થર મારતા હતા, તેઓ સાથે તમને જોઈને હું દલગીર થયો હતો. તે ધાટકી રમત હતી જર્જ —કાચ, કાકા, બધા છોકરાઓ પક્ષીઓને પથ્થર મારે છે. એમ કરવામાં કાંઈ ખોટું છે? કાકા —જો તમે એક નાનું વહાણ ખનાવો, અને તેને દારડા વગેરે સજ્જ, તો એક છોકરો આવીને એક પથ્થર અથવા લાકડી વડે, તેનો નાશ કરવાની માત્ર મનહને ખાતર, જાગીને ચુરેચુરો કરી નાખે, તો તે તમને જોવા ગમશે

નહિ, તમે ધણી ગુરસે થશો, શું તમે નહિ થશો? જર્જ—ગુરસે! હા, ખરેખર; કોઇપણ છોકરાને મારી ચીજો એ પ્રમાણે વાપરવાના હક નથી કાકા—તે ખર્ચ છે ઠીક, નાના પક્ષીઓને મારી નાખવાના તમને કાંઈ હક છે? એક પક્ષી તે કાંઈ ચીજ છે, જે ખોદાએ ખનાવી છે, અને તે પોતાના કામમા મળહ લે છે. તમે જાણો છો કે એક પક્ષીના ગળામા, સાથી સુંદર વાજતોમાનું એક, કે જે કઠી સાલળી શકાય તે છે જર્જ—એક પક્ષીનાં ગળામા એક વાજનું! આવી ચીજ કોણે સાંભળી. કાકા.—હા, પક્ષીના ગળામા એક નાની, સુંદર, નરમ વાસળી છે કે જે એક પીયાનાના જેટલા રાગ વગાડી શકે છે. જર્જ—એક પક્ષીનાં ગળામા વાસળી! કેવો રમુજી ખ્યાલ! કાકા—તે નાની નળી, જેવડે પક્ષી પોતાના રાગ વગાડે છે, તે માણસથી ખનાવવામા આવેલી કોઇપણ વાસળીના કરતા વધારે અભયબ જેવી રીતે ખનાવેલી છે—તે ઘણી નાની છે, તોપણ એટલી સપુર્ણ છે. તે તેના ગળામા એવી તો સહેલાઈથી બધે બેસતી આવે છે કે તેને ખાવામાં કે દબ લેવામાં કઠી હરકત પડતી નથી, અને તે એટલી તો સહેલાઈથી વળી શકે એવી હોય છે, કે જેની દીશા તરફ તે પોતાનું માથું કે પોતાનું ગળું વાળે છે, તે દીશા તરફ તે વળે છે જર્જ.—ઠીક, તે નવાઈ જેવું છે હું એક પક્ષીને એક મહિના સુધી ગાતા સાંભળતો અને આ સઘળાને કઠીપણ વિચાર કરતે નહિ. કાકા—વળી એક પક્ષીના હાડકા અને સાંધા એટલી તો મોટી સંભાળથી ખનાવવામા આવ્યા છે, કે જાણે ખોદાએ તે ઉપર ઘણો વિચાર પસાર કર્યો હોય પક્ષીઓને પણ તેઓની અંદર એક ગીરણી છે. જર્જ! એક ગીરણી! કાકા—હા, એક નાની જોબરી, જે તેઓની ગીરણી છે, કે જેમા, જે દાણા તેઓ ખાય છે, તે તેઓ દળે છે, અને તેનું લોહી થાય છે વળી તેઓને નસ હોય છે જર્જ—નસ શું છે? કાકા.—નસ તે એ કે જે વડે તમને લાગે તમારા મોઢાની નસથી તમને રવાદ આવે છે, તમારા કાનની નસથી તમે સાંભળો છો, તમારા નાકની નસથી તમે સુંધો છો, તમારી આંખની નસથી તમે જુઓ છો, અને જે નસો તમારું શરીર ઢાંકે છે તે વડે તમને લાગે છે. જે રીતે તમને નસ પૂરી પાડવામાં આવેલી હોય છે, તે જ પ્રમાણે પક્ષીઓને નસ પૂરી પાડવામાં આવેલી હોય છે અને વળી તેઓના નાના શરીર લાખા થતા, ખેચાતા, અને ઉપર તણાતા, માસના તતુઓથી ભરેલા હોય છે,—તેઓ સઘળી વખતે ઉપયોગમા આવે છે, અને તોપણ ધસાતા કે કોઈ રીતે ખગડતા નથી જર્જ.—હું ધારું છું કે હુસીના બે પક્ષીઓ જેમી અને પેટ ભણતા નથી કે તેઓને માટે શું કરવામાં આવ્યું છે કાકા—શું તમે એમ નથી ધારતા કે ખોદા પોતાના નાના પક્ષીઓને ચાહે છે? અને તમારા ધારવા પ્રમાણે તે, તે છોકરાઓ વિષે શું વિચારે છે કે, જેઓ જ ગલેા અને ખેતરોમા ભય છે, જ્યાં સેકડો સુખી પક્ષીઓ ગરમ તડકામા, અને શાત ઊંચકામા આમ તેમ કુદા કુદ કરે છે, અને ગાય છે, અને જેઓ તેઓને મારી નાખવામા મળહ લે છે જર્જ—મે અગાઉ કઠી વિચાર કીધો ન હતો કે ખોદા પક્ષીઓને માટે એટલી બધી દરકાર કરે છે. કાકા—મારી ખાતરી છે કે તેનું વારંવાર કારણ એ છે કે છોકરાઓ વિચારતા નથી તેઓ ઘાટકીપણે વર્તે છે. તેટલા માટે યાદ રાખજો કે ખોદાએ પક્ષીઓને તેમજ તમને ખનાવ્યા છે, અને તે તેમની તેમજ તમારી સંભાળ લે છે.

THE BLIND BOY.—આંધળો છોકરો.

૧. અરે! કહો, પેલી રોશની નામની ચીજ, જે હું કઠી જોગવીશ નહિ તે શું છે? આંખના કાયદા શું છે? અરે! એક ગરીબ આંધળો છોકરાને કહો. (૨) જે અભયબ જેવી ચીજ તમે જુઓ છો તે વિષે તમે વાત કરો છો, તમે કહો છો કે સુરજ તેજથી પ્રકાશે છે; મને તે ગરમ લાગે છે,

પણ તે કેવી રીતે પ્રકાશી શકે અથવા દહાડો રાત બનાવી શકે? (૩) જ્યારે બી હું ઉઘાઉં છું અથવા રમું છું, ત્યારે હું મારો દહાડો અને રાત મારી મેગેજ બનાવું છું, અને જો હું હમેશા જાગતા રહું, તો મારે મનસે હમેશા દિવસજ હોય (૪) હું વારંવાર સાબણું છું કે બારે હથકા સાથે તમે મારા નિરાધાર દુખને માટે વિલાપ કરો છો, પણ ખચીત જે ખોટું હું કહી નહીં શકું નહિ, તે હું ધીજીથી ખમી શકું છું (૫) ત્યારે જે મને મળી શકે નહિ, તેને મારા મનની શાતીના નાશ કરવા ના દો, જ્યારે હું આ પ્રમાણે ગાઉં છું, ત્યારે હું એક રાત છું, જે કે એક ગરીબ આધિગો છોકરો છું

TRY AGAIN.—ફરીથી કોશિશ કરો.

૧ મી પ્રેનટિસે પોતાનો દીકરો, જેણે પોતાની ચોપડી એક ખાનુએ મૂકી હતી, અને એક મોટી કાગળની પતંગ બનાવવામાં ઘણો રોકાયો હતો, તેને કહ્યું, જર્જ, તમે તમારો પાઠ પૂરો કર્યો છે? જર્જ પોતાનું માથું નીચું કરીને કહ્યું, નહિ, બાબા. (૨) કાચ નહિ? મારા દીકરા કારણ કે તે ઘણું અવરો છે, બાબા મારી ખાતગી છે કે હું તે કતી શીખીશ નહિ એ ઉપરાંત. હું તે શીખ્યા પછી યાદ રાખી શકતો નથી, મારા યાદદારત શક્તિ એટલી તો ખરાબ છે. (૩) મારા વહાલા છોકરા, તમે પોતાને ઠગો છો જો તમે માત્ર કોશિશ કરો, તો તમે કોઇની પણ માફક શીખી શકશો જર્જ પાછું ગભીરાઇથી પુછ્યું, પણ શું મેં કોશિશ કરી નથી? (૪) હીક, પાછી કોશિશ કરો ઉલટ પકડો, અને તમે તે જલદીથી શીખશો તેમા માત્ર ખતજ જોઇએ છે, તે તમને દેખાડવાને માટે, હું તમને એક વાત કહીશ — (૫) ગ્રીસ કરતા વધારે વયની વાત ઉપર એક ગામડાની નિશાળમાં સૌથી આગસુ છોકરાઓમાંનો એક, એક સહવારે પોતાનો પાઠ બોલી જવા ગયો, અને હમેશની માફક, તેને આવડ્યો નહિ. તે શિક્ષકે ચુસ્તસાથી કહ્યું, તમારી બેઠક ઉપર જાઓ જો તમે તમારા પાઠ ઉપર વધારે ધ્યાન આપશો નહિ, તો તમે કશાને માટે લાયક થશો નહિ (૬) તે બિચારો છોકરો ભરાતો સતાતો પોતાની બેઠક આગળ ગયો, અને પોતાના પાઠ ઉપર પાછી પોતાની નજર વાપરીવાળી. એક સોબતી, જે તેની પાસે બેઠા હતા, તેને તેણે કાનમાં કહ્યું, તે નકામું છે, મારાથી તે શીખાતું નથી (૭) તે માયાળુ દીલના છોકરાએ કહ્યું, તમારે સખત કોશિશ કરવી જોઇએ મેં કોશિશ કીધી છે, પણ તે નકામું છે, હું તે એકદમ છોડીજ દઉં. તેના સોબતીએ કાનમાં કહ્યું, હેનરિ, ફરીથી કોશિશ કરો (૮) આ બે નાના શબ્દોએ તેને નવી આશા આપી, અને તેણે પોતાના પાઠઉપર ફરીથી પોતાનું મન લગાડ્યું તેણે વાક્યો તેની યાદદારત શક્તિમાં યાદ રહેતા જણાવા લાગ્યા, અને તરતજ તેની અન્યબી અને પુશાલી વચ્ચે આખો પાઠ શીખાવો! ત્યારપછી તે પોતાની બેઠક ઉપરથી ઉઠ્યો, અને શિક્ષકની મેજ આગળ ગયો. (૯) તેના શિક્ષકે કહ્યું, તમને હમણાં શું જોઇએ છે? સાહેબ, મારો પાઠ બોલી જવાને માટે અરધા કલાક અગાઉ તમે શું કોસેશ કીધી ન હતી? તે છોકરાએ કહ્યું, હા, પણ સાહેબ, હમણાં મને તે આવડે છે ચલાવો ત્યારે. (૧૦) હેનરિએ શરૂ કીધું, અને એક પણ શબ્દ ચુક્યા વગર આખો પાઠ બોલી ગયો શિક્ષકે જ્યારે તેને તેની ચોપડી પાછી આપી, ત્યારે તેની. તરફ પુશાલીના દેખાવે જોયું (૧૧) મી. પ્રેનટિસે બોલવાનું આગ્રહ રાખ્યું, તે દિવસથી, નિશાળમાં એવો કોઇપણ છોકરો ન હતો. જે હેનરિ કરતા વધારે ઝડપથી શીખ્યો તે દહાડાથી તે આજના કલાક સુધી તે એક અભ્યાસી છે, અને હવે તે પોતાના દીકરા જર્જને, જેમ તેણે કોશિશ કીધી, તેમ ફરીથી કોશિશ કરવાને કહે છે. (૧૨) તેના દીકરાએ આતુરતાથી પોતાના માયાળુ બાપના ચહેરા તરફ જોઇને પુછ્યું, અને શું બાબા તે

ખરેખર તમે હતા ? હા, મારા બચ્ચા, તે આજસુ ઊંચકેરા પોતાની બચ્ચીના વર્ષમા તમારો પોતાનો ખાપ હતો. (૧૩) જ્યારે મક્કમ આવ્યો કહ્યું, ત્યારે હું ફરીથી કોશિશ કરીશ, અને પોતાની અરબી બનાવેલી પતંગને બાજુએ ફેંકી દઇને તે ફર્યો, અને પાછો પોતાના ઘરમા દાખલ થયો, અને પોતાનો પાઠ કરવામા રોકાઇ ગયો. (૧૪) જ્યારે તેણે કુટુંબ ચાની ટેબલની આસપાસ એકઠું થયું, ત્યારે મી પ્રેન્ટિસે પુછ્યું, કેમ જાજ, કેવી પ્રતેહ ? તે ઊંચકેરાએ જવાબ આપ્યો, બાવા, હું પાઠ શીખ્યો ! હું તેનો દરેક શબ્દ બોલી શકીશ (૧૫) તમને તે અધરો પાઠ માલમ પડ્યો. એક વખત મેં ઠડાવ કર્યો કે હું તે શીખીશ પણ તે એટલો બધો મુશ્કેલ માલમ પડ્યો નહિ. ખરેખર, જેમ હું હમેશા કંઈ છું તેમ હું વિચાર કરવાને કદી થાજ્યો નહિ, પણ જ્યાંસુધી હું દરેક વાજ્ય શીખી રહ્યો, ત્યાંસુધી સીધો આગળ ચાલ્યો. (૧૬) મી પ્રેન્ટિસે કહ્યું, હું ઇચ્છું છું કે તમે આ પાઠ કદી ભુલી નહોતો હવે તમે ક્ષેત્રનો ભેદ ધરાવો છો. એક પાઠ અધરો અથવા કટાણા ભરેલો હોય તેનો વિચાર કરવાને કદી નહિ થાભવામા, પણ રક્તે રક્તે મક્કમ પણે આગળ જવામા તે ભેદ સમાયલો છે

ELEPHANT STORIES.—હાથીની વાર્તાઓ.

૧ એક અગ્રજ, જેણે હિંદુસ્તાનમા ઘણી મુસાફરી કરી હતી, તે કહે છે કે —મે ઘણીક લાખી મુસાફરીઓ હાથીઓ ઉપર કરી હતી, અને જ્યારેથી હું એક ચિત્ર પાકી લેવા માગતો હતો. ત્યારે તે સહેલાઈથી વશ થાય એવું પ્રાણી, જ્યાંસુધી મારું ચિત્ર પુરું થાય ત્યાંસુધી તફન શાત ઉભું રહેતું હતું. (૨) જો કોઈ વખતે પાકી કેરી, જે મારાથી પહોંચાય નહિ એટલે ઉચે ઉગેલી હોય, તે લેવા હું ઇચ્છું, ત્યારે તે સાથી ફળદાર ડાખળી પસંદ કરીને તે બાગી નાખતો, અને મને પોતાની સુઠ વડે તે આપતો. (૩) કોઈ કોઈ વખતે હું તેને કેટલીક કેરી તેને પોતાને માટે આપતો હતો, અને તે ત્રણ વખત પોતાની સુઠ પોતાના માથાઉપર ઉચકીને, અને તેમ કરતી વખતે ધીમે બડબડવાનો અવાજ કરીને તે મારો ઉપકાર માનતો હતો. (૪) જ્યારે જાડની ડાખળીઓ મારા માર્ગમા આવતી, ત્યારે તેઓની આસપાસ પોતાની સુઠ વીંટળીને તે તેઓને એકઠમ બાગી નાખતો હતો, પણ તે વારંવાર પોતાને માટે એક પાઠડાથી ભરેલી ડાખળી ભાગતો હતો, અને પોતાની સુઠ વડે તેને આમ તેમ હલાવીને માખીઓને દૂર રાખવાને માટે તે તેને એક પખા તરીકે વાપરતો હતો. જ્યારે હું સહવારે નારતો લેતો હતો, જ્યારે તે હમેશા મારી વખાણ અને પસવારવાથી ઉત્તેજન મેળવવાને, અને ફળ અને શીરડી મેળવવાને તંબુના દરવાજા આગળ આવતો હતો. (૫) એક નાનો પુલ, જે ઉપરથી તેના શેઠના ઘરથી તે હિંદુસ્તાનમાના એક શહેર તરફ જવાતું હતું, તે ઉપરથી પસાર થવાની એક હાથીને આવડત હતી તેણે એક દહાડો તે ઉપરથી જવા ના પાડ્યું, અને તેને એક ભાલો ઘાટકીપણે ભોંક્યા પછીજ, તે પુલ ઉપરથી જવાની તેને ફરજ પાડી શક્યા, કે જે પુલનું ભાર તેણે પહેલ વહેલા પોતાની સુઠ વડે અજમાવ્યું, એવું દેખાડતો કે તેને કાઈ શક હતો. (૬) આખરે તે આગળ ચાલ્યો, પણ તે પસાર કરી જાય તેની આગમજ તે પુલ તુટી પડ્યો, અને બેઉ હાથી અને તેનો માવત ખાહીમા પડ્યો. તે પડવાથી માવત મરી ગયો, અને તે હાથીને ઘણીજ ધન થઇ. (૭) હિંદુસ્તાનના શહેરોમાના એક શહેરમા એક ગરીબ સ્ત્રીએ બનરમા એક દુકાન રાખી હતી, કે જ્યાં તેણી ફળ વેચતી હતી. એક હાથી નજીકથી પસાર થતો હતો, અને હમેશા તેની દુકાન ભેવા થાભતો હતો. તેણી ભણતી હતી કે હાથી રજાને કેટલો શોખીન હતો; અને તેણી કોઈ કોઈ વાર તેને થોડાંક આપતી હતી. (૮) એક દહાડો તે હાથી પોતાના માવત સાથે દુરસે

થયો. તે હુટો થયો, અને પોતાની આગળ આવતી ફરેક ચીજને કચડી નાખતો તે બઝરમાં દોડયો. (૯) ટુકાન ઉપરના માથાસો જેમ અને તેમ ઝડપથી દોડી ગયા, તે બીચારી આ પછી પોતાની ટુકાન છેડીને નાસી ગઈ પણ તેણી પોતાની ધારતીમા ભૂલી ગઈ કે તેણીનું નાનું બાળક તે ટુકાનની નજદીક જમીન ઉપર બેઠું હતું. (૧૦) તે બરાબર પેલા હાથીના માર્ગમા હતું, અને તમે ધારશો કે તેને કચડીને મારી નાખવામા આવ્યું હશે. પણ તે હાથીએ તે બાળકને પ્રતીતી આપી, અને તેણે બાળકનું કે આ તેજ ટુકાન હતી, જ્યાં તેને ફળ ખવ-નાવવામા આવતા હતા (૧૧) જે કે તે બીજવાયલો હતો, તોપણ તે ઉભો રહ્યો. તેણે તે બાળક તરફ જોયું, અને તેને પોતાની સુઠ વડે ઈચ્છી લીધું ત્યારપછી તેણે તેને પોતાના માર્ગની બહાર ખૂંટ્યું અને ચાલ્યો. તમે વિચાર કરો કે પોતાના બાળકને સહી સલામત જોઈને તે ગરીબ બાળકને કેટલી ખુશાલી લાગી હશે

STORY OF A SCOTTISH SHEPHERD BOY.—I.

એક સ્કોટીશ ભરવાડના છોકરાની વાત.

૧. સ્કોટલાંડના પહાડોમા ઘણા વર્ષની વાત ઉપર એક ભરવાડ અને તેની બાયડી, તેઓના એક પુત્રો છોકરો, જે દશ વર્ષની ઉંમરનો એક છોકરો હતો, તે સાથે રહેતા હતા. જે ઝુપડામા તેઓ રહેતા હતા, તે કોઇબી જાહેર રસ્તાથી દુર એક ખીણમા આવેલું હતું. (૨) એક સાજે તે છોકરાની માય ઘણી માદી પડી તે ડીસેમ્બર મહિનાની એક શાત સાજ હતી. પવન હતો નહિ, પણ બરફ ધીમે ધીમે બધે આસપાસ પડવા માડ્યું હતું. તે ભરવાડે પોતાની બાયડીને માટે દવા લાવવાને માટે ગામમા જવાની મતલબથી પોતાની લાખી લાકડી લીધી. (૩) તે છોકરો બોલ્યો, બાવા, ખીણમાના મેદાનો રસ્તા હું તમારી માફકજ જાણુ છું. મને વૈદ આગળ જવા દો, અને તમે માય પાસે રહો. આખે રસ્તે મારી આગળ શૅંગ ચાલશે તેથી હું તફન સલામત રહીશ. તે ભરવાડે હા કહ્યું, અને તે છોકરો તરતજ પોતાનો સ ધેરો લઈને નીકળ્યો. (૪) તે એક બહાદુર છોકરો હતો તેને છેક બચપણના વરસથી પહાડોમા રહેવાની ટેવ હતી, અને તેને કાંઈ ધારતી ન હતી. તે શૅંગ કુતરો, પોતાની પુછડી હલાવતો, અને ટેકરીની બાજુએ મોટી ખુશી સાથે કુદકા મારતો, પોતાના જીવાન શૅંગ સાથે ચાલ્યો. (૫) તે છોકરો સહીસલામત આગળ ચાલ્યો, અને આખરે ગામમા પુગ્યો તે વૈદને મળ્યો, અને પોતાની માયને માટે તેની પાસેથી દવા લઈને તે ઘર તરફ પાછો ફરવા નીકળ્યો (૬) બરફ પડવાનું ભરી રહ્યું ; પણ તે છોકરો ખીણમાના ઝુપડામા જલદીથી પુગવાની આશાએ હિમ્મતથી આગળ ચાલ્યો શૅંગ, સઘળું સલામત છે કે નહિ, તેની પેલા સાકડા રસ્તાની ફરેક વળણ આગળ જાણે કે ખાતરી કરવાને આગળ આગળ ચાલ્યો. (૭) એકા એક તે ઉભો રહી ગયો, અને આમતેમ કુદકા મારવા અને ઝુપડા લાગ્યો. તેના જીવાન શૅંગ બોલ્યો, શૅંગ, આગળ ચાલ, પણ તે કુતરો બરસો નહિ તે છોકરો ફરીથી બોલ્યો, શૅંગ, આગળ ચાલો. (૮) શૅંગ પોતાની જાગીમા પેટેલીજ વાર હાલી જાણ્યો, અને આખરે તે છોકરો તે નીમક હલાલ કુતરાનું ચેતવણી ભરેલા ધુરંકવાની ફરકાર કરવા વગર એકલો આગળ ચાલ્યો તે શોડાકજ પગલા આગળ ચાલ્યો, એટલામા તે એક ટેકરી, જે બરફના ઢગળાથી ઢાકાયેલ ગઈ હતી, તેની ઉપરથી પડી ગયો (૯) ઝુપડામા ઘણાક ઠલાકો પસાર થઈ ગયા, કે જે ફરમાન તે ભરવાડ અને તેની બાયડી પોતાના છોકરાના પાછા ફરવાની સજ્જ ભેટા હતા અને તપાસ રાખતા

હતા તે બાપ, જે મીણખતી તેણે ખારીએ મૂકી હતી, તેની વારંવાર ગુલ કાતરતો હતો, એવી આશાએ કે તેના દીકરો ખીણમાંથી આવતા તે જોય તેણે આતશ ઉપર લાકડા સીંચ્યા, અને પોતાની ખાચકીને દીલાસાના શબ્દો કહ્યા, જો કે તેને પોતાને આખરે ધારતી લાગવા માડી કે કાંઈ ખોટું થયું હતું (૧૦) વારંવાર તે દરવાજા આગળ જતો હતો, પણ તે કાંઈપણ અવાજ સાંભળી શકતો ન હતો, અને ખરફના ખહાળા મેદાનમાં કાંઈપણ હાલત તે જોઈ શકતો ન હતો તેની ગરીબ માય બોલી, કદાચ વૈદ ઘરે ન હશે, અને તે તેને માટે ચાલ્યો હશે. પોતાના છોકરાની ગેરહાજરીથી તેણીને એટલું તો બેચેન લાગ્યું, કે તેણી લગભગ પોતાનું હૃદય વીસરી ગઈ (૧૧) જ્યારે નીમક હલાલ રોંગનું સારી પેટે જાણીતું ભસવું દરવાજા આગળ સંભળાયું, ત્યારે લગભગ મધરાત થઈ હતી તેજ પળે ખન્ને માબાપ બોલી ઉઠ્યા, મારો દીકરો! મારો, દીકરો! તે યુવકાને દરવાજા ઉઘાડવામાં આવ્યો, અને રોંગ દાખલ થયો,—પણ પોતાના શેઠ વગર દાખલ થયો (૧૨) તેની માય બોલી ઉઠી, મારો ગરીબ દીકરો ખરફમાં મરણ પામ્યો પણ તેજ પળે તે બાપે તે કુતરાની ગરદને એક નાનું પડીકું બાંધેલું જોયું તેણે તે કાઢી લીધું, અને બોલ્યો,—નહિ, આપણો દીકરો મરણ પામ્યો નથી તેના રૂમાલે બાંધેલી અહિયા આ દવા છે. તેને ઘન થઈ છે, અથવા તો ખીણમાંના કાંઈ ખાડામાં પડી ગયો છે, મારે જઈને તેની શોધ કરવી જોઈએ ખોદાઉપર વિશ્વાસ રાખો, અને જ્યાંસુધી હું પાછો ફરું, ત્યાંસુધી થોભો. (૧૩) તે બાપે જલદીથી કપડા પહેર્યા, અને પોતાના દીકરાની શોધમાં જવાને તૈયાર થયો એક પળમાં રોંગ પાછો ઉઠ્યો, અને જ્યારે તે ભરવાડે યુવકું ડાહ્યું, ત્યારે બેઠક ખુશાલી દેખાડી

STORY OF A SCOTTISH SHEPHERD BOY.—II.

એક સ્કોટીશ ભરવાડના છોકરાની વાત.—ભાગ બીજો.

૧ પોતાના પહાડી રહેણાંખમાં એકલી તે ગરીબ માય તપાસ રાખતી અને સહ જોતી પડી રહી જ્યારે ખરફ અને પવન તે યુવકાની આસપાસ અફળાતો હતો, ત્યારે તેને કાંઈ કાંઈ વાર ધારતી લાગતી હતી કે તેના વર પણ તે ખીણમાં મરણ પામે (૨) તેણીને લાગ્યું કે તેણીના વર અને તેણીના દીકરાની જીવનના આધાર તે કુતરાની સારી અકક્કલ ઉપર હતો પણ તેણી જાણતી હતી કે જોના તે યુગા જનાવરના પગલાંને રસ્તો બતાવશે, અને તેણીએ પોતાની ગરજની વખતે આતુરતાથી તેની બહોળી કીધી. (૩) રોંગ તે ખીણમાં આગળ ચાલ્યો, અને જ્યારે તેઓ યુવકાથી થોડે દુર હતા, ત્યારે તે એકાએક એક રસ્તા ઉપરથી ફરી ગયો, કે જ્યાંથી તે ટેકરીને તળીયે જવાનું હતું, કે જેની ઉપરથી તે ગરીબ છોકરો પડી ગયો હતો. (૪) તે ઉતરાણ ઉભું અને ધારતી બેઠું હતું, અને તે ભરવાડને વારંવાર, કેટલાક નાના ખર્ચના ઝાંઝ, જે ખડકમાં ઉગ્યા હતા, તેની ડાખળીઓ પકડીને, પોતાને ટેકા દેવાની ફરજ પડતી હતી. (૫) સારા નસીબે ખરફ પડતું બધું થયું, વાઢળા વીખરાઈ ગયા હતા, અને ચક્રમાં આકાશમાં પ્રકાશતો અને ખુલ્લો પ્રકાશતો હતો આખરે તે ભરવાડ તે તળીયાની નજદીક બેઠો રહ્યો. તેણે શ્રમ પાડી, તેણે પોતાની નજર તાણીને જોયું, પણ તે કાંઈ પણ જોઈ કે સાંભળી શક્યો નહિ. (૬) રોંગ લગભગ એક ઉભી ટેકરી ઉપરથી પોતાનો રસ્તો લેતો હતો, અને તે ભરવાડે ગમે તે જોખમે તેની પુઠે જવાનો ઠાકવ કર્યો તળીયે પુજ્યા પછી, રોંગ ખરફમાં પડેલી કાંઈ ચીજ તરફ રડવા અને ખણવા લાગ્યો. તે બાપને માલમ પડ્યું કે તે જે તેના દીકરાનું યુદ્ધાં જેવું દેખાતું હતું, તે હતું. પણ તે મરી ગયો ન હતો, તે માત્ર બેભાનીમાં હતો. (૭) તેને

પોતાના હાથમા ઉચકી લઈને તેણે પોતાના ઓઠણી તેના આસપાસ લપેટી, અને પોતાના ખભા ઉપર તેને પટાથી બાંધેા ધણી મહેનતે તે ઉભા ચઢાણ ઉપરથી ચઢી ગયો. તે જમ અને તેમા ઝડપથી જુપડા તરફ ચાલ્યા, અને આખરે પોતાના ભારે બોલ સહિત તે ત્યા પુગ્યો. (૮) તે બીચારા છોકરાને તેની માથના બીજાણા ઉપર મૂકવામા આવ્યો, અને મહા મહેનતે તેઓએ તેને તેની માતના જેવી ઉઘમાથી જગાડ્યો. તેને વાગ્યું વાગ્યું હતું, પણ તેને બીજી દોષ રીતે જાન થઈ ન હતી (૯) જ્યારે તે પડી ગયો, ત્યારે રોંગ તેની આગળ નીચે ગયો હતો, અને તે ખડાદુર નાના છોકરામા જે ચાહું જોરે રહ્યું હતું, તે પેલા કુતરાની ગરદને પડીકું બાધવામા અને તને વર માકળવામા વાપર્યું હતું (૧૦) રોંગ તે બીજામાના જુપડામા ન્યાસુપી તે જુદો અને સફેદ બાળવાળા યયા, ત્યા સુધી રહ્યો. તે ભય કર શિયાળાની રાતની તેની સેવાને માટે, તેના મરણના દિવસ સુધી તેને ચાહવામા આવ્યા, અને તેની ખરદારત લેવામા આવી.

LITTLE JIM.—નાના જીમ.

૧. ધાપડે ઝાવડાથી ધાવણ હતું, ખડારની બાજુ જુની અને હલકી હતી, તોપણ તે જુપડામાના દરકે ચીજ અજબ જવી સાક અને સફાઈદાર હતી (૨) રાત અધારી અને તોફાની હતી, પવન જોરામા પોકાર કરતો હતા, એક સચુરીવાળો માથ પોતાના ખરચાના મોતના બીજાણાની આગળ ગુટણ મડીય પડેલી હતી (૩) તે એક નાના નખાઈ ગયેલો છોકરો હતો—તેની એક વખતની પ્રકારાતી આખો ઝાળી યઈ ગઈ હતી, તે એક કોળસાની ખાણમા કામ કરનારને એક પુરા છોકરો હતો, તેઓ તેને નાના જીમ કરીને બોલાવતા હતા (૪) અને અરે, જ્યારે તેણીએ (વચારમા બદલી કીધા, ત્યારે તેણીના ગાળ ઉપરથી ઝડપથી વહેતા ખારા આસુઓ જાણવું (કેવું દયા ઉપજાવવા જોગ હતું) તેણી બાલવાને બીહતી હતી (૫) જેને તેણી પોતાના જીવની કરતા વચારે ચાહતા હતી, તેને રખ તેણી જગાડે, કારણ કે તે બીચારી કોળસાની ખાણમા કામ કરનારની બાપડીમા એક માથનો સપુર્ણ પ્યાર હતો (૬) ઉચા કીચેલા હાથ સાથે, જુઓ, તેણી તે હાખ ખમનાના બીજાણાની નજીક ગુટણ મડીય પડે છે, અને તેણી બદલી કરે છે કે ત (ખાહ) તેણીના બાળકને ખચાવ, અને તેને બદલે તેણીને લઈ લે (૭) તેણીને પોતાના બાળક તરફથી તેણીના જવાબ મળ્યો, આ શબ્દો તેના મોઢામાથી ધીમેથી ખહાર પડ્યા —માથ, શરેરતાઆ ખચીત અવા તા હસે છે, અને નાના જીમને ઇશારત કરીને બોલાવે છે (૮) વહાલી માથ મને હમણા કાઈ હાખ નથી, પણ અરે, મને વણી તરસ લાગી છે! માત્ર ગરીબ જીમના હોંઠ પાછા બીજવા, અને માથ તમે રડો ના (૯) માથાળું, ધુજતી ઉતાવળ સાથ તેણીએ તે ચાહતું પ્યાલું પોતાના દોઢ આગળ પકડ્યું, જ્યારે તેણે ત્રણ નાના ગાટ પીધા, ત્યારે તેણીના ઉપકાર મનવાને તે હર્યો (૧૦) જ્યારે ખાવા કામ ઉપરથી આવે, ત્યારે તેવણને કહ્યું કે મ તેવણને રાતની સલામ કહી છે, અને માથ, હવે હું સુઈ જઈ છું—અફસોસ! ગરીબ નાના જીમ (૧૧) તેણીએ જોયું કે તે મરી જતો હતો—જે બાળકને તેણી એટલા વહાલથી ચાહતી હતી, તે છેલ્લા શબ્દો બોલ્યો, કે જે સાબળવાની તે કદીબી આશા રાખે (૧૨) જુપડાનું ખારણું ઉઘાડવામા આવ્યું, તે કોલસાની ખાણમા કામ કરનારનું પગલું સંજાયા, તે માથ અને ખાપ મળ્યા, તોપણ બેમાનું એકે પણ એકે પણ શબ્દ બોલ્યું નહિ. (૧૩) તેણે જાણ્યું કે સવળું ખલાસ યઈ ચુકું છે—તેણે જાણ્યું કે તેનું બાળક મરણ પામ્યું હતું, તેણે પોતાના હાથમા મીણબતી લીરી, અને બીજાણા તરફ ચાલ્યો. (૧૪) તેને ધુજતા હોડાએ, જે દલગીરા ત ચુલીથી ધુપાવે, તેની ઇલાજી આપી, અને જુઓ! તેની બાપડી

તેની સાથે સામેલ થાય છે—તે દલગીરમા ગીરફતાર થયલું જોડું ગુપ્ત મહિયે પડે છે । (૧૫) દલગીરથી તુટી ગયલા હૈયા સાથે તેઓ નમ્રતાથી, પોતાના ગરીબ નાના જીમને એકવાર પાછો બેહેશતમા મળવાને, તેને (ખોદાને) અરજ કરે છે.

SPEEDY AND STEADY.—ઉતાવળો અને દહે.

૧. લિજિ, જેના ચપળ આગળા તેણીના કામ ઉપર ઉડતા જણાતા હતા, તે બોલી ઉઠી, કેમ, એમી, તમારા રૂમાલનું કામ કેમ ચાલે છે? (૨) ગરીબ નાની એમીએ પોતાની આખો ઉંચે કર્યા વગર જવાબ આપ્યો, ઘણું જડપથી નહિ, એક બાજુ મે લગભગ પુરી કરી છે (૩) લિજિ એવા હસવા સાથે બોલી, કે જે ખુશનુમા કે માયાળુ ન હતું, “એક બાજુ । કાચ, આપણે બન્ને એકી વખતે આપણો રૂમાલ એટવાનું શરૂ કર્યું, અને હવે હું મારા રૂમાલની ચોટી બાજુપર છું ।” (૪) એમી નિસાસો નાખી બોલી, હું જાણ છું કે હું ધીમી છું લિજિ બોલી તમે તે બરાબર રીતે કહી શકો । તે નાની છોકરીએ જ્યારે પોતાની નાની સોયને ફોરો પાડ્યો, અને પોતાનું કામ ચાલુ કર્યું, ત્યારે તેણી બોલી, પણ હું રિયર/થવાની અને મારાથી બનતું સાફ કરવાની કોશિશ કરીશ (૫) લિજિ બોલી, હું એટલું જડપથી સીવ છું, તેથી ખાણને માટે ઘટ વાગે તેની લાખા વખત અગાઉ હું મારો રૂમાલ પુરો કરી રહેવાની ખાતરી રાખુ છું ગુલામ ઉઘ્યા છે કે નહિ, તે જોવાને હું એક મિનિટ બાગમા ફાંટી જઈશ, તેથી પોતાનું સીવવાનું ખુરશી ઉપર કે કી દબને, લિજિ ફાંટી ગઈ (૬) એમી તાજું હવા અને કુલને માટે ધતેબર હતી, પણ તેણીનું કામ પહેલા પુરું થયું જોઈએ મદપણે તેણીએ પહોળી એટણ કરી, પોતાની બહેન પાછી આવી તેની અનાઉ પોતાના રૂમાલની બીજી બાજુ પૂરી કરી રહી (૭) લિજિ બોલી, અરે તમે ધીમે કામ કરનાર નાની છોકરી । તમે મારા બરોબર કદી આવશો નહિ. મારા એરકામા જઈને દીવાલ ઉપર મારું નવું ચિત્ર મૂકવાને મને વખત છે (૮) આનની નાની લિજિ ચાલી ગઈ એમીએ પોતાનું કામ ચાલુ રાખ્યું, તેણીની પાછી એરકામા આવી, તેની આગમજ, તેણીના રૂમાલની ત્રીજી બાજુ એટાઈ રહી (૯) એમીએ કહ્યું, તમારું સીવવાનું પુરું કરી નાખો તો સાફ કે નહિ? હવે લગભગ ખાણને વખત થયો છે અરે! હું તે બે મિનિટમા પુરો કરી નાખીશ, માત્ર પેલી વાત, જેને વિષે મેમો આપણને કહ્યું કે તે ઘણી રમુજ છે, તે જોવા માત્રુ છું (૧૦) પણ જો તમને મોટું થશે તો? લિજિ બોલી, તેની કંઈ ધારની નહિ તમારા જેવી ધીમી નાની છોકરીના જેવું ઘણું ખરું મોટું કાંઈપણ થશે નહિ. (૧૧) બિચારી એમીએ કાર્ડપણ જવાબ આપ્યો નહિ તેણીએ એક બખીયા પછી બીજે બખીયો એમ ગુપચુપ પોતાનું કામ ચાલુ રાખ્યું લિજિ તરતજ પોતાની વાતમા એટલી તો ગુરાઈ ગઈ કે જ્યાંસુધી તેણી ઘટના અવાજથી ચોક્કી ત્યાંસુધી તેણી પોતાના કામ વિષે સઘળું ભુલી ગઈ (૧૨) તેણી બોલી ઉઠી, શું તે ખાણને વખત હશે! અને મારો રૂમાલ એટાઈયો નથી, અને તમારો—એમીએ જ્યારે તે ગુપચુપ ધડી વાળ્યો, ત્યારે તેણી બોલી, તે હમણાં પુરો થયો છે. (૧૩) લિજિ, જે, જોકે તોછડી અને ફીશીયારીબોર હતી, તોપણ એક ધડો લેવાને તેનામા પુરતી અકકલ હતી, તેણે કહ્યું તે બરાબર સસલા અને કાચબાની વાતને મળતું આવે છે તેણી પોતાની ચોપડીઓમાની એકમા સસલા અને કાચબાની વાત વાચતી હતી, અને તેણીએ જોડું કે શાત દહે કામ કરનાર સેવટે જીતે છે (૧૪) એક સસલું, જે પોતાની જડપને માટે ઘણું મગરૂર હતું, તે એક વાર એક કાચબા સાથે સરત દોડ્યું એક પળમા તે સસલું પોતાના હરીફથી ઘણું આગળ નીકળી ગયું, કે જે હરીફ પોતાની પીઠ ઉપરના ભારે ઝાટલા સહિત, માત્ર

ધીમે કદમે ચાલી શકતો હતો. (૧૫) તે સસલું, ન્યારે છેક પછવાડે ધીમે ધીમે ચાલતા કાચબા તરફ પાછુ ફરીને જોવાનેઅરથે રવતે ઉભુ રહ્યું, ત્યારે તે હસીને બોલ્યું, હા! હા! મારા મિત્ર જો તમે જરા વધારે ઝડપથી તમારા પગ નહિ ઉચકશો, તો મેં તે ખેતરને નાકે પુગો, તેની આગમજ હું અરવા ગામડામા ફરી આવીશ. (૧૬) તે કા બો એક પણ બોલ બોલ્યો નહિ. પણ આગળ ચાલ્યો તે તોછડું સસલું બોલ્યું, ખરેખર, મેં હું ત્રણ પગ ઉપર કુદકા માર, તો હું તમારા કરતા વધારે ઝડપથી પહોંચી જઈશ હું ધાર છું કે હું જરા ઝુરીશ, હું તમને જલદીથી પકડી પાડીશ. (૧૭) તેથી તે સસલું ઇ ગયું, અને જલદીથી ભર ઉંઘમા પડ્યું તેણીએ તે કાચબો, ન્યારે તે જગાએ વીમે ધીમે આવ્યો, ત્યારે તેના નાના પગલા સાબળ્યા નહિ. ન્યારે તે પછવાડે જોવાને કદી ન ચાલતા, મક્કમ પણે આગળ ચાલ્યો, ત્યારે તેણીએ તેને જોયો નહિ. (૧૮) તરતજ તે સસલું ભગી ઉઠ્યું, અને પવનની મારફ દોડી જવાને તૈયાર થઈને કુદકો મારીને ઉભું થયું, તેણી બોલી ઉઠી, કાચબો કયા છે? ખેતરને નાકેથી એક અવાજ આવ્યો, જુઓ, ધીમે દઢ સરન જત્યો છે.

THE TWO PORTRAITS.—બે ચિત્રો.

૧. વિક્ટોરિયા રાણીના સૌથી નાના છોકરા શાહબદા લીયોપોલ્ડે લીવરપુલ ખાતે કરેલા બાપણુમા એકવાર કહ્યું હતું —હું ધાર છું કે એક ગરીબ માણસનું ભોજન કાદવ, કચરો અને એકલપેટાઈથી કેનું ખને છે, અને તેજ ખરચમા કર કરસર, સંભાળ અને રવચ્છતાથી તે કેનું ખને છે, તેના તફાવત જોતા બચપણથી જો છોકરાને શીખવવામા આવે, તો આપણે આપણા મોટા દુશ્મન પીણાને કાણુમા લઈશું—એક પુરો ભય કર દુરામન, જેનેથી ઇજ્જાડને બીલવું છે. (૨) એક દિવસ એક શિક્ષકે, પોતાના નિશાળિયાઓ આગળ તે શાહબદાના બાપણુને આ ભાગ વાંચ્યા પછી, તેઓને કહ્યું, છોકરાઓ, તમે કદી બે ચિત્રોની વાત કરી સાબળી હતી? મને તમને તે કહેવા દો. (૩) એક ચીતારો એકવાર એક ચહેરો ચીતરવા માગતો હતો, કે જે નિરંદાપ પહોં દેખાડવા કામ લાગે એક દહાડો ન્યારે તે મહોલ્લામાથી પસાર થતો હતો, ત્યારે તેણે એક નાના બાળકને જોયું, કે જેનો ચહેરો સૌથી પ્રકાશીત સૌથી ખુબસુરત, અને સૌથી સુદર, જે તેણે કદી જોયા હોય, તેવો હતો. (૪) તે પોતાના મન સાથે બોલ્યો, જે મને જોઈએ છે તે તેજ છે તે બાળકના માખાપે પોતાના નાના છોકરાના માયા અને ચહેરાની છબી રંગવાની તેને રજા આપી. ન્યારે તે ચિત્ર પુરું કરી રહ્યો, ત્યારે તેણે તે તેના અભ્યાસના ઓરડામા ટાંગ્યું દરેક જણે તેની વખાણુ કીધી. (૫) તે ચહેરાનો સુદર, નરમાસવાળો દેખાવ નિરંદાપપણુતુ એક સુપુરું ચિત્ર જણાતુ હતું. ન્યારે તેને હરકત થતી હતી, અથવા હેરાનગતી પુગતી હતી, ત્યારે તે વારવાર તેની તરફ દીક્રીને જોતો હતો, અને તે તેને શાન કરતું અને તેને સારું કરતું જણાતુ હતું. (૬) તે ચીતારાએ ત્યારપછી કહ્યું કે આનાથી તદન ઉલટું બીજું માથું ચીતારવા તેને ગમે છે—ખને તેટલું તેનાથી જુદું ત્યારપછી તે પેલા બે ચિત્રોને પાસે પાસે ટગાવશે, એક નિરંદાપપણુતુ ચિત્ર, અને બીજું ગુનાહતુ ચિત્ર. (૭) કોઈબી ચહેરો, જે બીજા ચિત્રને માટે ચાલે, તે મળતો ઘણા વર્ષ પસાર થઈ ગયા. આખરે તે એક દહાડો એક બદીખાનાની મુલાકાત લેતો હતો, ન્યા તેણે ઘણાજ બીહામણુ દેખાવનો માણસ જે તેણે કદી જોયા હોય, તે જોયા. લાલચોળ આખ સાથનો, અને ગુનાહથી ઉડી નીશાની પડેલા ગાળ સાથનો તેના ચહેરાનો ઝગુની સોરાઈ ગયલો દેખાવ હતો. (૮) જે પળે તેણે તે માણસને જોયો, તેજ પળે તે પોતાના મન સાથે બોલ્યો, મારા બીજા ચિત્રને માટે આ ચાલશે. તે ખુબસુરત બાળકનું ચિત્ર, જે તેના અભ્યાસ કરવાના

ઓરકામાં એટલો લાખો વખત થયો ટાંગણું હતું, તેની પાસે ટાંગવાને માટે તેણે તે બીહમણા ચહેરાનું ચિત્ર રંગ્યું. જ્યારે તે બે ચિત્રો પાસે પાસે ટાંગવામાં આવ્યાં, ત્યારે અરે તેઓ વચ્ચે ફેટણું ઉઘટાડાવ્યું હતું ! એક ફરેરતાના જેવા બાળકના ચિત્ર જેવું દેખાતું હતું, બીજું એક શેતાનના ચહેરા જેવું દેખાતું હતું. (૯) પણ જ્યારે તે ચીંતારો પેલા બદીવાનની તવારીખ ભણવા પામ્યો, ત્યારે તમે વિચાર કરો કે તેણે ફેટલી અભયબી લાગી હશે, જ્યારે તેને માલમ પડ્યું, કે આ માણસ તેજ શખસ હતો, કે જેનો ચહેરો, જ્યારે તે એક બાળક હતો, ત્યારે તેણે નિરદોષપણાના ચિત્ર તરીકે રંગ્યો હતો. (૧૦) આ મોટો ફેરફાર શાથી થયો હતો ? ખાસ અક્ષરના એક નાના શબ્દથી,—દાર નિશાળ છોડ્યા પછી તે નાનો છોકરો રહેતે રહેતે લાલચમાં પડ્યો હતો. રહેતે રહેતે દારવી તે ગુનાહ તરફ દોરવાયો હતો, અને હવે તે બદીખાના સાથી હતો. તેના શિક્ષકે કહ્યું (૧૧) અરે, કાણ કહી શકશે કે થોડા વર્ષમાં આપણામાના કાંઈનું શું થશે ? તમારા પોતાના ક્ષયવાને માટે, જે પગલું વીકટોરિયા રાણીનો ભલો દીકરો ખતાવે છે તે લેઓ. દારૂને કદી અડકતા ના, કારણ કે ત્યારેજ તમે સલામત રહેશો. યાદ રાખજો કે સઘળાં છોકરાઓ એકવાર નિરદોષ બાળકો હતા, અને આજના ફેટલાક છોકરાઓ ભવિષ્યના છોકરા બનશે. (૧૨) જો કે તે આપણને ગુનાહ તરફ દોરવી ન લઈ ભય, તોપણ દારૂનો ઉપયોગ આપણા પોતાના સુખનો, અને આપણી આસપાસના બધાના સુખનો નાશ કરશે એક માણસને વિષે એક જીની કથા છે, કે જેણે ઠંડીથી લગભગ મરી ગયલા એક સાપને ગરમી આપવાને પોતાની છાતીમાં ચૂકવ્યો, અને જ્યારે તે પ્રાણી સજીવન થયું, ત્યારે તેણે પેલા માણસને ડહીને લગભગ મારી નાખ્યો. દારૂના બાબમાં પણ તેમજ છે જો કે પહેલ પહેલા તે નિરદોષ છે, તોપણ આખરે તે એક સાપની માફક કરડે છે, અને એક સાપની માફક ડખે છે. (૧૩) તમે એક આશાની ટોળીમાં જોડાશો ? અને રાણીના દીકરાના માનમાં આપણે તેને આશાની બાદશાહી ટોળી કહીશું. હું જે કહું છું, તે તમારા મા બાપને કહેજો અને તેઓની બહાળી મેળવજો. (૧૪) તે છોકરાઓએ તે પ્રમાણે ક'ંધુ આશાની નિશાળની એક ટોળીને ઉતેજન આપવાને માખાપો અને મિત્રો ખુશી થયા, અને છોકરાઓને ઉતારી લેવાને માટે શિક્ષકે કાળા પાટીયા ઉપર સભાસદ પણાનો આ ખરડો લખી કાઢ્યો. —

આશાની એકદીલીની બાદશાહી ટોળી.

મારા પોતાના ક્ષયવાને માટે, અને જ્યારે હું મોટો થાઉં, ત્યારે લાલચમાં દોરવાઈ જતો અટકવા માટે, હું આ લખીને આશાની એકદીલીની બાદશાહી ટોળીનો એક સભાસદ મને પોતાને બહેર કંઈ છું. મારા માબાપની બહાલીથી, હું કેદી દારૂનો ઉપયોગ નહિ કરવાનું વચન આપું છું, અને મારા સાથીઓને તેજ પ્રમાણે ચાલવાને લલચાવવાને મારાથી ખનતું કરવાનું વચન આપું છું.

નામ _____

નિશાળ _____

શહેર અને તારીખ _____

(૧૫) જ્યારે છોકરાઓ આશાની એકદીલીની બાદશાહી ટોળીના સભાસદો થયા, ત્યારે માખાપો રાજ થયા તેઓએ ધાર્યું કે નિશાળની જી હગીતુ આ કામ તેઓના છોકરાની ભવિષ્યની જી હગીમાં તેઓને દિલાસા સમાન થઈ પડશે, અને છોકરાઓ જ્યારે પોતે પોતાને માટે જી હગીની મકાઈ શરૂ કરે ત્યારે તે પાછું યાદ કરવું ખુશાલી સમાન થઈ પડશે.

THE AMBITIOUS BOY.—લોભી છાકરો.

(૧) સોડાયા કાકીએ જ્યારે પોતાના ભત્રિજા, જે પોતાની પેનસીલ વડે રોકાયેલો હતો, તેના ખભા ઉપરથી જોયું, ત્યારે તેણી બોલી, સેસીલ, હું અગાઉ કરી જાણતી ન હતી કે તમને ચિત્રકળાનો એટલો શોખ હોતો. અરેબર તમે ધણું મુધારો કીધો છે. (૨) સેસીલ બોલી ઉઠ્યો, જેમ મેં આ મુદતમાં ઠકાવ કર્યો છે તેમ જો હું ચિત્રકળાને માટેનું ધનામ જીતી જવાનો હોર્ડો તો મને તેમ કરવાની જરૂર છે. (૩) તેની કાકીએ કહ્યું, હું તો ધારતે કે તમને લી સામે જીતવાનો થોડોજ સંભવ હોતો. તે એક ચિતારાનો દીકરો છે, અને કોઇ લગભગ કહે, તેમ તેણે પોતાના પાળણામાથી પોતાની પેનસીલ વાપરી છે. (૪) જો કે તે જે કહેતો હોય તે કરવા મગતો હોય તેમ પોતાના ચિત્રમાં એક ઝાડની ડાખળી ચીરી કાઢીને સેસીલ બોલ્યો, ત્યારે તે તેને હરાવવામાં બેવડી ખુશાલી લાગશે. હું હમણાં આ ઉપર વિવસના ચાર કલાક મહેનત કરું છું, તે બે કલાક કરતાં કરી વધારે દોરતો નથી. (૫) સોડાયા કાકીએ કહ્યું, હું આશા રાખું છું કે તેને માટે તમે તમારા લેટિન તરફ બે દરકાર નહિ બનતા હોવ. તમને આ છેલ્લા ત્રણ વપ થયાં દર મુદતે લેટિન ભાષામાં ધનામ મળે છે. (૬) મગરૂરી ભરેલા હસવા સાથે સેસીલે જવાબ આપ્યો, હા, તેમાં મારી સાથે હસીકાંઈ કરી શકે એવો હમારા વર્ગમાં કોઇ છોકરો નથી, જેકે રસલ હમણાં સખત મહેનત કરે છે. પણ હું એક ધનામથી સતોપ પામતો નથી. ચિત્રકળાને માટે રંગનો દાખડો, જે મેળવવા માટે ટોમ લી એટલો ખાતરીપૂર્વક છે, તે જ્યાંમુધી મને મળે નહિ, ત્યાંમુધી હું જીપીને બેસી શકીશ નહિ, એક ચિતારાના દીકરાને તેના પોતાના ધધામાં હરાવવો એ ધણુંજ સરસ છે. (૭) તેની કાકીએ તેના ખભા ઉપર ધીમેથી પોતાનો હાથ મૂકીને કહ્યું, સભાળ રાખજો, કે જે ધનામ તમને ધણું ખર્ચ નથી મળવાતું, તેને માટે તમે લેટિનનું ધનામ ખોવ નહિ. જે કુતરાએ એળો પકડવા જતા ચીજ પાડી નાખી હતી, તેની કથા યાદ રાખજો—સેસીલે કહ્યું, મને તે વાત કહો. (૮) જ્યારે એક કુતરો પોતાના મોઢામાં એક હાડકું લઇને એક નાળું એળાં જી જતો હતો, ત્યારે તેણે રવચ્છ પાણીમાં પોતાનો પડછાયો જોયો, અને તેને જૂલમાં બીજો હાડકું લઇ જતો બીજો કુતરો ધાર્યો. પોતાની પાસે જે હતું તેથી સતોપ ન પામીને તે લોભી પ્રાણીએ જે હાડકું હેડે પાણીમાં જોયું તે તરફ ગુટ મારી. (૯) તેમ કરતાં તેણે તે બરેખર્ચ હાડકું નાખી દીધું, જે નાળામાં પડ્યું, અને જતું રહ્યું. જેઓ જોઈએ તે કરતાં વધારે લેવા જાય છે, તેઓ પોતાની પાસે જે હોય છે, તે વારવાર ગુમાવે છે. (૧૦) જે દિવસે ધનામ જીતનારાઓના નામ વાચવામાં આવ્યા, તે દિવસે સેસીલ નિશાળેથી શોકાતુર અને ગભીર ધર આવ્યો. તેના દેખાવ ઉપરથીજ તેની કાકીને જણાઇ આવ્યું, જેથી સવાલ પુછવાની તેણીને તસ્દી પડી નહિ, પણ તેની નાની બહેન રોઝી એટલી બધી વિચારવત ન હતી. (૧૧) તેણી તેની આગળ આતુરતાથી ઢાંકી જઇને બોલી ઉઠી, અરે સેસીલ, મને કહો કે તમને બે ધનામ મળનાર છે? સેસીલ ફફડીને બોલ્યો, નહિ. તે બાળક દલગીરી ભરેલા અવાજે બોલી, ફક્ત એક. તે છોકરો બખડયો, એકબી નહિ. લીને હરાવવાની કોશિશ કરવામાં હું એટલો તો ગુંધાઇ ગયો કે હું રસલ સામે ટકી શક્યો નહિ. (૧૨) સેસીલ એટલો તો ગુરસા ભરેલા મીઠાએ એક ખુરસી ઉપર બેસી ગયા, કે રોઝીએ પણ તેને વધારે સવાલ પુછવાની હિમ્મત કીધી નહિ. તેઓની કાકીએ ગુપચુપ આશા રાખી કે તે ધડો જે મહેનત પડી, તે મહેનત લેવા જોગ થઇ પડે, અને તે લોભી છોકરાને ફરીથી તે કથામાંના કુતરા વિષે યાદ દેવડાવવાની જરૂર ન પડે.

PERSEVERE.—અ ત રા ખે

(૧) છોકરાઓ, ખીસો સીધો મારો, તેને માથા ઉપર મારો, છોકરાઓ, જ્યારે લોખંડ લાલ હોય, ત્યારે તમારા સઘળા ભેરથી મારો (૨) છોકરાઓ, જ્યારે તમને કામ કરવાનું હોય, ત્યારે મરજીથી કરો, છોકરાઓ, જેઓ મથાળે પહોંચે છે, તેઓએ પહેલા ટેકરી ઉપર ચઢવું જોઈએ (૩) છોકરાઓ, તળીયે ઉભા રહીને, આકાશ તરફ ટીકીને જોતા, જો તમે કતી કાસેશ કરો નહિ, તો છોકરાઓ, તમે ઉપર કેમ પુગી શકો છો છોકરાઓ, જોકે તમે વારંવાર ગળડી પડો, તોખી નિરાશ થતા ના, છોકરાઓ,—કાસેશ કરો અને ફરીથી કાસેશ કરો, તમે આખરે ફેટો પામશો.

WHITTINGTON AND HIS CAT.—I.

ઉલ્લિટિ ગટન અને તેની ખિલાડી.—ભાગ પહેલો.

૧ એડવર્ડ રીલ રાજના વખતમાં એક નાના ગામડામાં ડીક ઉલ્લિટિ ગટન નામનો એક નાનો છોકરો હતો, જેના બાપ અને માય, જ્યારે તે ઘણા નાના હતા, ત્યારે મરજી પામ્યા હતા તે કામ કરી શકે એટલી મોટી ઉમરના ન હતા, તેથી લાખા વખત સુધી ખરાબ અવસ્થામાં હતા, જ્યાંસુધી એક માયાણુ પણ ગરીબ છુટી જાય તેના ઉપર દયા કરી, અને પોતાનું નાનું ગુપ્ત તેનું ઘર ખનાવ્યું. (૨) તેણી હમેશા તેને સારી શીખામણ આપતી હતી, અને તે ઉંચાળી અને સારી રીત ભાતવાળો થયો, અને ગામડામાં મોટો માનીતો થયો જ્યારે તે આશરે ચૌદ વર્ષની ઉમરનો થયો, અને એક મજબૂત સારા દેખાવનો છોકરો થયો, ત્યારે તે છુટી જી મરજી પામી, અને તેને પોતાનું ગુજરાન કેમ મેળવવું તેને માટે યોગ્ય કરવી પડી (૩) હવે ડીક એક ઘણો ચતુર છોકરો હતો, અને દરેક જણ, જે તેને કાંઈપણ ઉપયોગી કહી શકે, તેને સલાહો પુછીને જ્ઞાન મેળવવાનો સોખીન હતો. આ રીતે તેણે લડનના અભ્યય જેવા શહેર વિષે તેણે ઘણું સાંભળ્યું હતું, ખરેખર હતું તેના કરતાં, ખરેખર વધારે સાંભળ્યું હતું, કારણ કે ગામડેના લોકો તેને વિષે એક એવી જગા તરીકે વાત કરવાને શોખીન હતા, કે જ્યાં મહોલલાઓમાં સોનાની ફરસખદી કરેલી હતી, અને જ્યાં સઘળા લોકો સુદર ખાનુઓ અને ગૃહરચો હતા (૪) ડીક લડન જઈને તે પોતાની નજરે જોવાને ઘણો આતુર હતો, એવી આશાએ કે એટલી મોટી અને તવગર જગામાં, એક ગરીબ ગામડાના કરતાં તે વધારે સારી રીતે કામ ચલાવી શકશે (૫) એ ઉપરથી એક સુદર ઉનાળાની સહવારે પોતાના જન્મમાં ઘણાજ યોડા પૈસા લઈને, તેપણ આનદી આશાભર તે પોતાની મુસાફરીએ નીકળ્યો યોડાક કલાક ચાલ્યા પછી અને ઘણી ઠાક લાગ્યા પછી, લડન જતા એક બારી ગાડાને તેને પકડી પાડ્યું (૬) ડીકે ઘણી ધાધળ વગર પોતાની યોજના તે ગાડાવાળાને કહી સમજાવી, અને તેને અરજ કીધી કે પાછો ચાલવા દેવાને જ્યાંસુધી તેના પગને પુરતો આરામ મળે, ત્યાંસુધી તેને ગાડામાં બેસવા દેવામાં આવે આ પૈસા માણસે કમુલ કીધું, અને એ પ્રમાણે થોડો ગાડામાં બેસીને, અને થોડો તે ગાડાવાળાની સાથે સાથે ચાલીને ડીક તે મોટા શહેરમાં પુર્યો (૭) પોતાને ખરેખર લડનમાં જોઈને, જોકે ડીકનું હૈયું યુશાલીથી ધડકતું, તેપણ મહોલલા અને ઘરોના દેખાવ જોઈને તે જરા નિરાશ થયો તે શહેર પહોંચી નજરે જણાયું તેના કરતાં તેણે એક વધારે બપોદાર અને વધારે તવગર ભતની જગા જોવાનો તેણે વિચાર રાખ્યો હતો. (૮) તે માયાણુ ગાડાવાળાથી છુટા પડ્યા પછી ડીકની પાસે એક બે જુજ ભોજનને માટેજ પૈસા રહ્યા હતા. અને જે બપોદાર મહોલલા અને સુદર લોકો વિષે તેણે

સાબળ્ય હતુ, તે દરપળે જ્ઞેવાની આશાએ એક આખો દહાડો રખડ્યા પછી, તે ઠાક અને ભુખથી એટલો તો કટાળલો અને નબળો જણાયો કે તે એક દરવાજાના પગડીઆ ઉપર બેસી ગયો, અને રડીને ઉઘાધ ગયો. (૯) ડીક આખી રાત ખુલ્લી હવામા રહ્યો, અને બીજી સહવારે તે ઉઠ્યો, અને પોતાની વાત કહેવાને તેને ઉત્તેજન આપવાને કાંઈ માયાળુ ચહેરાની આતુરતાથી તપાસ રાખતો, તે પાછો મહોલ્લાઓમા ભટક્યો. (૧૦) આખરે પોતાની આસપાસ જોતા તેણે મોટા ઘરના દરવાજા ઉપર એક અભ્યંત્ર જેવા દેખાવના ડાકનારને જોયો, અને તેણે વિચાર્યું કે જો તે ઠાકે, અને કાણુ આવે છે, તે જોવાને ચોખે, તો તેમા કાંઈ ખોટું થશે નહિ. હવે તે ઘર ફિટઝઉર્વૉરન નામના એક તવગર વેપારીને લગતુ દુકા. (૧૧) તેનો ખબરચી, જે એક રીકકા ચહેરાની, ખરાબ રવભાવની સ્ત્રી હતી, તેણે દરવાજા ઉઘાડ્યો જ્યારે તેણીએ જોયું કે તે એક ગરીબ, નખાઈ ગયેલા દેખાવના એક ગામડીયો છોકરો હતો, કે જેણે, જ્યારે તેણી ખાણુ તૈયાર કરતી હતી, ત્યારે તેણીને હરકત કીધી હતી, તેથી તેણી તેણે તોળાઈથી ધમકાવવા લાગી અને તેને ચાલી જવા કહ્યું. (૧૨) ડીકના સાસુ નસીબે, મી ફિટઝઉર્વૉરન તેજ પળે દરવાજા આગળ આવી લાગ્યો, અને તે ગરીબ છોકરાની વાત ધ્યાનથી સાબળી, અને તેના પ્રમાણિક દેખાવ અને સાદી ભાષાથી એટલો તો ખુશી થયો, કે જ્યાસુધી કાંઈ યોગ્ય રીતે તે પોતાનુ ગુજરાન મેળવવાને શક્તિવાન થાય ત્યાસુધી તે માયાળુ વેપારીએ ડીકને ઘરમા લઈ જઈને તેની ખરદારત લેવાનો હુકમ આપ્યો. (૧૩) તે વેપારીની રીકરી એકીસ, જે ડીકના જેટલીજ ઉમરની હતી, તેણે આ સઘળું અજાણુ સાબળ્યું, અને તે ખબરચીનુ કહણુ હૈયુ સારી પેઠે જાણતી હોવાથી, તેણીની અદેખાઈ અને ઘાટકી વર્તણુકમાથી ખચાવી લેવાને પોતાથી બનતું કીધું. તેણીના માયાળુ અત કરણથી તે ગરીબ માખાપ વગરના છોકરાને માટે તેણીને લાગી આવ્યું, અને પોતાના માખાપ પાસે તેણીની ખરદારત લેવાડવાને પોતાથી બનતું કીધું. (૧૪) તેણી એટલે સુધી કંતેહ પામી કે તેઓ કમુલ થયા કે જો ડીક ખબરચીને મદદ કરીને, અને બીજી રીતે ઉપયોગી થઈ પડે, તો તે ઘરમા રહે તોપણ આ ઘણી સહેલી ખાખડ ન હતી, કારણુ કે તે ખબરચીને તે છોકરો પહેલાથીજ ગમતો ન હતો, અને તેને દુખી કરવાને પોતાથી બનતું કરતી હતી. (૧૫) ઘાટકીપણના બીજા કામોમા તેણીએ તેને, એક કાતરીયુ કે જ્યા ઉઠરા અને ધુસો દલગીરી ઉપજે એવી રીતે હેરાનગતી આપતા હતા, ત્યા સુધાડ્યો. ડીક પોતાના શેઠને કહેવાની હિમ્મત કીધી નહિ, અને તે ઉપરાંત તેને તોશન કરવા ગમતું ન હતું. (૧૬) તેથી જ્યાસુધી તેનાથી ખમાયુ ત્યાસુધી તેણે પોતાના દુખો ખમ્યા, પણ તેણે ઠંડાવ કર્યો કે જ્યારે તેની પાસે પુરતા પૈસા થાય, ત્યારે તે એક બિલાડી ખરીદશે.

WHITTINGTON AND HIS CAT.—II.

ઉલ્લિટિ ગટન અને તેની બિલાડી.—ભાગ બીજો.

(૧) એક દહાડો જ્યારે તે દરવાજા સાફ કરતો હતો, ત્યારે તે આગળથી પસાર થતી એક ગરીબ સ્ત્રીએ તેને એક બિલાડી વેચવાની માગણી કીધી અને જ્યારે તેણીએ તેની વાત સાબળી, ત્યારે તેણીએ તેને એક પેનીમા આપી. (૨) ડીક પોતાની બિલાડીને કાતરિયા ઉપર લઈ ગયો, અને વફાદારીથી દરરોજ પોતાના ભોજનનો એક ભાગ તેને માટે લઈ જતો હતો. કાંઈ કાંઈ વાર જ્યારે તે કામે જતો હતો, ત્યારે તે પુસીને પોતાની સાથે લઈ જતો હતો, તેથી તેઓ જલદીથી મોટા મિત્રો થયા. (૩) બિલાડીએ ઘણા જલદીથી ડીકના રાતના પરોણાઓ ઉઠરા અને ધુસોની

કાસળ કાઢી તેણી એક સારી ઉદર પકડનાર હતી. એટલું જ નહિ, પણ તેણી પોતાનો શેઠ ઘણીક નાની કળાઓ તેણીને શીખવતો હતો, તે શીખવામાં ઘણી હુશિયાર અને ચપલ હતી. (૪) એક દહાડો, જ્યારે ડીક તેણીની સાથે ગમત કરતો હતો, ત્યારે તે પોતાની નાની શેઠાણી એલિસના આવવાથી ઘણો અજબ થયો, કે જેણી ત્યારપછી લગભગ ડિકના બેટલીજ તે બિલાડીને ચાહવા લાગી. (૫) આ જીવાન ખાંધ હમેશા તે ગરીબ છોકરાના મિત્ર તરીકે રહી, અને ખબરથી તરફથી તે જે ખરાબ વર્તણૂક ભોગવતો હતો, તેમાં તેને આથી દિલાસો મળતો હતો, કે જે ખબરથી કોઈ કંઈ વખત તેને સખત માર મારતી હતી એલિસ દેખાવે ખુબસુરત ન હતી, પણ જે વધારે સારું હતું, તે એ હતું કે તેણી ઘણી નરમાસવાળી હતી, અને તેનામાં ઘણીજ મનપસંદ રીતભાતો હતી. (૬) જ્યારે તેમાં કાંઈ અજબજાબ જેવું ન હતું કે ઉલ્લિટિગટન, તે ખબરચીની ખરાબ વર્તણૂકથી દુ ખી થતો, આ માયાળુ નાની શેઠાણીને એક ફરેરતા જેવી ગણતો હતો તેની આખરે ભરેલી વર્તણૂક, અને સચાઈના તેના પ્યારથી એલિસને તેને માટે એટલી તો કાળજી હતી કે તેણીએ પોતાના ખાપને કંઈ કે શીખાઉઓમાંના એકને કહ્યો કે તેને લખતા શીખવે—કારણ કે તે અત્યાર આગમજનો ઘણી સારી રીતે વાચી શકતો હતો, અને લખવામાં અને વધુ જ્ઞાન મેળવવામાં તેણે જે વધારો કીધો, તે અજબ જેવો હતો. (૭) તે વેપારી પાસે હમણા એક વહાણ હતું, જે હકારી જવાને તૈયાર હતું, અને જેમ તેની રીત હતી તે પ્રમાણે તેણે પોતાના કુટુંબ અને નોકરોને પોતાની આસપાસ બોલાવ્યા, અને તે સઘળાઓને વારા ફરતી, તે નાખુદાની ખાસ સલાહ તથા પોતાની ઈચ્છા અથવા શક્તિ મુજબ એક નાનો સાહસ ઉઠાવવા કહ્યું. (૮) બિચારા ઉલ્લિટિગટન શિવાય સઘળાઓએ કાંઈ આપ્યું, જેની પાસે માલ કે પૈસા ન હોવાથી, ખીજવાટ અને શરમથી રહી પડ્યો ત્યારપછી તેની માયાળુ મિત્ર એલિસે તેને કાનમાં કહ્યું, ડિક, તમારી બિલાડીને મોકળો, અને તરતજ તેણે પોતાના વફાદાર મિત્ર અને સાથી બિલાડીને રજૂ કીધી, અને તેણીને વહાણ ઉપર લઈ જઈને, તે નાખુદાના હાથમાં તેણીને આપી (૯) તોપણ તેની જીવાન શેઠાણીએ તે બિલાડીના સારા ઝુલ્લો તે નાખુદાને જણાવવાને સારી સંભાળ લીધી, કે જેથી કરીને ડિકના કાયદાને માટે તે તેણીના ઘણાજ સારો ઉપયોગ કરે. (૧૦) પોતાની બિલાડીના જતા રહેવા પછી ડીકને જરા દલગીરી લાગી અને તેના દુશમન, પેલી ખબરચીએ પોતાની ઘાટકી વર્તણૂકથી તેના કંગાળીયતપણામાં વધારો કીધો તેણી તેને તેના સરસ સાહસ કામ વિષે, અને તેમાંથી તેને જે મોટી હોલત મળશે, તે વિષે હમેશા ખીજવતી હતી. (૧૧) તે ઉપરાંત તેની જીવાન શેઠાણી તરતજ કેંડે મળવા ગયલી હોવાથી ઘરથી ગેરહાજર હતી, તેથી તે બિચારો તદ્દન નિરાશ થઈ ગયો, અને પોતાના પગવનાર સાથે એકજ ઘરમાં વધુ વાર રહી શક્યો નહિ. (૧૨) મુજબની આ શોકાતુર હાલતમાં તેણે મી ફિટઝઉર્વૈરનનું ઘર જોડવાનો વિચાર કીધો. તે ઉપરથી, તે એક સહવારે ઘણે સકારે કોઈનેથી જણાય નહિ તેમ નીકળ્યો, અને શહેરની બહાર રખડ્યો. (૧૩) ઠાકી જઈને અને દુ ખી થઈને તે રસ્તાની ખાજીએ એક મોટા પથ્થર ઉપર બેઠો આ પથ્થર ઉપર તે બેઠેલો હોવાથી, તેને આજ દીન સુધી ઉલ્લિટિગટનનો પથ્થર કહેવામાં આવે છે. (૧૪) તરતજ તે જરા ઝુકાયો, કે જેમાંથી બો ઘંટના અવાજથી તે ભગી ઉઠ્યો, કે જે ઘંટો સાથે વાગવા મડ્યા જ્યારે તે ઘંટો સાંભળતો હતો, ત્યારે તેઓ તેને કહેતા જણાયા ઉલ્લિટિગટન લડનના લૉર્ડ મેયર, પાછો ફર. (૧૫) તે પોતાના મન સાથે બોલ્યો, લડનનો લૉર્ડ મેયર. કાય, લડનનો લૉર્ડ મેયર થવાને હું કાંઈથી દુ ખી ખમીશ. ડીક હું પાછો જઈશ, અને કાંઈથી મુસીબત ખમીશ, કે જેથી આખરે હું લડનનો લૉર્ડ મેયર થઈ તેથી તે પાછો જેમ બને તેમ ઝડપથી ઘર તરફ ફર્યો, અને સારે નસીબે તેની ગેરહાજરી

જાણ્યા વગર તે ધરમા ગયો. (૧૬) ડીકે હવે પોતાના માનવંત શેઠ, અને પોતાની માયાણી જીવાન શેઠાણીને ઉપયોગી થઇ પડવાને માટે હ મેશના કરતા વધારે કાશેશ કીધી.

WHITTINGTON AND HIS CAT.—III.

ઉઠિહટિંગટન અને તેની બિલાડી.—ભાગ ત્રીજો.

૧ મી પ્રિટઝઉવૉરનનુ વહાણ યુનિકૉર્નને કમનસીબે ઘણી તોફાની ફટ મળી. ઘણા દિવસ કુધી ઉલટા પવનથી ઘસડાયા કીધા પછી, આખરે આફ્રિકાના કિનારા ઉપર એવી જગાએ જમીન જણાઈ, કે જે દોલતથી ભરપુર હતી. (૨) ત્યાના લોકો, જે મુખ્ય કરીને સામળા હતા, તેએ પરોણાગત કરનારા હતા, અને ગોરા માણસોના વહાણોની મુલાકાતથી ઘણા રાજ થતા હતા જેવું ત્યાના રાજાએ યુનિકૉર્નના આવી પુગવા વિષે સાબળ્યું, તેવાજ પોતાના કેટલાક મોટા માણસોને, તે નાપુલા અને તેના થોડાક સાથીઓને દરબારની મુલાકાત લેવાનું અને પોતાની, અને પોતાની રાણી સાથે ભોજન લેવાનું આમત્રણ કરવાને મોકળ્યા (૩) તે ટાકણને માટે એક ભપકાદાર ખાણ પુર પાડવામા આવ્યું હતું, અને તે રાજા અને તેના પરોણાઓએ ઘણું ખુશમીલજ અને સારી લાગણી બતાવી, પણ જ્યારે રકાબીઓ દેખા ઉપર મૂકવામા આવી ત્યારે તે ગોરા પરોણાઓ, ઉદરો અને ધુસોને મોટી સખ્યામા ભેંદને અજબ થયા, કે જે ઉદરો પોતાની સંતાવાની જગાએથી આવ્યા, અને ઘણા થોડા વખતમા દેખા ઉપરની લગભગ દરેક યીજ ખાઈ ગયા. (૪) રાજા અને રાણી આને એક અસાધારણ બનાવ તરીકે ગણવા લાગ્યા નહિ, જો કે તેઓને તફન શરમ લાગી કે તેવા બનાવ આ વખતે બન્યો. તે નાપુલાએ ઘણો અભયબ થઈને પુછ્યું કે આ પીડાકારક પ્રાણીઓની તે કાસળ કાઢવા માગે છે કે નહિ. (૫) તે રાજાએ કહ્યું, ખચીત, તેઓની કાસળ કેમ કાઢવી તે જો કાંઈ અને દેખાડે, તો હું તેને મારા રાજમાના કાંઈના પણ કરતા વધારે તવગર બનાવીશ તે નાપુલાએ ઘણો ખુશી થઈને કહ્યું કે મારી પાસે વહાણઉપર એક પ્રાણી છે, કે જે ઉદરો અને ધુસોના એક આખા કુટુંબના નાશ કરશે (૬) તે રાજા અને રાણીએ અભયબી અને ખુશાલીથી તે બિલાડીના સારા ગુણોને તે નાપુલાએ કહેલો અહેવાલ ધ્યાનથી સાબળ્યો, અને તેણીની શક્તિ તપાસી જોવાને આતુર હતા. આ ઉપરથી બિલાડીને એક ટોપલીમા કિનારે લઇ જવામા આવી (૭) બીજી ખાણ, જે તૈયાર કરવામા આવ્યું, અને પીરસવામા આવ્યું, તેની ઉપર પણ આગલાજ ખાણની માફક હુમલો થવા જતો હતો, એટલામા તે બિલાડી ઉદરો અને ધુસોના ટોળામા, કેટલાકને મારી નાખતી, અને બાકીનાઓને એક મિનિટ કરતા ઓછા વખતમા નસાડી મેળતી ટુટી પડી. (૮) આ બનાવથી ઉપજેલી ખુશાલી કરતા કાંઈ વધુ ન હતું તે રાજા અને રાણી અને સઘળા દરબારીઓએ બિલાડીના બેહક વખાણ કીધા. પહેલા તો રાણી આવી શક્તિના પ્રાણીને હાથ લગાડવાને બીધી. પણ થોડો વખત પછી જ્યારે તેણીએ જોયું કે તે બિલાડી શાત રહી હતી, ત્યારે તેણીએ તેની પીઠ ઉપર પસવારવાની હિમ્મત કીધી. (૯) તે બિલાડી તરતજ તે રાણીના ધુટણ ઉપર કુદી પડી, અને તેણીની મોટી ખુશાલી વચ્ચે મ્યાઉ મ્યાઉ કરવા લાગી. જેમવધી રાખવામા આવી હતી, તેમ આ કિમતી બિલાડીને પોતાના હબસી 13મેઝ આગળ મેળી જવાને તે નાપુલાને ઘણો આગ્રહ કરવામા આવ્યો, અને આવી કિમતી ભેટને માટે તેઓ ખચીત ઘણો પાદશાહી બદલો વાળશે એમ ધારીને, તે અરજ કયુલ રાખી. (૧૦) બિલાડી તરફનો રાણીનો ચાહ બેહક હતો, અને તેણી બીહતી હતી કે રખેને તેને કાંઈ અકરમાત થાય—રખેને ઉદરો અને

ધુસો હંમેશના કરતા વધારે મોટી સખ્યામાં પાછા ફરે. તોપણ તે નાપુદાએ એમ કહીને તેણીને ઘણો દિલાસો આપ્યો કે બિલાડીના વહાણ ઉપર ખર્યા કચ્છા છે, કે જે પણ ફરનારને ભેટ કરવામાં આવશે. (૧૧) હવે તે રાણીનું કામજન હૈયું હતું, અને જ્યારે તેણીએ ઉલ્લિટિંગ-ટનવિધે, અને તેની બિલાડીથી હુલ પડતી વખતની તેની મોટી દલગીરી વિષે, નાપુદા તરફથી સાબળ્યું, ત્યારે તેણીને લાગ્યું કે તેનું માનીતું પ્રાણી તેની કનેથી તેનાથી લેવાય નહિ, ખાસ કરીને કે જ્યારે ઉંઢરો અને ધુસોને બીધરાવવાને માટે બિલાડીના ખર્યા તદ્દન શકિતવાન હતા (૧૨) તેથી તે બિલાડીને પાછી ટોપલીમાં ચૂકવામાં આવી અને પાછી વહાણ ઉપર લઈ જવામાં આવી. બિલાડી અને તેના કુટુંબની કીમતી સેવાને માટે તે રાત્રી રાણી એટલા તો આભારી થયા કે તેઓએ તે અન્ય બેવી બિલાડીના માલેક ઉલ્લિટિંગટન ઉપર ઘણાક કિમતી ખર્ચાને મોકળ્યો, અને તે ઉપરાંત તેઓએ તે નાપુદા પાસેથી તેના બધા માલ ખરીદ કર્યો.

WHITTINGTON AND HIS CAT.—IV.

ઉલ્લિટિંગટન અને તેની બિલાડી—ભાગ ચોથો.

૧. તે નાપુદાએ આખરે પોતાનું કામ પુરું કર્યું પછી, પોતાના આફ્રિકન મિત્રોની રત્ન લીધી, અને ઇંગ્લાંડ તરફ હાથનું, અને લાખી ગેરહાજરી પછી લડનના બાગમાં સહીસલામત આવી પુગ્યો. મી. ફિટ્ઝહર્વેરન તે નાપુદાને પાછો ભેળવે ઘણો ખુશી થઈ ગયો, કે જેને તે મરી ગયેલા લગભગ ધારતો હતો. (૨) પોતાને અને તે વહાણને જે ખર્ચું હતું, તે સઘળાને અહેવાલ તે નાપુદાએ આપ્યો, અને એલિસ કે જે પોતાના બાપ સાથે હતી તેની મોટી ખુશાલી વચ્ચે, ઉલ્લિટિંગટનના સાહસને જે મોટી ફતેહ મળી હતી, તે તેણે તેઓને કહી સંભળાવી. (૩) મી. ફિટ્ઝહર્વેરને તરતજ ડિકને તેના સારા ભાગ્યની વાત સાંભળવાને બોલાવી મગાવ્યો અને તેને કહ્યું કે સખત મુસીબતમાં તેની ધીરજને માટે, અને તેની સારી ચાલ અને ઉદ્યોગને માટે ખોદાએ ખખડેલો તે એક વાજબી બદલો હતો. (૪) જ્યારે તે આફ્રિકન રાત્રી અને રાણીએ તે બિલાડીના માલેકઉપર મોકળેલા ખર્ચાની પેટીઓ અને ગાંસડીઓ તે અભયજન થયેલા જીવાનીયાને ખતાવવામાં આવી, ત્યારે તે રડી પડ્યો, અને પોતાના શેઠને અરજ કીધી કે તે જો તેના મિત્ર રહેવાનું ચાલુ રાખે તો તેણે તે સઘળું લેવું પણ તે વેપારીએ તેમાંથી કરાને પણ હાથ લગાડ્યો નહિ; તેણે કહ્યું કે તે ઉલ્લિટિંગટન, અને તેને એકલાનેજ લગતી હતી. (૫) તે નાપુદાએ રત્ન લીધી, તેની આગમજ તેણે ડિકને મશકરીમાં કહ્યું, કે તે આફ્રિકન રાત્રી તરફથી તમારે માટે હું બીજો ભેટ લાવ્યો છું, અને હેઠથી એક ખલાસીને બોલાવીને તેણે તેને પેલી ટોપલી લાવવાને હુકમ કીધો, કે જેમાંથી તેના આગળા શેઠની મોટી ખુશાલી વચ્ચે બિલાડી બાંધ કુદી પડ્યા, અને જ્યારે તેણે તેણીને પોતાના હાથમાં લીધી, ત્યારે તેની આસપાસ ચાલે ચાલે કરતી, અને તેના ચેહરા સામે પોતાનું માથું ધસતી, તેને પાછો ભેળવે તે ઘણી ખુશી થઈ ગઈ. (૬) ડિકે, જે સઘળા કોઇની શીતે તેના તરફ આચાળું હતા, તેઓને બદલો વાળીને પોતાની દોહતને ઉઘાર અને ખરાખર ઉપયોગ કર્યો; વળી તેના જીવના દુશ્મન બખરચીને પણ તેણે ખાતલ રાખી નહિ, જો કે શરમતી લાગણીથી તેણી સીધી તેના ચહેરા તરફ ભેઠ શકતી ન હતી. (૭) મી. ફિટ્ઝહર્વેરન ઉલ્લિટિંગટનની મોટી દોહતને કાંઈ નહિ તો થોડો ભાગ લે, એવી તેની ખરા જીગરની ઇચ્છા તે હંમેશા ના પાડતો હતો, પણ જ્યારે તે મોટો થાય, ત્યારે તેની મીલકતને કારભાર ચલાવવાને તે કમળ થયો. તેની હાપણ બરેથી શિખાક

મણ્ણી ઉલ્હિટિંગટન એક આખા વેપારી અને એક હાલો અને સારો શહેરી થયો. (૮) ઉલ્હિટિંગટન ઍલિસને ઘણીજ ચહાતો હતો, અને તેણીને રાજ કરવાને પોતાથી બનતું કરીને, તેણીના પ્યાર જીતવાને કોશિશ કીધી. તેણી લાખો વખત થયો તેની સાદી ચાલચલણની અને ગેરધનસાક્ષમા તેની ધીરજની વખાણ કરતી હતી, અને એવો વિચાર આવવાથી તેણી ખુશી થઈ કે જેને માટે તે એટલી બધી ધન્ય રાખતો હતો, તે તેને મળી હતી. (૯) તેણીના ખાપ તે માયાણુ વેપારીએ તરતજ જોયું કે તેઓને એક એકને માટે મજબુત ચાહ હતો, અને ઉલ્હિટિંગટન ઉમરે આવતા, ઉલ્હિટિંગટન અને ઍલિસની મોટી ખુશાલી વચ્ચે તે લગન ગોઠવાયા. (૧૦) ઉલ્હિટિંગટન દર વર્ષે દરજ્જે ચઢ્યો, અને ઘણું માન પામતો હતો તે રાજ સભાના સભાસદ બન્યો, તેને વળી નાઈટને ખેતાબ મળ્યો, અને ત્રણ વખત લંડનને લૉર્ડ મેયર થયો—આ પ્રમાણે જેમ તેણે ધાર્યું હતું તેમ બાંધટી કહેવામા આવેલી આગમચેતી પાર પડી. (૧૧) જ્યારે તે ત્રીજી વાર લૉર્ડ ર થયો, ત્યારે સર રીચર્ડ રાલ રાણીની એવી તો મોટી ધણે પરેણાગત કરી, કે રાલએ એમ કહેવાની મહેરબાની કરી હતી,—રાલને આવી રૈયત કદી મળી ન હતી, જેનો, એવું કહેવાય છે કે તે લૉર્ડ મેયરે વફાદારીથી જવાબ આપ્યો, કે રૈયતને આવો રાલ કદી મળ્યો નથી (૧૨) સર રીચર્ડ ઉલ્હિટિંગટન ઘણા ગરીબ લોકોનું પાળણ કરતો હતો, અને તેણે સખાવતના ધણા ઉમદા કામો કર્યા, કે જેથી તેની હજી સુધી યાદ જળવાઈ રહેલી છે પોતાની ખાચડી ઍલિસના મરણ પછી આશરે વીસ વર્ષ જીવીને, પુખ્ત ઉમરે, માનથી ભરપુર, સઘળાઓની દલગીરી વચ્ચે તે મરણ પામ્યો.

GRUMBLE AND CHIEERY.—I.

ગ્રમખલ અને ચિયરિ.—ભાગ પહેલો.

૧ ગ્રમખલ અને ચેરી બે ઘડીવાળા હતા, કે જેઓએ એક મોટી ઘડી રાખી હતી પડોશમાનું દરેક જણ ચેરીને સૌથી માયાળુ, અને સૌથી આનંદી માણસ તરીકે ગણતું હતું, પણ ગ્રમખલ ઘણો માનીતો ન હતો, કારણ કે તે હંમેશા વખત, રૂંદ, પાડોશીઓ, ઘડી, મીસીસ ગ્રમખલ, અથવા તો પોતાના ભાગીયા ચિયરિ સાથે ચીઠડા ફાડતો હતો. (૨) કોઇબી રીતે બીલ કોઇના પણ કરતા તેના ઉપર અકરમાતો વધારે આવી પડતા જણાતા હતા લોકો કહેતા હતા કે જે ચેરી ન હતો તો ઘડીમા પાક અને પછીરની તળી પડતે, કારણ કે ગ્રમખલની એક પુત્રી મળહ, બખડ, બખડ કર્યા શિવાય કાંઇજ ન કરતા, પોતાના જગવામા હાથ રાખીને આમ તેમ ફરવામાજ જણાતી હતી, જ્યારે ચિયરિ એક ચડોળ પક્ષીની માફક આનંદથી કામ કરતો હતો અને ગાતો હતો. (૩) એક પ્રકાશતી સહવારે ચેરી અને ગ્રમખલ એક ઘોડો ખરીદવા નીકળ્યા જ્યારે તેઓ ચાલતા હતા, ત્યારે તેઓ એક રસ્તાની વળણ આગળ ઉભા રહ્યા, જ્યાં દેવદારના ઝાડથી ભરેલી એક ટેકરીની ચાકવાળી ખાણએ એક નાનો સાકડો ઝુકેો હતો, અને જ્યારે તેઓ તેની નજદીક ગયા, ત્યારે બે ત્રણ તીણા અવાજએ ચીસ પાડી, શેઠ, હમને બહાર કાઢો, હમને બહાર કાઢો. ગ્રમખલે કહ્યું, જેમ તમે અદર આવ્યા, તેમ બહાર નીકળો, તમારા પોતાના શિવાય કોણને દોષ ઘટે છે? પણ ચિયરિએ કહ્યું, નહિ ગ્રમખલ, જો આપણે એક બીજાને મદદ ન કરીએ તો આપણે જીવે કેમ? (૪) ત્યારપછી ચિયરિ તે ઝુકાના દરવાજા તરફ ધ્રુવો, અને માલમ પડ્યું કે ચાકના એક મોટા ઢગ તેની નજદીકમા ગબડી આવ્યો હતો, તેથી કોઇપણ અદર જઈ શક્યું નહિ કે બહાર નીકળી શક્યું નહિ. તેણે બહા ચઢાવીને

કામ કરવા માંડ્યું, અને અંદરનાઓને મોટેથી પોકાર મારીને કહ્યું, મારા સારા સખશો, જોશમા હડસેલો, અને તે મોટો પથ્થર ત્રણ ચાર વાર ખસેડ્યા પછી, તે ગબડી પડ્યો, અને તે યુક્તું મોઢું ઉઘડ્યું. (૫) તે યુક્તમાથી ત્રણ ભડા, નાના, બુઢા માણસો નીકળી આવ્યા, જેઓ લાખા બાળ, લાખા નાક, લાખી હડપચી, અને ઘણા લાખા હાથ સાથના સૌથી વિચિત્ર નાના માણસો હતા અને એ પ્રમાણે તેઓ બહાર આવ્યા, અને નાના દેડકાની માફક તેઓ નાચ્યા, અને કુદ્યા ત્યારપછી એકે કહ્યું, સખર, અહિયા ચેરી શેઠ છે, જેણે આપણને બહાર કાઢ્યા તેની માયાના બદલામા હું તેને વચન આપું છું કે બનરમાથી જે ઘોડો તે ખરીદશે તે પવનની ઝડપને હસે (૬) બીજાએ કહ્યું, અને હું કહું છું કે તે ઘોડો બોલ અથવા કામથી કંઠી કંઠાળશે નહિ અને ત્રીજા નાના બુઢા માણસે વચન આપ્યું કે ત્રણ વર્ષની નોકરી પછી, તે ઘોડો ઘરની સઘળી અલાબલા લઇને નાસી જશે જ્યારે તેઓએ બોલવાનું પુરૂ કીધું. ત્યારે તે ત્રણ નાના માણસો ભેગા રાગે ઇતા તે યુક્તમા જેમ બને તેમ ઝડપથી દોડી ગયા,—હસતો ચહેરો, અને તુરત કામ લાગતો હાથ આખી પૂર્વની દોલત કરતા સરસ છે, કારણ કે દરેક જણના બકબકાર અને ધાધળની દરકાર કર્યા વગર, જ્યારે હાથ કામ કરે છે, ત્યારે ચહેરો ભડો થાય છે. (૭) ચિયરિ તે નાના માણસોના વચનથી મોટેથી હસ્યો, અને ગ્રમખલ બખડ્યો, અરે! અરે! વચનો તો તુરત પૈસા આપવા બરાબર છે તેઓના ખીસામા વધારે સારો ઉપકાર ન હતો, તે દયા ઉપભવવા જોગ હતું (૮) તે બેઠે ઘડીવાળાઓ બનર તરફ ચાલ્યા પણ જ્યારે તેઓ ત્યાં પુજ્યા, ત્યારે તેઓએ વેચવાને માટે એટલા બધા તો ઘોડા જોયા કે કયો ખરીદ કરે તે ચિયરિ નક્કી કરી શક્યો નહિ, અને ગ્રમખલે તેને મદદ કરી નહિ, પણ તેઓમાના દરેકમા કાંઈને કાંઈ ખામી કાઢી. (૯) નક્કી ઠાક કરવાને અશકત થઈને લગભગ અરધો દહાડો સુધી ભટક્યા પછી, એક નવાઇ જેવો, કરડા દેખાવનો, નાનો બુઢો માણસ, જે અદબ વાળીને, અને પોતાની પીઠ, ગરમ તડકાવાળી દીવાલ સામે કરીને ઉભો હતો, તે બોલ્યો, કે તેના દટ્ટ (જેટલો હોય શકે તેટલો ભડો અને સુવાળો) વેચવાનો છે, અને વધુ વળી એ કે ચિયરિએ પોતાની જ ઠાવેલી કિમતે તેને લેવો. (૧૦) ગ્રમખલે કહ્યું કે તે દટ્ટ એટલો તો ભડો કે કામ કરી શકશે નહિ—તેની ખાતરી હતી કે તે તદ્દરત હોય શકે નહિ—કે તેની દુબટ આપ હતી—કે તેના પાછળ પગો બેડોળ હતા, અહિયા તે દટ્ટએ પોતાની પુછડી વડે એવો તો અપાટો લગાવ્યો, કે ગ્રમખલે પોતાના હાથ પોતાના મોઢા આગળ અડાવ્યા, અને મુગો રહ્યો. (૧૧) ચિયરિએ તે દટ્ટ ખરીદ્યો, અને તેને માટે વીસ સોનાના સિકકા આપ્યા તેથી તેઓ ઘર ગયા, ગ્રમખલ દલગીર થઈને અને ચિયરીએ દરેક પગલે ચાલતા પોતાના ખરીદ કાંચેલા ઘોડાથી ખુશી થઈને.

GRUMBLE AND CHEERY.—II.

ગ્રમખલ અને ચિયરિ.—ભાગ ૨ જો.

(૧) બીજી સહવારે જ્યારે ચિયરિ દોરને ચારો નાખવાની જગામા તે ટટ્ટને ખવાડવા ગયો, ત્યારે તે અનાજના વાસણમા વીસ સોનાના સિકકા પડેલા હતા—તેજ સોનાના સિકકા, જે ચિયરિએ આગળે દહાડે આપ્યા હતા (૨) તે દહાડાથી સઘળું તે ઘટમા બરાબર ચાલ્યું. આટો હમેશા બનરમા સૌથી વહેલો જતો હતો, અને તેની સૌથી વધુ કિમત ઉપજતી હતી ત્રણ ઘોડા લઈ બધ શકે તેના કરતા તે ટટ્ટની પીઠઉપર વધારે કોઠળા હતા. ચિયરિએ એક ગાડું ખરીદ્યું, અને તેમા બને તેટલો બોલો ભર્યો, તે દટ્ટએ પોતાની ઝડપ કંપીપૂ ધીમી ધીમી

નહિ, પણ આગળ ચાલ્યો, અને જ્યારે તેને પહેલ વહેલાં તબેલામાંથી બહાર કાઢવામાં આવ્યો, ત્યારે જેણે તાલે અને માતેલો દેખાતો હતો, તેવોજ તાલે અને માતેલો એક દિવસના કામ પછી જણાયો. (૩) એક વર્ષના અરસામાં ચિયરિ એક આનંદી નાની બાલકી, તેનાજ જેવી ચપલ અને આનંદી સાથે પરવ્યો, અને કામકાજ એટલું તો સાફ ચાલ્યું કે કાંઈપણ ચીઠરાં કાઢવાનું ન મળવાથી ગ્રમખલ હંમેશા કરતાં વધારે ખરાબ રવભાવનો થયો. મુખ્ય કરીને તેને તે દંડને માટે ધણીજ ધિક્કાર હતો, કારણ કે તેને ઘટના લઈ ગયા પછી થોડે દહાડે ગ્રમખલે તેના ઉપર રવારી કરવાની કોશિશ છીધી, અને તે દંડને તેને તળાવમાં ડુબાડી ખવાડી, કાટાની ઝડીમાંથી ખેચી કાઢ્યો, અને આખરે તેને એક ખાહીમાં દુબાડ્યો તેથી ગ્રમખલ લાખો વખત થયે આનો વીચાર કરતો હતો, પણ તેના કીનાને માટે તેને કાંઈ તક મળી નહી. (૪) ત્રણ વર્ષ પછી, જેમ તે યુદ્ધના નાના માણસે કહ્યું હતું, તેમ ચીયરીનું કામકાજ એટલું તો આબાદ થયું, કે તે ગ્રમખલ તે ગામડાના લગભગ વડા થઈ પડ્યા, અને તેઓ ખન્નેને ગરીબોની ઉપર દેખરેખ રાખનારા બનાવ્યા. ચીયરી હંમેશા ગરીબ યુદ્ધ લોકો તરફ માયાળુ હતો, પણ ગ્રમખલ એક કરંડો જીલમગાર હતો, અને જેટલી મદદ તેને આપવીજ જોઈએ તેના કરતાં એક જરાપણ વધારે મદદ તે કંઠી તેઓને આપતો નહી. (૫) ગ્રમખલે તે દંડને કંઠી માફ કર્યું નહી, અને જ્યારે આ ધંપીવાળા એટલા તો તબ ગર થયા કે બીજા ઘોડાઓ રાખ્યા ત્યારે એક રાતના તે તબેલામાં ઢોડી જઈને, તે દંડને બહાર કાઢીને તેને કોઈ દુરના ખેતરમાં લઈ જઈને મારી નાખવાનું તેના ભેભામાં આવ્યું. તે દંડને કેમ ધલ કરવી તેનો તેણે વાર વાર વીચાર કર્યો હતો પણ એક યા બીજી રીતે તેની સઘળી યોજનાઓ નીચળ ગઈ હતી કેટલીક વખતે લોકો વચ્ચે આવતા હતા, બીજી વખતે તે દંડ ખેતરમાં હતો, અને વળી ચીયરી પાસે તે તબેલાની કુચી હોય (૬) પણ આ રાતના ચીયરીની પોતાની પાસે કુચી હતી, રાતે વરસાદ પડતો હતો, અને તે દંડને સહી સલામત ઘરમાં રાખવામાં આવ્યો હતો, તેથી જ્યાંસુધી તે તબેલાના દરવાજા આગળ પુર્યો, ત્યાંસુધી તે બરાતો બરાતો ગયો જે પળે તેણે તે દરવાજા ઉઠાડ્યો, તેજ પળે, તેજ ત્રણ નાના બડા, યુદ્ધ માણસો, જે, તેને અને ચીયરીને ખબરમાં જતા રસ્તામાં મળ્યા હતા, અને જેઓએ તે દંડને માટે એટલું બહુ વચન આપ્યું હતું, તેઓ બહાર નીકળી આવ્યા. (૭) જેવા તેઓએ ગ્રમખલને જોયો, તેવાજ તેઓએ પોકાર માર્યો, અને તેને પોતાની લાકડી ભેગી ત્યારપછી તેઓ નાચ્યા, અને હસ્યા, અને હ્યા વગર તેને ચમટા તોડ્યા અને તેને લાત મારી. એક ગમ તેઓએ તેને માર્યો, બીજી ગમ તેઓએ તેને આચકો માર્યો, અને સેવટે તેઓએ ઘાસ બાંધવાના દોરકાથી તેના હાથ પગ બાંધ્યા, ત્યારપછી તેઓએ તે દંડને છોડી નાખ્યો, ગ્રમખલને તેની પીઠ ઉપર બેસાડ્યો, અને તે આખા ઘરનું અવર નસીબ છે, જેમ તેને કહીને તે દંડને દુન્યાની ચોતરફ દોડવાને અને જ્યાં સુધી તેને કહેવામાં આવે ત્યાંસુધી નહી ઘોબવાને શ્રદ્ધાવ્યું. (૮) તે દંડ, તેની પીઠ ઉપર બાંધેલા ગ્રમખલ સાથે, ઝડપી બેચેન પુજતી ટપ ટપ ચાલે ચાલ્યો, અને જલદીથી નજરે દેખાતો બંધ પડ્યો. ત્યારપછી તે ત્રણ નાના માણસો તબેલાના છાપરાં આગળ નાચ્યા અને ફરીથી સઘળું શાંત થયું. (૯) સહવારે ગ્રમખલ મળી શક્યો નહી, અને દંડ પણ ખોલવાઈ ગયો હતો, એક યુદ્ધી બાંધ બોલી, તેણીએ માર્ગ ક તેણીએ ગ્રમખલને આગળી રાંતે ગામડામાં ફેરવી કરતો જોયો હતો. દહાડાઓ પસાર થઈ ગયા, અડવાડીયાઓ પસાર થઈ ગયા, મહીનાઓ પસાર થઈ ગયા, અને કોઈ કોઈ વખત ગામમાં જેવી વાત ફેલાતી હતી કે તે દંડ ગ્રમખલને પોતાની પીઠ ઉપર લઈને ટપ ટપ જતો જણાયો હતો. પણ જ્યારે બીજેમ બનતું ત્યારે કાંઈ ખોટું થતું હતું. (૧૦) ગામમાં ગ્રમખલની એક મુલાકાત વખતે દુધમાંથી દહીં મળેલું વગેરે બનાવવાની જગ્યા

દુધ ખાટું થઇ ગયું; બીજી મુલાકાત વખતે બધા છેકરાઓ અને છેકરીઓને ગોધાએ બીધરાવ્યા ત્રીજી મુલાકાત, જે બરાબર નાતાલ અગાઉ હતી, તે વખત કોઇની મીસલદો રોપી જડયો નહીં. હુકમ બ્યારેબી કોઈ કહેતું કે તેણે અમળજને જોયો હતો, ત્યારે તેજ વખતે કાંઈ કમનસીબ બનતું માલમ પડતું હતું, ત્યાં સુધી. આખરે બ્યારે બી ગામમાં ખોટું થતું, ત્યારે લોકો કહેતા હતા, બાલે ક્રીમખલ સવારી કરી જતો હતો. (૧૧) ચીયરીને વીધે કહીયે તો, ટુંદ જતું રહેવાને લીધે શોક ધીધા પછી, દરેક ચીજ તેને માટે આનંદી, ખુશાલી બરેલી અને આખાઠ થઇ; અને તેની આનંદી નાની બધરી, અને તેના આનંદી નાના છેકરાએ તેનું ઘર કોઈ ઇચ્છી શકે તેટલું સુખી બનાવ્યું. આ પ્રમાણે અમળજ અને ચિયરિની વાતનું સેવટ આવે છે.

TWENTY RULES AND MAXIMS.

વીસ કાયદાઓ અને કહેતીઓ. (વાંચો—લખો—શીખો.)

૧. બોલતી વખતે સભ્યતાવાળા થલે. કાંઈ ચીજ માગતી વખતે હમેશા 'મહેરબાની કરીને' શબ્દથી શરૂ કરેલે અથવા છેડો લાવલે. (૨) મહોલલામા સભ્યતાવાળા થલે. જો તમે તમારા શિક્ષક અથવા પાઠશી, શેઠ અથવા શેઠાણીને મળો, તો હમેશા માનની ઇલાજી તરીકે તમારી ટોપી ઉંચકલે. (૩) પગથી ઉપર અથવા મહોલલામા ચાલતી વખતે, હમેશા તમારા કરતા વડા લોકોને માટે બાજુએ થઇ જલે. (૪) તમારો પોષાક સાફ રાખલે. જો તે સાફ અને રવચ્છ હશે, તો તે કિમતી કે સુંદર ન હોય તો શીકર નહિ (૫) તમારું શરીર રવચ્છ રાખલે. રવચ્છ હાથ અને રવચ્છ મહેરો, તે કાયદો દરેક ઠેકાણે હોવો જોઇએ માથાથી તે પગ સુધી તમામ રવચ્છ રહેવું તે તંદરોસ્તીને માટે સૌથી સરસ કાયદો છે (૬) દુરત તાબે થલે એક ચીજ કરવાને માટે બે વાર કહેવાની કહી જરૂર ન પડે (૭) કહી કોઇની લાગણી દુખવતા ના. કોઈ તરફ હસવાની કોશિશ બાટકી છે. (૮) બીજાઓ તમારી તરફ જેમ વર્તે એમ તમે ઇચ્છો, તેમ તમે બીજાઓ તરફ વર્તલે. આ જીવગીતો સોનેરી કાયદો છે. (૯) સધળા તરફ નરમાસવાળા અને માયાળુ થલે. તોછડાઇથી કહી બોલતા ના તોછડાઇથી કહી વર્તતા ના. (૧૦) કહી સોગંદ ખાતા ના, અને જેઓ હલકી વાતમા મલક મેળવે, તેઓ ઉપર કીટકાર નાખલે. નિશાળ અને મહોલલામાંથી બરાબ બાવાને કાઢી મૂકવાને તમારાથી બનતું કરલે. (૧૧) દરેક ચીજને માટે એક જગા રાખલે, અને દરેક ચીજને તેની જગાએ મૂકલે. (૧૨) બરાબ સગતમા રહેવાના કરતા એકલા રહેલે. (૧૩) જે સાચુ હોય તે કરલે, કારણ કે તે સાચું છે. તમારી ફરજ બલવવામાટે કાઇપણ ઇનામની આશા રાખતા ના. (૧૪) દરેક ઠેકાણે મદદગાર થલે, અને સૌથી વધુ ધરમાં મદદગાર થલે. (૧૫) દરેક ચીજ બરાબર વખતે કરલે તમારા કામને વરા કરલે, નહિ તો તે તમને વરા કરશે, અને સૌથી નાની ચીજ પણ સૌથી સરસ રીતે કરલે. જેથી કરવા જોગ છે, તે સારી રીતે કરવા જોગ છે. (૧૬) હમેશા સાચુ બોલલે. સાચું હિતમતવાન છે. જુદું હીચકાર છે. તમારા બોલ ઉપર વહેમ આવવા દેતા ના. એક જુદો બ્યારે સાચુપણ બોલે ત્યારે તેનું માનવામા આવતું નથી (૧૭) સતોષ દેલત કરતા વધારે સરસ છે. એક જુપડામાને સતોષ, મહેલમાની ચિંતા કરતા વધારે સારો છે. (૧૮) લોભ રાખતા ના, ક્યુને તમારી પોતાની માલ મીલકતને માટે જેટલા તમે સાવચેત રહો, તેટલાજ સાવચેત બીજાની માલ મીલકતને માટે રહેલે. (૧૯) તારા બાપ અને તારા માયને માન આપલે. હમેશા તેઓને આનંદથી અને દુરત તાબે થલે. (૨૦) બોલોને તારા સધળા અતઃકરણથી ચાહલે; અને તારા પાડોશીને વારીજ આશરે ચાહલે.

BE KIND.—માયાળુ થજે.

૧. તારા બાપ તરફ માયાળુ થજે, કારણ કે જ્યારે તું નાનો હતો, ત્યારે તેના જેટલા પ્યારથી તુંને કોણ ચાહતું હતું ? જે પહેલા શબ્દો તારી જીભ ઉપરથી બહાર પડ્યા, તે તેણે પકડી લીધા, અને તારી નિર્દોષ યુશાલીમા સામેલ થયો તારા બાપ તરફ તું માયાળુ થજે, કારણ કે હવે તે ધરડો થયો છે, તેના બાળ વચમા વચમા સફેદ થયા છે, તેના પગલા નખળા, જે એક વખત ધારતી વગરના અને હિન્મતવાન હતા, તે નખળા પડ્યા છે તારો બાપ મરતો જાય છે. (૨) તારા માય તરફ માયાળુ થજે, કારણ કે જુઓ ! તેણીના કપાળ ઉપર દલગીરીની નિશાનીઓ દેખાશે, —અરે, હવે તું તેણીને બરાબર રીતે પાળ અને દીલાસો દે, કારણ કે તેણી વહાલી અને માયાળુ છે તું તારી માયને યાદ રાખજે, જ્યાંસુધી ખોદા તેણીને દમ આપે છે, ત્યાંસુધી તેણી તારે માટે બદલી કરશે, ત્યારે મરણની અધારી ખીણ તરફ પણ, તું માયાના શબ્દોથી, તેણીના એકાંત રસ્તાને દીલાસો દે (૩) તું તારા ભાઈ તરફ માયાળુ થજે, જે તારા પ્યારનો હસતો દેખાવ ખેચી લેવામા આવશે, તો તેના અંત કરણને દલગીરી લાગશે, જે પ્યારનો ડબ જતો રહેશે, તો લાગણીના કુલો જનમતા વાર ખરી પડશે તારા ભાઈ તરફ માયાળુ થજે, જ્યાંખી તમે હોવ, ત્યાં એક ભાઈનો પ્યાર, દરિયાના ઉદાણમાથી મળતા મોતીના કરતા, વધારે સ્વચ્છ અને વધારે કીમતી શણગાર થઈ પડશે (૪) તમારા બહેન તરફ માયાળુ થજે, ખરા બહેનના પ્યારનું ઉદાણ ઘણાંઓ ભણતા નથી, જે સપાટી ઉપર પ્રકાશે છે, તેની ઘણા ઈંધન હેઠે મહાસાગરની દોલત પડેલી છે, તારી માયા, તારા રસ્તાને શણગારવાને માટે, તારે માટે ઘણાંક સુખી કલાકો અને આશીર્વાદ આપશે. પ્યાર તારે માટે દોલત અથવા કીર્તિના કરતા વધારે કીમતી કુલનો ગજરો વણશે.

ADVICE TO BOYS.—છોકરાઓને શીખામણ.

૧ છોકરાઓ, જ્યાંખી તમે હોવ, ત્યાં બહાદુર થજે, છોકરાઓ, જીવંત હીચકારો અને ગુલામ છે. છોકરાઓ, જે કે તે કાવા દાવામા હુશિયાર અને બહાનામા ચપળ હોય છે, તોપણ તે એક યુશામતીયો અને દયા ઉપભવવા જેગુ લુચ્ચો છે (૨) છોકરાઓ, તમે ગમે તેખી હોવ, તોપણ ખુલ્લા દીલના થજે છોકરાઓ, તે પૈસા અને પદવીના કરતા વધારે સારું છે છોકરાઓ, હમેશા સાચાને વળગી રહેજે, રોશનીને ચાહનારા થજે, છુટલા દીલના, ઠગાઈ વગરના, અને ભોળા થજે (૩) છોકરાઓ, તમે ગમે તે હોવ, તોખી માયાળુ થજે ! છોકરાઓ, રીત ભાતમા અને મગજે નરમાસવાળા થજે છોકરાઓ, હું ધારું છું કે દેખાવમા, બોલવામા અને સ્વભાવે, નરમાસવાળો માણસ, ખરેખરો સુધરેલો ગ્રહરથ છે (૪) પણ તમે ગમે તેખી હોવ, તોખી છોકરાઓ, સાચા થજે ! છોકરાઓ, ખુલ્લા દીલના થજે ખીલ્યોને માટે ફરેબ, લોભ, અને અતિહાર રહેવા દેજે, છોકરાઓ, મશકરીમા અને ગંભીરપણે સાચા થજે

POETRY FOR RECITATION.—મોઢે કરવા માટે કવિતા.

LUCY GRAY.—લુસિ ગ્રે,

૧. વાર વાર મેં લુસિ ગ્રે વિષે સાંભળ્યું હતું, અને જ્યારે હું મેદાન ઝાળગી ગયો, ત્યારે મેં મરોઢીયામા તે એકલા બાળકને જોયું હતું (૨) લુસિ કોઠપણ સાચી કે કોઠપણ સોખતીને ઝાળખતી ન હતી, તેણી એક બહોળા ઘાસવાળા મેદાનમા રહેતી હતી—એક આદમીના ફરવાબ

આગળ જે કદી હોય, તેમાં તે સર્વથી સુદર ચીજ હતી. (૩) તમે હજીબી લીચોતરીવાળા મેદાનમાં હરણના ખચ્ચાને રમતા જોશો, સસલાને જોશો, પણ લુસિ ચેનો સુદર ચેહરો કદીબી વધારે વાર જણાશે નહિ (૪) આજની રાત તોફાની રાત થશે—તમારે શહેરમાં જવું જોઈએ અને ખચ્ચાં, ખરફમાંથી તમારી માથેને રોશની ખતાવવાને માટે એક ફાણસ લઈ જાઓ. (૫) બાબા, તે હું ખુશીથી કરીશ ભાગ્યેજ ખપેર થઈ છે—દેવળના ઘડિયાળમાં હમણાજ બે વાગ્યા છે અને પેલી મેર ચઢે છે. (૬) આ ઉપરથી તે ખાપે પોતાનું દાતરડું ઉચક્યું, અને લાકડાની ભારી ભાગી, તેણે પોતાનું કામ ચાલુ રાખ્યું, અને લુસિએ પોતાના હાથમાં ફાણસ લીધું. (૭) ઘણાક રમતીયાળ કુદકા સાથની પહાડી હરણી વધારે આનંદી હોતી નથી તેણીના પગ, તે ખરફનો જાકો, જે કુમાડાની માફક ઉચે ચઢે છે, તેને વીખેરી નાખે છે (૮) તોફાન તેના વખતની અગાઉ થઈ આવ્યું, તેણી અહીં તહીં ભટકી, અને લુસિ ઘણીક ટેકરીઓ ચઢી, પણ શહેરમાં કદી પુગી નહિ. (૯) તે હુંબી માખાપો આખી રાત પોકાર મારતા ઘણે દુર ભટક્યા, પણ તેઓને ભોમીયા તરીકે કામ લાગવાને કાંઈપણ અવાજ કે દેખાવ ન હતા (૧૦) પરોઢીએ એક ટેકરી ઉપર તેઓ ઉભા, જે ઉપરથી મેદાન દેખાતું હતું, અને ત્યાંથી તેઓએ તે લાકડાનો પુલ, તેઓના દરવાજાથી એક ફરલાગ દુર જોયો (૧૧) તેઓ રહ્યા, અને ઘર તરફ શરૂતા, બોલ્યા, “આપણે સઘળા બહેશતમાં મળીશું.” જ્યારે તે માથે લુસિના પગલાંના છાપ ખરફમાં જોયો (૧૨) ત્યારપછી તે ઉભી ટેકરીની કિનારીએથી તેઓ તે નાના પગલાંની પુઠે પુઠે ચાલ્યા, અને ભાગેલી હાથોની આડીમાંથી અને લાખી પથ્થરની દીવાલ પાસેથી (ચાલ્યા) (૧૩) અને ત્યારપછી તેઓએ એક ખુલ્લું ખેતર પસાર કીધું—પગલાંની નિશાનીઓ હજી તેવીજ હતી, તેઓ તેની પુઠે પુઠે ચાલ્યા, અને તે કદીબી ચુક્યા નહિ, અને તેઓ તે પુલ આગળ આવી લાગ્યા (૧૪) તે ખરફવાળા કિનારા ઉપરથી તેઓ તે પગલાંની નિશાનીની પુઠે એક પછી એક પાટીયાની વચો વચમાં ચાલ્યા, અને તેથી દુર કાંઈપણ પગલાંની નિશાની ન હતી. (૧૫) તોપણ કેટલાકો કહે છે કે આજ દીન સુધી તેણી એક જવડા બાળક છે, તમે કાંઈ એકાંત મેદાનમાં સુદર લુસિ ચેને જોશો. (૧૬) પહાડો ઉપર અને મેદાનોમાં તેણી ચાલે છે, અને કદીબી પછવાડે જોતી નથી, અને એક એકાંત ગીત ગાય છે, જેનો પવનમાં સીસોડીના જેવો અવાજ આવે છે

THE PET LAMB.—લાડકું ઘેડું.

[આ કવિતા એક નાની ડોકરી પોતાના લાડકા ઘેટાને ખવાડે છે, તેનું વર્ણન કરે છે, અને જ્યારે તે ઘેટાએ તેણીની પાછળ યુમ પાડી, અને જે જગાએ તેને બાંધવામાં આવ્યું હતું ત્યાંથી કુદું થઈ જવાની કોશિશ કીધી, ત્યારે તેણી તેને શું કહેતી ધારવામાં આવતી હતી તે આપણને જણાવે છે.]

(૧) ઠવ ઝડપમાં પડતો હતો, તારાઓ ઝમક ઝમક થવા લાગ્યા; મેં એક અવાજ સાંભળ્યો, તે એ હતો કે, પી, સુદર પ્રાણી, પી. અને વાડ ઉપરથી જોતા મેં મારી આગળ એક ખરફ જેવા સફેદ પહાડી ઘેટાને તેની પાસે એક કુમારિકા સાથે, જોયું. (૨) બીજી કાંઈબી મેં હું નજીક હતું નહિ, તે ઘેડું તફન એકલું હતું, અને એક પાતળાં દોરડાથી તેને એક પથ્થર સાથે બાંધવામાં આવ્યું હતું ઘાસ ઉપર એક કુટલું મૂકીને તે નાની કુમારિકા કુટલું મૂકીને પડી, અને તે પહાડી મેં ઘેટાને તેણીએ તેનું સાજનું ભોજન આપ્યું. (૩) તે તે સુદર નાની કુમારિકા એક ઘણું જ યુવસુરત બાળક હતું; મેં તેઓને ખુશાલીથી નીહાળ્યાં, તેઓ એક

સુદર જોડ હતી હવે પોતાના ખાલી કાસીયા સાથે તે કુમારિકા ફરી ગઇ, પણ દશ વાર ગ એ તે આગમજ તેણીએ પોતાના પગલા થોભાવ્યા (૪) નાના બાળક તુને શુ દુ ખ થાય છે? શુ દુ ખ થાય છે? તારું દોરડું શા માટે ખેંચે છે? શુ તારા જીવને સારું નથી? બીછાણુ અને ખાવાનું સારું નથી? તારા ઘાસનેા ટુકડો નરમ છે, અને જેટલું ઘાસ લીધું હોઈ શકે તેટલું લીધું છે, નાના બાળક, આસાયશ લે, આસાયશ લે, તુને શુ દુ ખ થાય છે? (૫) આરામ લે, નાના બાળક, આરામ લે, જે હઠાડે મારા ખાપે તુને પહેલ વહેલા દુરની જગાએ શોધી કાઢી તે હઠાડો તું ભુલી ગયું, ઘણા ટોળા ટેકરી ઉપર હતા, પણ તારો કોઈ ધણી ન હતો, અને તારી માથ તારી આગળથી સઘની જતી રહી હતી (૬) તેણે તુને પોતાના હાથમા લીધું અને દયા કરીને તુને ધર લાવ્યો, તે તારે માટે એક સુખી દિવસ હતો! ત્યારે તું કયા બટકવા માગે છે? તારી એક વફાદાર આયા છ? જે માથે પહાડના મથાળા ઉપર તારી બરદાસ્ત લીધી, તે મારા કરતા વધારે માયાળુ હોઈ શકે નહિ (૭) તું જાણે છે કે દિવસમા બે વાર હું તારે માટે આ કાસીયામા નાળામાથી વહેતું તાણુ પાણી લાવી છું, અને દિવસમા બે વાર જ્યારે જમીન ઠંડી બીજાયલી છે, ત્યારે હું તારે માટે દુધના ગોટ લાવું છું, તે ગરમ અને તાણુ દુધ છે (૮) અફસોસ! પહાડના મથાળા જે આવા લીલોતરીવાળા અને સુદર દેખાય છે, ત્યાં ભય કર પવન ફૂકતો, અને અધાર્થ થઈ આવતું મે સાબળું છું, નાના નાળા, જે સઘળા રમત ગમત કરતા જણાય છે, તેઓ જ્યારે યુરસે વાય છે, ત્યારે પોતાના શીકારને માટે સીંહની માફક ગર્જના કરે છે. (૯) અહિયા તુને આકાશમાના જ ગલી કાગડાથી ખીહવાની ગરજ નથી, રાત અને હઠાડો તું સલામત છે.—હમારું યુપડું પાસેજ છે. તું મારી પાછળ એટલું બે બે શા માટે કરે છે? તારી સાકળ એટલી શા માટે ખેંચે છે? ઉઘઈ બ, અને પરોઢીયામા હું તારી આગળ પાછી આવીશ!

THE HOMES OF ENGLAND.—૫૭લાં ડું. ધરૌ.

(૧) ઇંગ્લાંડના બપકાદાર ધરૌ! ખાપ દાઢાએ રોપેલા ઉંચા ઝાડોની વચ્ચે, સઘળી ખુશનુમા જમીન ઉપર તેઓ કેવા સુદર ઉભેલા છે! હરંભા, છાયડા ને તડકાવાળા પ્રકાશમાં તેઓના લીલોતરીવાળા મેદાનની પેલે પાર કુદકા મારે છે, અને રાજહંસ કોઈ ખુશનુમા ઝરાના અવાજથી તેઓની પાસેથી તરી જાય છે. (૨) ઇંગ્લાંડના આનંદી ધરૌ! પ્રકાશતી લાલ રોશનીમા, રાત્રે તેઓની સઘડીની આસપાસ, ધર સ સારી પ્યારના કેવા આનંદી ચહેરાઓ મળે છે! ઇંગ્લાંડના સુખી ધરૌ! તેઓના માડવઉપર પવિત્ર શાતપણું કેવું ધીમેથી મેળવામા આવ્યું છે કે જે શાતપણું રવીવારના કલાકોમાથી બહાર આવે છે (૩) ઇંગ્લાંડના ભુપડાવાળા ધરૌ! ફેપેરી નાળા ઉપર અને ગામડાના દેવગોની આસપાસ હજારોની સખ્યામા તેઓ તેના મેદાનમાં ખુશનુમા દેખાય છે પાહડાના ખુણામાથી, દરેક ઘર ખીલતા ફળના બગીચામા ચીમાઇને જાય છે; અને ત્યાં ગરીબ માણસો, જાણે છજીયાની હુંકે પક્ષીઓ ઉઘાતા હોય તેમ ઉઘાય છે. (૪) ઇંગ્લાંડના રવતત સુદર ધરૌ! દરેકે પવિત્ર દીવાલનું રક્ષણ કરવાને માટે જોશવર દીલોને લાખો વખત સુધી બુપડામા અને દીવાનખાનામા ઉછેરવામા આવે એમ હું ઇચ્છું છું! અને જ્યાં બાળકને ખુશી બરેલો આત્મા પહેલા તેના દેશને અને તેના ખોદાને ચાહું છે ત્યાં જંગલો સઘ લીલા થાય, અને ફૂલવાળી ઘાસની જમીન રળીયામણી થાય!

THE GRAVES OF A HOUSEHOLD.—એક કુટુંબની ઘોર.

[સાથે ઉછરેલા, એક ઘરમા અને એકજ માયની સભાળ તમે મોટા થયલા, તે કુટુંબના સભા-
સદોને ફરજ અથવા મળહને લીધે જુદે જુદે માર્ગે જવું પડ્યું પછી વતનથી ઘણે દૂર ફરતાં
એકને અમેરિકામા ઘોર મળી, એકને મહાસાગરની નીચે એકને રોપનમા, અને એકને ઇટલીમા]

(૧) તેઓ પાસે પાસે જુબસુરતીમા મોટા થયા હતા તેઓએ ખુશાલીથી, એક ઘર
ભર્યું હતું, તેઓની ઘોરો પડાડ અને ઝરા, અને દરિયાથી ઘણે દૂર છુટી પડેલી છે (૨) ફરેક
ઉંઘતા ચહેરા ઉપર એકજ વહાલી માય રાત્રે વાકી વળતી હતી, તેણીની નજરમા ફરેક ખીડેલા કુળ
જેવું હતું, તે ઉધાનારાઓ હવે ક્યા ગયા? (૩) એક પશ્ચિમ તરફના જગલમા એક અધારા
ઝરાની પાસે પડેલો છે; ઇડિયન તેની આરામની જગા ફરના સીડરના ઝાડમા ભળે છે
(૪) એક જણ દરિયામા, આરામની એકાત દરિયામા છે, તે બધાનો માનીતો હતો તોપણ કોઇપણ
તેની ઘોર ઉપર રડતું નથી (૫) એક, ભલા માર્યા ગયલાઓની ઉપર જ્યાં ફક્ષિણ તરફના
દશક્ષના વેલાઓ ઉગેલા છે ત્યાં ઉઘે છે તેણે રોપનના લોહીથી લાલ થયલા લડાઇના મેદાનમ,
પોતાની છાતીની આસપાસ પોતાના વાવટા વીગળ્યા હતા (૬) અને એકના ઉપર મરટલન
રોપો ધીમા પવનથી કુકાઇને પોતાના પાદડા નાખે છે તેણી, કે જે તે ખુશાલ ટોળામાની છેલ્લી
હતી, તેણી ઇટાલી દેશના કુલોમા કરમાઇ ગઇ (૭) અને આ પ્રમાણે છુટા પડીને. તેઓ કે
જેઓ એકજ લીલા ઝાડની નીચે રમતા હતા, તેઓ આરામ લે છે, જેઓના અવાજો, જ્યારે
તેઓ એક વડવાના ઝાડની આસપાસ બઠગી કરતા હતા, ત્યારે ભેળાં જતો હતો. (૮) તેઓ
કે જેઓ હસવાથી દીવાનખાનાને રોશની આપતા હતા, અને ગાયલથી સઘડીને ખુશાલ બનાવતા
હતા—ઓ દુન્યા! જે તું જ એકલી હોય, અને તેની પેલી મેર કાઇ નહિ હોય, તો ખારને
માટે અફસોસ

BRUCE AND THE SPIDER.—બુરસ અને કરોળિયો.

[રફાટલાડનો રાભ રૉબર્ટ બરસ પોતાની આફતના વખતમા, એક એકાત યુક્ષમા નીરાશીમા
બેસી ગયો તેણે ઇંગ્લાડ સાથની લડાઇ છોડી દેવાનો ઠાકવ કર્યો હતો, એટલામા તેણે એક
કરોળિયાને પોતાના પાતળા દોરા ઉપરથી ચઢવાની કોશિશ કરતા છ વખત પડી જતા જ્યેયો પણ
તેણે સાતમી વાર કોશિશ કીધી અને ફતેહ પામ્યો બુરસે પણ બીજી કોશિશ કરવાનો ઠાકવ
કીધો, અને તેણે પોતાની ગાડી પાછી મેળવી,]

(૧) રફાટલાડનો રાભ બુરસ, એકાત રવભાવમા વીચારતો બેઠો, તે ખરૂં છે કે એક રાભ
હતો, અને તેણે તાજ પેહેર્યું હતું, પણ તેણે અત કરણ નીરાશ થવા માંડતું હતું (૨) કારણ
કે પોતાના લોકોને ખુશ કરવાને માટે તે એક મોટું કામ કરવાની કોશિશ કરતો હતો, તેણે
કોશિશ કર્યાજ કીધી, પણ ફતેહ પામી શક્યો નહિ, અને તેથી તે તફન નીરાશ થઇ ગયો
(૩) માણસ જેટલો ફલગીય થઇ શકે તેટલો નીરાશીમા તે નીચે બેસી ગયો, અને થોડોક વખત
પછી જ્યારે તે ત્યાં વિચાર કરતો હતો, ત્યારે તે બોલ્યો, હું તે છોડી દઇશ. (૪) હવે તેજ પળ
એક કરોળિયો પોતાના રેશમના ભળાના દોરા સાથે પડી ગયો, અને તે શુ કરે છે તે જ્ઞવાને
તે રાભ પોતાના વિચારમા ઉભો રહી ગયો (૫) તે છેક ઉપર સીલીંગના યુબજ ઉપર હતો,
અને તે એવી તો ઝીલી દોરીથી લટકતો હતો, કે તે પોતાના ભળાના ઘરમા કેમ પુગશે તે બુરસ
રાભ અટકળી શક્યો નહિ. (૬) તે મજબુત કોશિશથી સીધો ઉપર વળગીને પેરે ચાલવા લાગ્યો,

પણ તે સરી પડીને હંમેશની માફક જમીન ઉપર આબો. (૭) તે ઉપર દોડ્યો, અથવા તો જ્યાંસુધી તે એથીબી વધારે નીચે પડી ગયો, ત્યાંસુધી સહેજબી ફર્યાદ કરવાને તે એક સેકન્ડ પણ ઘોળ્યો નહિ, અને ત્યાં તે જરા તરમર ખાતો અને બેભાન પડી રહ્યો. (૮) તેનું મગજ રિથર થયું—પાછો તે ચઢ્યો, અને ચરધો વાર વધારે ઉચે ગયો, જે દોરા ઉપર તેને ચાલવાનું હતું. તે એક નાળુક દોરો હતો, અને એવો રરતો હતો, કે જ્યાં તેના પગ ઠાપી જાય. (૯) ફરીથી તે પડી ગયો, અને નીચે લટકાઇ રહ્યો, પણ જ્યાંસુધી ઉપર અને હેઠે, ધડીકમાં ઝડપથી, ધડીકમાં ધીમેથી, એમ છ બહાદુરી ભરેલી કોશિશ ગણવામાં આવી, ત્યાંસુધી તે પાછો ઝડપથી ઉચે ચઢ્યો. (૧૦) તે રાત બોલ્યો, ખચીત, જ્યારે તે પહોંચવાને અને વળગી રહેવાને આટલી મહેનત કરે છે, અને દર વખતે ગબડી પડે છે, ત્યારે તે સુખે પ્રાણી ઉપર ચઢવાને વધારે વાર કોશિશ કરશે નહિ. (૧૧) પણ તે જીવજનુ એક વાર ફરીથી ઉચે ચઢ્યું, અરે ખોદા! તે એક આતુરતા ભરેલી પળ હતી, તે પોતાના જળાના ફરવાનથી મન એક કુટ દુર છે,—અરે કહો કે તે જીવશે કે ખોશે? (૧૨) મક્કમપણે, મક્કમપણે, એક ધ્વજ પછી બીજો ધ્વજ એમ તે વધારે ઉચે ચઢ્યો, અને છેલ્લે છેલ્લા પગલાની વખતે જરા બહાદુરીથી ફેડવાથી તે પોતાના જળામાં નઈ પુગ્યો. (૧૩) તે રાત બોલી ઉઠ્યો, સાબાશ! સામાશ! જેવો કોસેશ કરે તેને સઘળું માન હોજી. ઉપરના કરોળિયાએ નીરાશીને તુચ્છકારી કાઢી, તે ફેટલ પામ્યો, અને હુકાય નહિ ફેટલ પામ્યું? (૧૪) અને રફાટલાડના બુફસ રાત્રે એ મક્કમ વિચાર કીધો, અને વાર્તા કહેનારાઓ વાત કહે છે કે તેણે જેમ અગાઉ કોશિશ કીધી હતી, તેમ એક વાર ફરીથી કોશિશ કીધી, અને તે વખતે તે નિઃફળ થયો નહિ. (૧૫) જે સઘળાઓ વાંચ્યા, તેઓ બરાબર ધ્યાન આપો, અને મારાથી નહિ બનશે, એમ કહેવામાં સાવચેતી વાપરો, તે એક હીચકારો શબ્દ છે, અને આળસાઇ, મુર્ખાઇ, અને તગી તરફ લઇ જાય છે. (૧૬) જ્યારે પણ તમે કાંઈ સાફ કામ કરવામાં તમારું હૈયું નીરાશ થતું જુઓ, ત્યારે આ ગીત વાંચજો, ફરીથી હિંમતથી કોશિશ કરજો, અને કરોળિયા અને રાત્રીની વાત યાદ કરજો.

THE VILLAGE BLACKSMITH — ગામડેનો લુહાર.

[ગામડેનો લુહાર એક મક્કમ સખત મહેનત કરનારો માણસ હતો, જે પોતાની ફરજ નીમકહલાલીથી ખતવતો હતો, અને ધંધર ભક્તિ ઉપર ધ્યાન આપતો હતો. તેને આપણી આગળ એક નકલ કરવા લાયક દાખલા તરીકે રજૂ કરવામાં આવે છે]

(૧) એક ફેલાયલા ચેરાનટના ઝાડની હેઠે તે ગામડાનો લુહાર ઉભો રહે છે, તે લુહાર મોટા અને ગોટળાવાલા હાથ સાથેનો એક જોરાવર માણસ છે; અને તેના બળવાન હાથના માસના લોચા લોઢાની સાકળ જેવા જોરાવર છે. (૨) તેના બાળ કરચળી વળેલા, કાળા અને લાખા છે, તેનો રહેશે સાફ કીધેલા પામડા જેવો છે, તેનું કપાળ પ્રમાણિક પસીનાથી ગરકાવ છે. તેના પી બને છે તેટલું તે કમાય છે, અને તે આખી દુન્યાના લોકોના ચેહરા તરફ જાય છે; કારણ કે તે કોઈપણ માણસનો કજ્જાર નથી. (૩) કોઈ અઠવાડિયું અદર, કોઈ અઠવાડિયું બહાર, સહવારથી રાતસુધી તમે તેનું ધમણ કુકતા સાભળી શકો, એક સરખા અને ધીમા ફટકા સાથે તમે તેને તેના ભારે હોડો, જ્યારે સાજનો સુર્ય અસ્ત પામે, ત્યારે ગામડાનો ઘટ વગારતા એક ઘોર ખોડનારની માફક, ઉચકીને મારતા સાભળી શકો. (૪) અને નિશાળેથી ઘર આવતા છોકરાઓ ઉધાડા બારણામાંથી જુઓ છે, તેઓ ધગધગતી ભઠી જોવાને, અને ધમણને ગર્જના કરતી સાભળવાને, અને બળતી ચીણુગારીઓ, કે જે ઘઉં છળવાની જગાએથી ઉડતા છળાની

માફક હોંડે છે, તે પકડવાને ચાહે છે (૫) તે રવીવારે દવળમા ભય છે, અને પોતાના ઝોકરાઓની વચ્ચે બેસે છે, તે પાદરીને બહોળી કરતા અને વાચણ કરતા સાબળે છે, ગામડાંનાં ભેગા ગાનારાઓમા ગાતી પોતાની દીકરીનો અવાજ તે સાબળે છે, અને તેથી તેનું હૈયું ખુશી થાય છે. (૬) બેહશતમા ગાતી પોતાની માયના અવાજની માફક તે તેને સભળાય છે તેણે એકવાર ફરીથી તેણીને જરૂર વિચાર કરવો જોઈએ કે તેણી કેવી રીતે ધોરમા પડેલી છે, અને પોતાના ખરતળ ખભરાયલા હાથે તે પોતાની આખમાથી આસુ નુછી નાખે છે (૭) મહેનત કરતો, ખુશી થતો, અને દલગીર થતો, તે પોતાની જીવગીમા આગળ વધે છે, દર સહવાર કાંઈ કામ શરૂ કરીએ છું' જોય છે, દર સાજ તે પુરૂ કરીએ છું જોય છે, કાંઈ કામ શરૂ કરીએ છું, કાંઈ કામ પુરૂ કરીએ છું' જોય છે, જે એક રાતની આસાથસ મેળવે છે (૮) મારા લાયકીવાળા મિત્ર, તે જે પાઠ શીખવ્યો છે, તેને માટે તારો ઉપકાર થયો આ પ્રમાણે જીવગીની બળતી બહી આગળ આપણા નસીબને ઘડવું જોઈએ, આ પ્રમાણે દરેક બળતા કામ અને વિચારનો અવાજ કરતી એરણ ઉપર ઘાટ ઘડવો જોઈએ

AFTER BLENHEIM.—બ્લેનહિમ પછી.

[યુદ્ધો કર્કપર, જેનું ઘર બ્લેનહીમની લડાઈ પછી અંગ્રેજોએ બાળી નાખ્યું હતું, તે પેલી પ્રખ્યાત જીત વિષે પોતાના પૌત્રો સાથે વાત કરે છે તેના પૌત્રને નાની નદી પાસે એક ખોપરી જડી છે, અને તે ઉપરથી વાત ચાલે છે. તે યુદ્ધો માણસ કહી શકતો નથી કે તેઓ શાને માટે લડ્યા, અથવા તે લડાઈમાથી શું ફાયદો નીપજ્યો, પણ તદ્દકામા કોહતા હજારો યુદ્ધોઓથી ભરાયલા લડાઈના મેદાનને કમકમાટ ઉપજાવનારો દેખાવ તેને યાદ છે, અને તેની ખાતરી છે કે તે એક પ્રખ્યાત જીત હતી બ્લેનહીમની લડાઈ બવેરિયામા બ્લેનહીમ ખાતે અંગ્રેજો અને ફ્રેન્ચો વચ્ચે ૧૭૦૪ માં લડવામા આવી હતી. ફ્રેન્ચો હારી ગયા]

(૧) ઉનાળાની સાજ હતી, યુદ્ધો કર્કપરનું કામ પુરૂ થયું હતું, અને તે પોતાના યુવકાના દરવાજા આગળ તદ્દકામા બેઠો હતો, અને તેની પાસે લીલા ઘાસના મેદાનમા તેની નાની પાંચ ઉંઢિલેલમિન રમતી હતી (૨) તેણીએ પોતાના ભાઈ પીટરકીનને કાંઈક મોટું અને ગોળ ગબડાવતા જોયો, કે જે ત્યાં રમતી વખતે ઝરાની નજીકથી તેને જડ્યું હતું, તેને જે જડ્યું હતું, જે એટલું મોટું, લીસું અને ગોળ હતું, તે શું હતું, તે તે પુછવા આવ્યો હતો. (૩) યુદ્ધો કર્કપરે, તે છોકરો, જે પાસે જવાબની રાહ જોતો ઉભો હતો, તેની પાસેથી તે લીધું, અને ત્યારપછી તે યુદ્ધો માણસે પોતાનું માથું કુણાવ્યું, અને યુદ્ધરતી ડચકા સાથે—તે બોલ્યો, કાંઈ બિચારો શખસ જે તે મોટી જીતમા માર્યો ગયો, તેની તે ખોપરી છે. (૪) અને તે બાગમાથી મળી છે, કારણ કે ત્યાં અહીં તહીં ઘણી છે, અને વારવાર જ્યારે હું હળ ખેડવા ભઉ છું, ત્યારે હળની ધાર તેઓને અહીં તહીં નાખે છે તે બોલ્યો, કારણ કે હજારો માણસો તે મોટી જીતમા માર્યા ગયા હતા (૫) નાનો પીટરકીન બોલે છે, હવે હમને કહો કે તે સઘળું શાને માટે હતું, અને નાની ઉંઢિલેલમિન જવાબને માટે રાહ જોતી આખો સાથે ઉપર જીએ છે હવે હમને તે લડાઈ વિષે સઘળું કહો, અને તેઓ એક એક સાથે શા માટે લડ્યા તે કહો (૬) કર્કપર બોલ્યો, તે અંગ્રેજો હતા, જેઓએ ફ્રેન્ચોને હરાવ્યા, પણ તેઓએ એક એકને શા માટે મારી નાખ્યા, તેની મને ખરાબર સમજ પડતી નથી તે બોલ્યો, પણ ફરેક જણ કહેતું હતું કે તે એક પ્રખ્યાત જીત હતી. (૭) તે વખતે મારો બાપ બ્લેનહીમ ખાતે પેલા નાના ઝરાની નજીક જોતો હતો, તેઓએ તેનું મહાન બાળીને જમીન દોરત કરી નાખ્યું, અને તેને નારી જવાની ફરજ પડી

હતી: તેથી તે પોતાના બાચકી અને છોકરા સાથે નાસ્તી ગયો, અને ત્યાં તેની કને ઉતારાની કંઈ જગા ન હતી (૮) આગ અને તરવારથી આત્માસનો મુલક દુર સુધી ઉઝડ કરવામાં આવ્યો, અને તે વખતે ઘણીક વહાલી માયો, અને તરતના જનમેલા બાળકો મરણ પામ્યા પણ તમે જાણો છો કે તેના જેવો બનાવ દરેક પ્રખ્યાત જીવનની વખતે બનવો જોઈએ (૯) તેઓ કહે છે કે લડાઈ જત્યા પછીનો રેખાવ કમકમાટ ઉપભવનારો હતો, કારણ કે હજારો મુઠકા તડકામાં ફાટતા પડેલા હતાં પણ તમે જાણો છો કે તેના જેવો બનાવ દરેક પ્રખ્યાત જીવ પછી બનવો જોઈએ (૧૦) ડયુક ઓફ મારલબોરો અને આપણા ભલા શાહબદા યુજને ઘણી કીર્તી મેળવી, નાની ઉંઠલેલમિન બોલી, કાય, તે એક દુન્ટ ચીજ હતી તે બોલ્યો, નહિ, નહિ મારી નાની છોકરી, તે એક પ્રખ્યાત જીવ હતી (૧૧) અને તે ડયુક, જે એવી લડાઈ જાયો, તેની દરેક જાણે વખાણ કીધી, નાનો પીટરકીન બોલ્યો, પણ તેમાથી સેવટે કાયદા શું થયો તે બોલ્યો, કાય, તે હું કહી શકતો નથી, પણ તે એક પ્રખ્યાત જીવ હતી.

SCHOOL SONGS — નિશાળના ગીતો.

GOD SAVE THE KING — ખોદા રાજાને સલામત રાખો.

(૧) ખોદા હમારા કપાળુ રાજાને સલામત રાખો. હમારા ભલા રાજા લાંબો વખત જીવે, ખોદા હમારા રાજાને બચાવો ' હમારા ઉપર લાંબો વખત સુધી રાજ કરવાને તેને કૃતેહમદ, સુખી અને કીર્તિવત મોકળો, ખોદા રાજાને બચાવો / (૨) સઘરી રાખેલી તારી સોથી ઉમદા બેટોનો મેહરબાની કરીને તેના ઉપર વરસાદ વગસાવ, તે લાંબો વખત સુધી રાજ કરે ' તે હમારા કાયદાનું રક્ષણ કરે, અને ખરા દીલથી અને એક અવાજે ખુદા રાજાને સલામત રાખો ' એમ ગાવાને હમને હમેશા કારણ આપે (૩) જમીન ઉપર અને દરિયા ઉપર, જ્યાંબી હમારો વાવટો પવન ઉપર તેની ધડી ઉભેડે, જ્યાંબી હમારા જીતેલા રૈહુનશાહત ઉપર સહવારનો સુરજ પ્રકાશે છે, ત્યાં વફાદાર અત કરજોમાથી ' ખોદા રાજાને સલામત રાખો ' એવા વચનો બહાર પડશે.

HEARTS OF OAK — એકનાં ઝાડના થડ

(૧) આવો, હિમ્મત પકડો, મારા ખલાસીઓ, એક અગ્રેજને મનસે સઘળા કરતા વધારે વહાલુ વહાણુ આબરૂને ખાતર હમે હકાર્યે છીએ આબરૂને ખાતર હમે તમને રવત ત્ર માણસો તરીકે બોલાવ્યે છીએ, નહિ કે ગુલામો તરીકે, કારણ કે મોલઓના દીકરાઓ જેવા રવત ત્ર કોણુ છે? એકના થડ હમારા વહાણુ છે, બહાદુર ખલાસીઓ હમારા માણસો છે, હમે હમેશા તૈયાર છીએ—રિથર રહો, છોકરાઓ, સાચાને માટે લડવાને, અને ખોટી કીર્તી નહિ મેળવવાને, રિથર રહો (૨) પોતાના ઇનસાફના વાવટો સાથે, “કુટ્ટો થા,” એવા સકેત શબ્દ સાથે, ક્ષિટન કૃતેહ પામશે, તેના વહાણુ દરિયા ખેડશે ત્યારે હિમ્મત પકડો મારા ખલાસીઓ, એક દીલથી ચાલો આપણે ગાઈએ, “આપણા સિપાઈઓ, આપણા ખલાસીઓ, આપણા રાજવારીઓ, આપણી રાણી. એકના ઝાડના થડ—

THE BLUE-BELLS OF SCOTLAND

રફોટલાડના બ્લુ-બેલ ફૂલો.

૧ અરે, મને કહો કે ઉનાળાની હવામાં હાલતી હૃદયરમાના બ્લુ-બેલ ફૂલ જેવું સુંદર ફૂલ કયાથી મળી શકશે? જો કે બાગના ફૂલોમાં ખુબસુરતી હોય છે, તોપણ રફોટલાડના જગલી બ્લુબેલ ફૂલમાં—સુંદર મીઠા બ્લુ-બેલ ફૂલમાં જો ખુબસુરતી હોય છે, તે તેઓમાં ફોતી નથી.

(૨) અરે કહો કે બ્યારે પરીઓ ચાહરણામા ટેકરીઓ ઉપર સેહેલ કરતી બચ છે, ત્યારે તેઓ આનદી મોઢા અવાજે વાગે છે, એ ખરૂં છે? ટેકરી ઉપર અને ખીણમા આનદી મોઢા અવાજે તેઓ ગાય છે, અને ચાહરણામાની પરીઓ હાલતા ઘટની આસપાસ નાચે છે (૩) પહાડની ખાજીના હેધરના જ ગલી હાલતા બુ-બેલ કુલોમા તેઓની સોનેરી ઉનાળાની મગફરીમા ગુલાબનો રતાશ હોતો નથી ગુલાબો વધારે પ્રકાશતા હોય, પણ માફ હૈયુ હ મેશા જ ગલી રકોટલાડના બુ-બેલ કુલો સાથે—સુદર મીઠા બુ-બેલ કુલો સાથે રહે છે.

THE MINSTREL BOY.—ગવૈયો છોકરો.

૧. ગવૈયો છોકરો લડાઇમા ગયો છે, મુએલાઓની હારમા તમને તે મળશે. તેણે પોતાના બાપની તરવાર કમરે લટકાવી છે, અને તેની જેવી તેવી સારગી તેની પછવાડે લટકાવેલી છે. તે લડવૈયો ગવૈયો બોલ્યો, જો કે આખી દુન્યા તુને ફસાવે છે, તોપણ ગીતનો મુલક ' એક તરવાર કાઢ નહિ તો તારા હકનુ રક્ષણ કરશે, એક વફાદાર સારગી તારી વખાણ કરશે ! (૨) તે ગવૈયો માર્યો ગયો / પણ દુશમનની સાકળ તે મગફર આત્માને જેર કરી શકી નહિ, જે સારગીને તે ચાહતો હતો, તે કદી પાછી બોલી નહિ, કારણ કે તેણે તેની દારીઓ તોડી નાખી, અને બોલ્યો, ખ્યાર અને હિમ્મતના તુ આત્મા, કોઇપણ સાકળ તુને શોકાતુર બનાવશે નહિ. તારા ગીતો પવિત્ર અને સ્વતંત્ર લોકોને માટે બનાવવામા આવ્યા હતા, ગુલામગીરીમા તેઓનો કદી અવાજ આવશે નહિ.

COPIOUS NOTES
-ON
THE NEW ROYAL READERS, NO. III.
(COMPLETE,)

CONTAINING

Etymological, Grammatical, Idiomatical and Phraseological
Explanations, with Pronunciations of all the Words in
Gujarati, as well as English, Gujarati and Marathi
Meanings, togetherwith a Gujarati Translation
of the First Fifty Pages, giving the pupil
every facility and all that is required
to go smoothly through the text.

ન્યુ રોયલ રીડર્સ, નં. ૩ જાના મીનીંગ, (કમ્પલીટ.)

જેમા—વિદ્યારથીઆને પુરેપુરી સવળતા મળે એવી રીતે સઘળા બોલોણું
અંગ્રેજીમા પદમુદ્દે, ગુજરાતી ઉચ્ચાર, ગુજરાતી, મરાઠી અને અંગ્રેજી
અર્થ (અંગ્રેજી અધર વર્ડ્સ), લેટિન રીડર્સ, તેમજ ગુજરાતીમાં
પહેલેથી ૫૦ પેજના તરજુમો આપવામા આન્યો છે.
Registered under Act XXV of 1867.

Bombay, No. 2.

PUBLISHED & SOLD BY

NANABHAI BEJANJI KARANI.

Book-Seller, Publisher, &c., 33, Dhobi Talao.

નાનાબાઈ બેજનજી કરાણી.

પુસ્તકો વેચનાર તથા પ્રગટ કરનાર, નં. ૩૩, ધોખીતલાવ ; મુંબઈ, નં. ૨.

ક્રીમત બાર આના.

Price 12 Annas.

(All Rights Reserved by the Publisher. સર્વ હક રવાખીન સખ્યા છે)

નાનાભાઈ બેજનજી કરાણી.

પુસ્તકો વેચનાર, પ્રગટ કરનાર—નં ૦ ૩૩ ધોખી તલાવ, મુંબઈ, નં ૦ ૨.

અમારા પ્રગટ કાષ્ટોના નીચલા મીનીગો અમારે ત્યાથી લેવાથી અતિ ઘણે મળશે; ધી કિંગ રીડર્સના નં. ૧લાના આખી છુકના મીનીગ—ગુજરાતી અને મરાઠી મી-
રાતી અને મરાઠી તરજુમો અને વ્યાકરણની સમજણ તથા આખી છુકના ગુજરાતી અ-
તરજુમા સાથે કમ્પલીટ કીમત આઠ આના, ધી કિંગ રીડર્સના નં ૨ જના આ
મીનીગો ગુજરાતી અને મરાઠી મીનીગો અને ઇંગ્લેજમા અધર વર્ડઝ, વ્યાકરણની સ-
આખી છુકના ગુજરાતી તરજુમા સાથે, કમ્પલીટ નોટસ કીમત બાર આના. ધી કિંગ
નં ૩ જના આખી છુકના મીનીગો ગુજરાતી અને મરાઠી મીનીગો તથા ઇંગ્લેજ
વર્ડઝ, લેટિન રૂટસ, વ્યાકરણની સમજણ, તથા ગુજરાતી તરજુમો સાથે કમ્પલીટ
કીમત રૂપિયા એક. ધી કિંગ રીડર્સના નં ૪થાના આખી છુકના મીનીગ, ગુજ-
મરાઠી મીનીગો અને ઇંગ્લેજમા અધર વર્ડઝ, લેટિન રૂટસ તથા ગુજરાતી તરજુ-
મો કી રૂ ૧ ધી કિંગ પરાધમરના અર્થ, તરજુમા સાથે, કો ચાર આના ન્યુ રોયલ
બાગ ૧લા તથા ૨ જના મીનીગ—તરજુમો સાથના કી ચાર આના નેલસન્સ
પરાધમરના મીનીગ તરજુમા સાથે કી છ આના નેલસન્સ ઇનડીયન રીડર્સ નં ૧લાના
મીનીગ, વ્યાકરણની સમજણ તથા તરજુમા સાથના કી ૭ા નેલસન્સ ઇનડીયન રીડર્સ નં
૨ જના મીનીગ, વ્યાકરણની સમજણ તથા તરજુમા સાથના કી. ૭ા નેલસન્સ ઇનડીયન
રીડર્સ નં ૩ જના મીનીગ, અધર વર્ડઝ તથા લેટિન રૂટસ, વ્યાકરણની સમજણ તથા
તરજુમા સાથના કી રૂ ૧. હિન્દુસ્તાનનો નવો ઇનિહાસ મી દારવાલા તથા માસ્તર કૃત કી
૬ આના શાળાપયોગી કોસ્ટક, કી ૦)~ ધાલરની અકગણીત, કી ૦) = ૧,
ન્યુ રોયલ રીડર્સ, નં ૧લાના મીનીગ, આખી છુકના તરજુમા સાથના, કી. ૭ા ન્યુ
રોયલ રીડર્સ નં ૨ જના મીનીગ આખી છુકના તરજુમો સાથના કી ૭ા = ન્યુ રોયલ રીડર્સ
નં ૩ જના આખી છુકના મીનીગ—અધર વર્ડઝ લેટિન રૂટસ તથા તરજુમા સાથના કી. ૭ા ન્યુ
રોયલ રીડર્સ નં ૪ થાના આખી છુકના મીનીગ—ગુજરાતી અને મરાઠી મીનીગો તથા
અધર વર્ડઝ, લેટિન રૂટસ સાથે તરજુમા સાથના કી રૂ. ૧ ન્યુ રોયલ રીડર્સ નં ૫ માના
આખી છુકના મીનીગ, ગુજરાતી અને મરાઠી મીનીગો તથા અધર વર્ડઝ, લેટિન રૂટસ સાથે
રૂ ૧ રોયલ સ્કૂલ પરાધમરના મીનીગ તરજુમા સાથના કી ૭ા રોયલ ઇન્ડિયન રીડર્સના
મીનીગ—તરજુમા સાથના, કી ૧ = લેક્ચર્સ ઓન ગ્રામ શેકરાપીયરની નોટ. ગુજરાતી અને
મરાઠી મીનીગ સાથે કમ્પલીટ—જે એથ બારીઆ કૃત કીમત રૂપિયા સવા
લેડી આઠ ધી લેકના ૫ મા કો પેની નોટ ગુજરાતી અને મરાઠી મીનીગ તથા પેરાફરેઝ સાથે
જે એથ બારીઆ કૃત, કી ૭ા હેકાયતે લતીફની ગલોસરી—નવરોજ આદરજી તાતા કી
૬૫ આના. મેકાલેની હોરેસયસ, (કમ્પલીટ) પોએટ્રી તથા નોટસ તથા પેરાફરેઝ
સાથે ગુજરાતી અને મરાઠી મીનીગો, ગુજરાતી અને મરાઠી તરજુમો તથા વ્યાકરણની
સમજણ સાથે—જે એથ બારીઆ કૃત કીમત આના હેકાયતે લતીફનો ઇંગ્લેજ
ગ્રામસલેશન—કી ચાર આના આમાદન નામાના મીનીગ કી ૩ આના ગુલેશતાનનું
૧ લા ચેપટરનું ઇંગ્લેજ ગ્રામસલેશન કી ૪ આના કરીમાના મીનીગ આખી ફારસી છુક
તેના ફારસી ઇંગ્લેજ અને ગુજરાતી ઊચ્ચાર, ઇંગ્લેજ ગુજરાતી અને મરાઠી મીનીગ તથા આખી
પોએટ્રીનો અંગ્રેજ ગુજરાતી અને મરાઠી તરજુમો તથા ફરેક બોલનું વ્યાકરણ તથા ફરેક પેજની
નીચે પુસ્તકલ કુટ નોટસ બાઈ જે એથ બારીઆ કી દસ આના રોયલ પ્રીનસ રીડર્સના નં ૪
થાના આખી છુકના ગુજરાતી અને મરાઠી મીનીગ કી ૦ રૂ ૧)

